

ΛΕΥΚΩΜΑ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

(ΝΟΜΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΒΡΟΚΤΟΝ, MASS. ΗΝΩΜ. ΠΟΛ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΩΝ "Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ",
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΣ", ΚΟΖΑΝΗΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Η ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΗ ζωή ομάδος μεταναστών βιοπαλαιστών εν τῇ ξένη καὶ ἡ ἐπι σειράν πολλῶν ἐτῶν κοινοφελῆς σωματειακῆ των δράσις, ἀποτελεῖ ἐνδειξιν ἀφευδῆ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ ἀξίου νὰ ἀφελκῶσιν ἀφ' ἐνὸς τὴν ἀμέριστον ἐκτιμῶσιν τῆς Κοινωνίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ζῶσιν οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Σωματεῖον, ἀφ' ἑτέρου ζωῶσαν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς παρούσης καὶ μελλούσης γενεᾶς τῆς ἰδιαίτερως των πατρίδος πρὸς χάριν τῶν κοινοτικῶν καὶ σχολικῶν ἀναγκῶν τῆς ὁποίας συνέστη ἡ σωματειακῆ ὀργάνωσις αὕτη.

Καὶ ὁ λόγος τῆς τοιαύτης ἐκτιμῆσεως ἐνὸς κοινοφελούς Σωματείου, εἶναι ὅτι ὄρωντα τὰ ἄτομα ὡς ἰθύνοντες καὶ ἰθύνόμενοι ἐνὸς Σωματείου, ὄρωνσι καὶ κινεῦνται ὄχι διὰ τὸ ἀτομικόν των συμφέρον, ἀλλὰ διὰ τὸ συμφέρον ἄλλων γνωστῶν ἢ ἀγνωστων, προσφιλῶν ἢ μὴ. Καὶ εἰς τὴν αὐτοπάρνησιν καὶ τὴν θυσίαν ταύτην ἐγκρατεῖται ἡ ἀξία καὶ ἡ τιμὴ ἐνὸς Σωματείου μὴ ἐπαγγελματικοῦ, ὡς ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ τέκνων τοῦ Κριμηνίου τῆς Ἐπαρχίας Ἀνασελίτης. Τὸν Σύνδεσμον ὁ «Μέγας Ἀλεξάνδρος» ἴδρυσεν ἡ νοσταλγία τοῦ ξενιτεμένου παιδιοῦ, καὶ ὁ πατριωτικὸς παλμὸς τῶν μακρῶν τῆς φιλότατης πατρίδος.

Ἡ γνώσις ὅτι ἡ γενέτειρα πατρίς δικαιούται τοῦ νοσταλγικοῦ φίλτρου καὶ τῆς ἐμπράκτου περιθάψεως ἐκ μέρους τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐγέννησε, ἐγαλοῦχησε, ἐλίκνησε, ἐμόρφωσε καὶ ἀνέδειξε, πρὸς ὑποθέτει εὐγένειαν καὶ ἀνωτερότητα ψυχῆς καὶ πολιτισμοῦ. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀνταποδόσεως τοῦ καλοῦ ἐκτρέφει εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων μόνον ψυχὴ εὐγενῆς, φιλογενῆς καὶ εὐγνώμων. Τὸ αἶσθημα τοῦτο ὡθεὶ τὰ βήματά μας πρὸς τὸν Σύνδεσμον καὶ ὑπαγορεύει τὰς γενναίας χειρονομίας καὶ τὰς εὐεργετικὰς δωρεάς. Τὸ αἶσθημα τοῦ-

το ἐκτρέφει φρόνημα ὑπερήφανον καὶ φιλοδοξίαν μεγαλόφυχον.

Ἴδου διὰ τὴν ἡ ὑπερξίς καὶ ἡ εὐεργετικὴ δράσις τοῦ «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου» ἀποτελεῖ τιμὴν ἐξαιρετικὴν ἀντανακλώσαν τὸσον εἰς τὰ ἐν Ἀμερικῇ μέλη τοῦ Συνδέσμου, ὅσον καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Κοινότητα Κριμηνίου. Ἴδου διὰ τὴν ἔπρεπεν ἡ ζωὴ καὶ ἡ κοινοφελῆς δράσις τοῦ «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου» νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πρὸς μίμησιν καὶ παραδειγματισμόν.

Ὡστε ὁ πόθος τῆς ἐπιδείξεως εὐτε τὸ αἶσθημα τῆς ματαιοδοξίας ὤδησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνά χειρὸς Βιβλίου. Τὸ «Λεύκωμα Κριμηνίου» ἐξεδόθη ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ νὰ γνωσθῇ πρωτίστως ἡ ἱστορία καὶ τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ γνωσθῇ καὶ διαγωνισθῇ ἡ ἱστορία ἐνὸς χωρίου ἀποτελέσαντος φαινόμενον προοδευτικῆς κοινότητος καὶ ἀληθῆ «ἔθνος πολιτισμοῦ».

Ἡ εὐτυχῆς πρωτοβουλία τῆς ἐκδόσεως ὀφείλεται εἰς τὴν σημερινὴν Ἀξιότιμον Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου ἡ δὲ διάταξις καὶ ἐπιμέλεια τῆς ὕλης εἰς τὴν ταπεινὴν συμβολὴν τῆς «Βερείου Ἑλλάδος». Τυχὸν ἀτέλειαι τῆς παρούσης ἐκδόσεως ὡς εἶναι συγχωρητέαι. Εἶδε μεταγενέστεροι διαθέτοντες περισσώτερα πνευματικὰ καὶ ὀλικά ἐφόδια νὰ συνεχίσουν καὶ βελτιώσουν τὴν ἐκδοσιν.

—Θεωρῶν ἐμαυτὸν εὐτυχῆ διότι μοι ἐδόθη ἡ τιμὴ νὰ προλογῶ τὸ «Λεύκωμα Κριμηνίου» ἀρίγγω θερμὰ τὴν χεῖρα ἐνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ «Μεγ. Ἀλεξάνδρου» καὶ μόνον τῶν μελῶν, συγχαιρῶν καὶ δοκιμάζων ὀψίτην ὑπερηφάνειαν, διότι ἔχω κοινὴν τὴν καταγωγὴν μὲ τὰ ἀξιότιμα μέλη ἐνὸς Συνδέσμου τὸσον εὐφήμου καὶ κοινοφελούς δράσεως.

Κοζάνη Ἰούλιος 1933

Σ. Γ. Θ.

ΑΦΙΑΙΡΟΥΤΑΙ

**Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΛΙΑΝ
ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥΣΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΑΔΗΜΟΥΣΑΝ.**

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ "ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,,

**ΤΥΠΟΙΣ:
"ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ,,
ΚΟΖΑΝΗ**

ΟΙ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΑΙ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ-ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΠΟΙΟΙ ΑΠΕΘΑΝΟΝ — ΠΟΙΟΙ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΙΣΕΤΙ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΑΝΕΚΑΘΕΝ αποδημούντες οι κάτοικοι Κριμηνίου, ως μη έχοντες επαρκή καλλιεργησιμον γήν, εις τε τὸ "Άγιον ὄρος και εἰς τὴν Κων]πολιν, ἐνθα διέπρεπον ὡς καλοὶ τεχνῖται και πρακτικοὶ ἀρχιτέκτονες, ἐπόμενον ἦτο μεταξὺ τῶν πρώτων και αὐτοὶ ἐκ τῆς περιφερείας Ἐνασσελίτης νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Ἄμερικὴν.

Πρωτοπόρος μετανάστης ἐκ Κριμηνίου ὑπῆρξεν ὁ κ. Ἰωάννης Μᾶνος, μεταναστεύσας κατὰ τὸ ἔτος 1900. Τοῦτον ἠκολούθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1902 οἱ ἀείμνηστοι Μιχαὴλ Θεοδοσιάδης και Ἄχιλλεὺς Κατοῦνος. Κατὰ τὰ ἐκόμηννα ἔτη ἐξηκολούτουσιν καθ' ἑαυστον ἔτος νὰ μεταναστεύωσιν και ἄλλοι Κριμηνεῖς, και ἐφ' ὅσον παρήρχοντο τὰ ἔτη ἠῦξανε και ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν και ἰδίως νέων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνω τῶν 16 ἐτῶν. Οἱ πρεσβύτεροι ἐκάλουν τοὺς νεωτέρους ἀδελφοὺς των, ἄλλοι τοὺς συγγενεῖς των και ἄλλοι φίλους των. Βεβαίως αἱ ἐργατικαὶ συνθήκαι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ἦσαν ὅπως αἱ σημεριναὶ και οἱ μεταναστεύοντες εἰς Ἄμερικὴν ἐργάται σχεδὸν ἅπαντες, ἠναγκάζοντο νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ ἐργοστάσια, β.αμβακοκλωστήρια, ὑφαντουργεῖα, ὑποδηματοποιεῖα, κ.λ.π. ἀντὶ γλισχροῦ μισθοῦ και

ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκαι και νὰ διαμένουν εἰς ἀκατάλληλα οἰκήματα πολυπληθέστεροι τοῦ δέοντος. Πολλοὶ δὲ ἠσθένουν και ἠναγκάζοντο νὰ ἐπανακάμπουν εἰς τὴν γενέτειραν. Μεταξὺ τούτων και οἱ Κριμηνεῖς Θεωμᾶς Παπανικολάου και Χρῆστος Χρυσουχός, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀναρρώσωσιν παρ' ὅλας τὰς περιποιήσεις τῶν οἰκείων των και τὸ εὐκραὲς τοῦ κλίματος τῆς γενέτειρας των ὑποκύψαντες εἰς τὸ μοιραῖον κατὰ τὸ ἔτος 1905.

Ἀργότερον κατὰ τὸ 1908 ἐπέστρεψε και ὁ Μιχαὴλ Θεοδοσιάδης, ὅστις καιτοὶ ἀσθενῆς ἐν τούτοις ἐν συνεταρισμῷ μετὰ τοῦ ἐκ Κυθωνιῶν Στεργίου Γκέκα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ πρῶτον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον εἰς τὴν Μακεδονίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν ὡς ταξί.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἐβελτιοῦντο και αἱ βιωτικαὶ συνθήκαι τῶν ἐν Ἄμερικῇ μεταναστῶν, πολλοὶ δὲ ἐπαλινόστον εἰς τὴν γενέτειραν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκογενειῶν των και μετὰ πάροδον χρονικοῦ τινος διαστήματος ἐπέστρεφον πάλιν εἰς τὴν Ἄμερικὴν εἰς τὰς ἐργασίας των.

Κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τὸ 1912 ε-

σπευσαν και κατετάχθησαν εις τον ελληνικόν στρατόν ως έθελονται και έπολέμησαν υπέρ της έλευθερώσεως της πατρίδος των εκ του Τουρκικού ζυγοῦ, ο Θωμάς Καραμύχας, Φώτιος Βαξεβάνος, Χρήστος Τζημούλης και Μιχαήλ Μυλωνάς. Είς τον έν Αμερικῇ δέ σχηματισθέντα ιερόν λόχον είχαν καταταχθῆ οί Θεοδόσιος Θεοδοσιάδης, Γεώργιος Τζουβαλέκης, Τριαντάφυλλος Νενόπουλος και οί εκ Ροδοχωρίου Στέργιος Νασόπουλος και Φώτιος Λαμπρόπουλος. Μετά την άπελευθέρωσιν της Μακεδονίας πολλοί έσπευσαν εις την πρόσκλησιν της πατρίδος των και κατετάχθησαν εις τον ελληνικόν στρατόν και υπηρέτησαν την πατρίδα των εκτίσαντες την στρατιωτικήν θητείαν των. Πολλοί έλαβον μέρος και εις τον μετέπειτα έκραγέντα πανευρωπαϊκόν ή παγκόσμιον πόλεμον. Η έκρηξις του Εύρωπαϊκού πολέμου και ο αποκλεισμός πλείστων Κριμησιωτών εκ Κωνσταντινουπόλεως ένθα συνήθως απέδήμον, ήνάγκασε πλείστους όσους Κριμησιείς να μεταναστεύσωσιν εις Αμερικῇν, άλλ' ήδη ήσαν ούτοι προκεχωρημένης ήλικίας ως επί τό πλείστον. Αί εργατικά και βιωτικά συνθήκαι ήσαν λίαν καλαι άφ' ένός μέν διότι υπήρχον οί πρωτοπόροι οί όποιοι είχαν θεοικειωθῆ με την γλώσσαν και τά ήθη και έθιμα του τόπου και καθεδήγουν και υπεστήριζον τους νεοαφικνουμένους συμπατριώτας των, άφ' άλλου δέ διότι συνεπεία του Εύρωπαϊκού πολέμου υπήρχον άρκεται εργασίαι με ικανοποιητικούς όπωσδήποτε μισθούς.

Εισελθούσης της Αμερικῆς εις τον πόλεμον προσήλθον και κατετάχθησαν εις τον Αμερικανικόν στρατόν λαβόντες μέρος εις τον Παγκό-

σμιον πόλεμον υπό την «Αστερόεσσαν» οί κ. κ. Κωνσταντίνος Παπαβίτσας, Χρήστος Ψιλέκας, Θεοδόσιος Θεοδοσιάδης, Θεολόγος Θεοδοσιάδης, Ιωάννης Β. Βισιλειάδης, Νικόλαος Κουκούλης, Θωμάς Παπανικολάου, (γαμβρός Κριμηνίου έξ Αηδονίω) Στέργιος Ναινόπουλος, Αθανάσιος Θ. Κατοῦνος, Γεώργιος Παπαθωμά Χαντζιάρας.

Τεθρατισθέντος του Εύρωπαϊκού πολέμου πολλοί επαλινόστησαν εις την γενέτειραν άλλοι μέν όριστικώς άλλοι δέ επανακάμψαντες πάλιν εις τάς εργασίαις των, και άλλοι ως εκ του περιορισμού της μεταναστεύσεως καιτοι επιθυμούντες να επανέλθωσιν εις την Αμερικῇν δέν ήδυνήθησαν. Ως εκ των επικρατουσών δέ έν Ελλάδα δυσμενών συνθηκών πολλοί έφεραν και τάς οικογενείας των. Άλλοι μεταβάντες εις την γενέτειράν των ενυμφεύθησαν και επανήλθον μετά των συζύγων των και άλλοι ενυμφεύθησαν ενταῦθα, λαβόντες ως συζύγουσ των Ελληνίδας τε και Αμερικαιίδας.

Πολλοί εγκαταλείψαντες τάς έν τοίς εργοστασίαις εργασίαις των επεδόθησαν εις επιχειρήσεις, λίαν ευδοκίμως εργαζόμενοι και προσδεδυότες. Δύναται τις να ειπῆ ότι σχεδόν πάντες πολιτογραφηθέντες ιγγάνουσιν Αμερικανοί πολίται λαμβάνοντες ενεργόν μέρος και εις την πολιτικήν ζωην του τόπου.

Η επί τριακονταετία και πλέον διαμονή των Κριμησιωτών έν Αμερικῇ δέν ήτο δυνατόν ή να σημειώση και θανάτουσ ένταῦθα. Ούτω έτελεύτησαν και τά όσατά αυτών αναπαύονται έν τη φιλοξένω ταύτη χώρα, ή Αναστασία σύζυγος Γεωργίου Χοτζῆ, Ελένη σύζυγος Ιωάννου Μάνου,

Φώτιος Βαξεβάνος, Ευστάθιος Χατζιούλας, Βασίλειος Νενόπουλος, Ιωάννης Χρυσόχορος, Γεώργιος Παπαγεωργίου, Παύλος Αδαμόπουλος, Στέργιος Νενόπουλος, άγνοείται δὲ ἡ τύχη τοῦ Φωτίου Μυλωνᾶ. «Εἴη ἡ μνήμη αὐτῶν αἰωνία».

—Εὐρίσκονται ἤδη καὶ διαμένουσι καθ' ἅλασαν τὴν ἔκτασιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰσηνικοῦ Ὠκεανοῦ, Ὁ Ἀρχιμανδρέτης Γερμανὸς Λιαμάδης ἐφημέριος τῆς ἑλληνικῆς παρουσίας Schenectady, N. Y.

Αἱ οἰκογένειαι Ἠλία Ψιλέκα, Χρήστου Ψιλέκα, Χρ. Τζημούλη, Δημητρίου Νενοπούλου, Ἀναστασίου Χρυσόχορου, Θεοδώρου Βαξεβάνου, Νικολάου Γκιζώτη, Εὐστάθιος Νενόπουλος, Π. Νενόπουλος, Θωμᾶς Καραμίχας, Ἄνδρ. Καραμίχας, Εὐστ. Καραμίχας, Βασίλειος Γκιζώτης, Brockton Mass.

Οἰκ. Εὐστ. Βαξεβάνου Whitman, Mass.

Ἡ κ. Ξανθίππη σύζυγος τοῦ ἐκ Πενταλόφου Στεργίου Νίτσου Brockton Mass.

Ἡ κ. Εἰτυχία σύζυγος τοῦ ἐκ Ροδοχωρίου Ἰωάννου Δάγου Brockton Mass.

Ἡ κ. Αἰκατερίνη σύζυγος τοῦ κ. Χαλαράμπους Μακροπούλου ἐκ Κυπαρίσσι ἀρχιτέκτονος Manchester N. H.

Οἰκογ. Θωμᾶ Παπανικολάου Taunton Mass.

Οἰκογ. Ἠλία Νενοπούλου Boston, Mass.

Οἰκ. Γεωργίου Τσελεπῆ Watertown, Mass.

Ὁ κ. Θωμᾶς Σαλαμάνης Waltham, Mass.

Οἰκ. Δημητρίου Χατζοπούλου, οἰκ. Εὐσταθίου Τσελεπῆ, Ἀγησίλαος Χατζῆς, Ἀναστασίου Χατζῆς, ἡ κ. Γλυκερία σύζυγος Στεργίου Πούλιου

καὶ ἡ κ. Ὀλγα σύζυγος Κωνσταντίνου Ἀδαμίδου New Bedford, Mass.

Οἰκογ. Νικολάου Κουκούλη, οἰκογ. Μιχαὴλ Καραμίχα, Γρηγόριος Παπαβύζας, Manchester N. H.

Ἡ κ. Εὐγενία Ἀδαμοπούλου καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Εὐαγγελῆ σύζυγος Νικολάου Καραμητοπούλου ἐξ Ὀμαλῆς Nashua, N. H.

Ἡ κ. Ἐλισσάβητ Καραχρήστου καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἀγνῆ σύζυγος Χρ. Σβολιαντοπούλου ἐξ Ἁγίου Κοσμᾶ Lowell, Mass.

Οἰκ. Ἰωάννου Κουκούλη καὶ Πολυξένη σύζυγος Ἀλεξάνδρου Διβανοπούλου ἐκ Τριάδος (Πέτσανη) Haverhill, Mass.

Οἰκ. Θεοδοσίου Θεοδοσιάδου Wollaston, Mass.

Οἰκ. Θεολόγου Θεοδοσιάδου Roslindale Mas.

Ἡ κ. Πηνελόπη σύζυγος Δημητρίου Ματένια, ἐκ Ροδοχωρίου Provincetown, Mass.

Σαράντης Παπαδημητρίου, Νένος Νενόπουλος, Ἀνδρέας Νενόπουλος Newark, N. J.

Οἰκ. Ἰωάννου Δοσοπούλου, οἰκ. Φωτίου Δοσοπούλου, οἰκ. Κων. Α. Γκιζώτη, Ἰωάννης Βασιλειάδης, Θωμᾶς Καψάλης New York, N. Y.

Οἰκ. Κων. Γκόλια, οἰκ. Δημ. Γκόλια, Θεόδωρος Τσατσόπουλος, Γεώργιος Πικαθωμᾶς Chicago, Ill.

Οἰκ. Ἰωάννου Μανούση St. Louis Mo.

Ὁ κ. Γεώργιος Τζουβαλέκης Santa Ana, Cal.

Οἰκ. Ἰωάννου Μάνου Leattle, Wash.

Οἰκ. Θεοδώρου Μάνου, Tacowa Wash.

Οἰκ. Θωμᾶ Μάνου Portland' Oregon.

Ὁ κ. Γρηγόριος Μᾶνος Reno, Nevada.

— Καθῆκον ἐπιβεβλημμένον εἶναι νομίζομεν παντὸς εἴτε γεννηθέντος ἐν Κρημηνίῳ εἴτε ἐκ Κρι-

μηνίου έλκοντος τήν καταγωγήν, όπως έγγραφή και γίνη μέλος του Συνδέσμου των εν 'Αμερικῇ Κρηνηιωτών ο «Μέγας 'Αλέξανδρος» εφ' όσον η έτησια συνδρομή είναι ελαχίστη Δολ. 3.00 έτησίως ή 25 σέντις μηνιαίως. Θα είνε τοúτο εις ελάχιστος φόρος εúγνωμοσύνης και ένδειξις υί'αλης αγάπης πρὸς τήν εκθρέψασαν ήμάς γενέτειραν. Διά να αποδείξωμεν δέ πόσην αξίαν έχει η αγάπη,

η στοργή και το ενδιαφέρον άίνα πρέπει να επιδεικνύουσιν οι άνθρωποι εις τήν πατρίδα αυτών τήν γενέτειραν, παραθέτομεν εις άλλην σελίδα το ποίημα «σιά Ξένα» του Γ. Πολέμη όπερ κρινόμεν λίαν επίκαιρον.

Brockton Mass. Μάιος 1933.

ΔΗΜ. Μ. ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

*Αποφίς του χωρίου Κρηνηίου, 'Ανασελίτσης Νομού Κοζάνης.
Είς τὸ βάθος τὸ γαιτονικὸν Ροδοχώριον.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΩΝ "Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ," Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ-ΤΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ- Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ

ΕΙΓΜΑ τῆς παροιμιώδους φιλοπατρίας τοῦ ἀποδήμου Ἕλληνοσ ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἰδρυσις τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κριμηνωτῶν «ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος». Νέοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ εἰς Ἀμερικὴν μεταναστεύσαντες πρωτοπόροι Κριμηνώται, μόλις ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ φιλοξένῳ ταύτῃ χώρᾳ, μιμούμενοι τοὺς προγόνους αὐτῶν, οἵτινες ἀποδημοῦντες εἰς τε τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰς Κων)πολιν εἶχον ἰδρύσῃ τὰς Ἀδελφότητας «τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν» καὶ τῆς «Ἑπαπαντιῆς» δι' ὧν ἐφρόντιζον διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Σχολείων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἑτέρων κοινωφελῶν ἔργων, συνελθόντες ἐν Manchester N. H. κατὰ τὸ ἔτος 1910 συνήγνωσαν τὰ δύο σωματεῖα «ὁ Ἅγιος Μηνᾶς» καὶ «Ἅγιος Εὐσταθῖος» καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἰδρυσιν

νέου Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κριμηνωτῶν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος», σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ ἐκτέλεσις διαφόρων κοινωφελῶν καὶ ἔξωραϊστικῶν ἔργων ἐν τῷ χωρίῳ των Κριμήνιον. Βραδύτερον κατὰ τὸ 1915 ἡ ἔδρα τοῦ Συνδέσμου μετεφέρθη εἰς Brockton Mass διότι καὶ ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν εἰς Brockton ἦτο, ἐψηφίσθη δὲ καὶ Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου.

Ἡ κήρυξις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἀπέκλεισε τοὺς εἰς Κων)πολιν καὶ ἀλλοχοῦ μεταναστεύοντας Κριμηνώτας καὶ ἠνάγκασε αὐτοὺς νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Ἀμερικὴν, τῇ προτροπῇ δὲ τῶν συγχωριανῶν των ἐνεγράφησαν μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ φάλαγξ τῶν μελῶν ἐπυκνώθη. Κατὰ τὸ 1919 ἐπροτάθη ὑπὸ τῶν ἐν Manchester

Ν. Η. εύρισκομένων μελῶν ἵνα ὁ Σύνδεσμος μετατραπῆ εἰς Φιλεκπαιδευτικὸν Σωματεῖον.

Καίτοι ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου, τῇ ἐπιμονῇ τῶν ἐκ Manchester, N. H. ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντων μελῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀποφασίζεται ἡ μετατροπὴ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου εἰς Φιλεκπαιδευτικὸν καὶ ψηφίζεται νέον Καταστατικόν. Συμφώνως δὲ τῷ νέῳ Καταστατικῷ, προβλέπεται ἵνα τὰ χρήματα τοῦ Συνδέσμου κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, καίτοι ὑπὸ πολλῶν διατυπῶνται τὸ δυσεφάρμοστον τοῦ Καταστατικοῦ, ἐν τούτοις ἀποφασίζεται κατὰ τὸ 1920 καὶ ἀποστέλλεται ἅπαν τὸ ἐν τῷ Τομεῖφ εύρισκόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δολ. 1497 εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐκδοθῇ ὁμολογία ἐκ 10.000 δραχμῶν ἐπ' ὄνοματι τῆς Κοινότητος Κριμηνίου διὰ μίαν δεκαετίαν, οἱ δὲ τόκοι νὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σχολείου. Αἱ συζητήσεις διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ καταστατικοῦ καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν προεκάλεσαν δυσαρρεσκείας, μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἐν τούτοις καὶ παρὰ τὰς δυσαρρεσκείας ὁ Σύνδεσμος

δέσμος ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται. Τεθέντος σιωπηρῶς κατὰ μέρος τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ἀνεφαρμόστου, ἐπανῆλθεν ἐν ἰσχύει τὸ πρῶτον καὶ τὰ χρήματα κατατίθεντο ἐνιαῦθα παρὰ τῇ Τράπεζῃ ἵνα χρησιμοποιοῦνται δι' ἐξωραΐσμον τοῦ χωρίου.

Κατὰ τὸ 1923 ἐλήφθη ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Κριμηνίου, δι' ἧς ἐγνωστοποιεῖτο ἡ ἀπόφασις τῆς Κοινότητος ὅπως κατασκευασθῇ ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἐκ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν γέφυραν καὶ ἐζητεῖτο ἡ ἀρωγὴ τοῦ Συνδέσμου. Ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Ἀπέστειλε δὲ ἐκ διαλειμμάτων Δολ. 700 διὰ τε τὸν ἄνω σκοπὸν ὡς καὶ δι' ἕτερα ἔργα ὡς ὁ δρόμος ἀπὸ οἰκίαν Δ. Μυλωνᾶ μέχρι Θωμᾶ Παπαγεωργίου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου ἐν τῷ χωρίῳ. Κατὰ τὸ 1924 ἐστάλησαν Δολ. 485 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἄνω δρόμου ἀπὸ Σχολείου μέχρι οἰκίας Χατζώνα συνδεθέντος μετὰ τοῦ κάτω δρόμου καὶ μετὰ τοῦ πρὸς τὴν γέφυραν. Ἐπίσης καὶ ὁ δρόμος ἀπὸ Πλατείας μέχρι Καραδήμου ὡς καὶ ἀπὸ γωνίαν Χατζῆ μέχρι νεκροταφείου.

Κατὰ τὸ 1925 ἀπεστάλη γραφικὴ ὅλη ἀξίας Δολ. 25 δωρεὰν διανεμηθεῖσα εἰς

τούς μαθητάς τοῦ Σχολείου. Κατά τὸ 1926 ἀπεστάλησαν Δολ. 187.50 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου ἀπὸ οἰκίαν Ντινοπούλου μέχρι Σκιρκέμη καὶ ἀπὸ Λουκᾶ μέχρι Τσαρδάκη.

Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ ἐν Κριμηνίῳ «Προοδευτικοῦ Συλλόγου», διενεργήθη ἔρανος μετὰ τῶν συγχωριανῶν μας καὶ λοιπῶν πατριωτῶν καὶ συνελέγη τὸ ποσὸν τῶν Δολ. 219,05 ἅτινα, ἐστάλησαν εἰς τὴν Κοινότητα μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ εὐρυνσιν τῆς γεφύρας, ὥστε νὰ διέρχεται ἀφόβως αὐτοκίνητον, καὶ οὕτω πρῶτον τὸ Κριμηνίον ἀπέκτησε συγκοινωνίαν δι' αὐτοκινήτου μετὰ τοῦ Τσοτυλίου καὶ Θεσσαλονίκης αὐθημερόν καὶ μέσον αὐτοῦ καὶ ὅλα τὰ πέριξ χωρία.

Κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη ἐπῆλθε χαλάρωσις καὶ καθυστέρησις πολλῶν συνδρομῶν ἐκ τῶν μελῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1931 γίνεται καὶ πάλιν συστηματικὴ ἐνέργεια καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὰς συνδρομάς των πολλὰ μέλη. Κατόπιν ἐκκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ χωρίου, τὴν ἀντικατάστασιν τῶν πηλίνων ὑδραγωγῶν σωλή-

νων (κλιούγκια) διὰ σιδηρῶν τοιούτων καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῆς «Μάνας» κλπ. ἀπεστάλησαν τὸ ὅλον Δολ. 395. Πλὴν δὲ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου ἐγένοντο καὶ ἄλλα ἔργα, ὁ δρόμος τῆς Δραγασιᾶς ἀπὸ οἰκίαν Γκασάνη μέχρι ἀμπέλι Ἀργυρίου Παλάσα, ἡ πάροδος ἔμπροσθεν οἰκίας Βασιλείου Χρυσοχόου, ἡ πάροδος ἀπὸ οἰκίαν Κ. Ντινοπούλου μέχρι Τζουβαλέκη, ἡ πάροδος μετὰ τὸ κήπου Τσαρδάκη καὶ οἰκίας Θ. Κεραϊζοπούλου, μετὰ τὸ Χαρ. Χρυσοχόου καὶ Ἐλισσαίου Μάνου, ἀπὸ ἐμπορικὸν Α. Κατσάνου μέχρι Βλαχάβα καὶ γύρω τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀπὸ ἄνω δρόμον μέχρι δεξαμενῆς ἔμπροσθεν οἰκίας Δ. Δηλιβοῦ καὶ Δημητ. Βασιλειάδη (πρῶην Μπάναρη), ἡ ἐπισκευὴ τοῦ περιτειχώματος τοῦ χώρου ἔμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας καὶ μετατροπὴ αὐτοῦ εἰς Σχολικὸν κήπον, καὶ ἡ κατασκευὴ λεκάνης ἐκ τσιμέντου εἰς τὸν Καροδῆμον, ὡς καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ Νεκροταφείου.

Κατὰ τὸ 1932 ἀπεστάλησαν Δολ. 100 ἐκ τῶν ὁποίων ἐδόθησαν 5.000 δρ. εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Σχολείου κ. Ἀλέξανδρον Παπανικολάου δι' ἀγορὰν διαφόρων ὀργάνων καὶ πινάκων πρὸς ἐποπτικὴν διδασκα-

λίαν τῆς Ζωολογίας, τῆς Φυτολογίας, Ὀρυκτολογίας κλπ. καὶ ὑδρογείου σφαιράς. Κατὰ τὸ 1933 ἀπεστάλησαν Δολ. 100 διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμου εἰς τὸν λίαν ἀπὸ οἰκίας Ἰωάν. Τσόλια μέχρι αὐλῆς Τασούλι, τὴν ἐπισκευὴν τῆς βρύσης Μπραϊμη καὶ ἐξωραΐσμον ὄλου τοῦ πέριξ χώρου καὶ μετατροπὴν εἰς πλατεῖαν. Θέλουσι δὲ μετονομασθῆ ἡ βρύσις Μπραϊμη εἰς βρύσιν «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου» ὡς καὶ ἡ Πλατεία.

Κατὰ τὴν 12ην Φεβρ. 1933 ἐν γενικῇ Συνελεύσει ἀνεγνώσθη καὶ ἐψηφίσθη Νέον Καταστατικόν, ὃπερ ἐκτυπωθὲν διανεμήθη εἰς τὰ μέλη καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία κατόπιν τῆς τούτης δράσεως τοῦ Συνδέσμου, ὅτι πάντες οἱ ἐν Ἀμερικῇ Κριμηνῶται θέλουσι ἐγγραφῇ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ συνδράμωσι τὸ ἔργον αὐτοῦ, συντιλοῦντες εἰς τὴν

πρόοδον τῆς γενετῆρας αὐτῶν, καθότι «πατὴρ τε καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τιμιώτερον καὶ ἀγιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς.»

Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ «Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κριμηνῶτων ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος» ὁ συντελέσας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοσούτων ἔργων ἐξωραΐστικῶν, ἐμπολιτιστικῶν καὶ προοδευτικῶν θέλει ἐξακολουθήσει τὸ ἔργον τοῦ συμπληρῶν τὴν «εἰκοσιπενταετηρίδα» τοῦ καὶ βαδίζων στερεῶ τῷ βήματι πρὸς τὴν πεντηκονταετηρίδα, ἀναδεικνύων τὸ Κριμηνῶν πραγματικὴν «ὀ α σ ι ν π ο λ ι τ ι σ μ ο ὺ» ὡς δικαίως ἐπωνομάζεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτό.

Brockton, Mass. Μάγος 1933.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Δ. Μ. ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ “ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,”

ΑΡΘΡΟΝ 1ον

Κοινῇ ἀποφάσει ληφθεῖσα ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀναθεωρεῖται τὸ καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημούντων Κριμητιῶν «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος», ἰδρυθέντος τῷ 1910.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον

Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι α) ἡ καλλιέργεια ἀγαθῶν σχέσεων καὶ ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. β) ὁ διὰ παντὸς τρόπου ἐξωραϊσμὸς καὶ καλλωπισμὸς τῆς γενετήρας τῶν μελῶν καὶ γ) ὅπως ὁ Σύνδεσμος ἐρχεται ἀρωγὸς εἰς πᾶν κοινωφελὲς ἔργον τῆς κοινότητος Κριμητιῶν Μακεδονίας.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον

Μέλη τοῦ Συνδέσμου δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν πάντες αἱ Ἑλληνες.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον

Πόροι τοῦ Συνδέσμου εἰσὶ τὰ δικαιώματα ἐγ-

γραφῆς καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν, αἱ διάφοροι δωρεαὶ μελῶν καὶ μὴ μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα πρόσδοσις δημιουργουμένη διὰ διαφόρων μέσων ἐνεργείαις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ἢ Ἐπιτροπῶν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον

Τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου διαιροῦνται εἰς τακτικά, ἀντεπιστέλλοντα καὶ ἐπίτιμα. Καὶ τακτικὰ μέλη δ-νομαζόνται τὰ διαμένοντα εἰς Brockton Mass καὶ περίχωρα, ἀντεπιστέλλοντα δὲ τὰ εὐρισκόμενα εἰς ἄλλας πόλεις τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν. Ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου μέλους ἀπονέμεται ἐγκρίσει τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἰς ἄνδρας ἐξέχοντας ἐν τῇ παιδείᾳ ἢ προσενεγκόντας μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα ἢ εἰς τὸν σύνδεσμον.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον

Τὰ τακτικὰ καὶ ἀντεπιστέλλοντα μέλη καταβάλλουσι ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς Δολ. 1, καὶ ἐτησίως Δολ. 3 συνδρομῆν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον

Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συνδέσμου ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, τὰ δὲ ἀντεπιστέλλοντα μόνον τοῦ ἐκλέγειν ὅταν εὐρεθῶσιν παρόντα ἐν Γεν. Συνελεύσει τῆς ἑδρας τοῦ Συνδέσμου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον

Ὁ προσφέρων εἰς τὸν Σύνδεσμον 25 Δολλάρια ὀνομάζεται δωρητής, ἀναγραφομένου τοῦ ὀνόματός του ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Συνδέσμου. Ὁ προσφέρων Δολλάρια 50 ἀνακηρύσσεται εὐεργέτης αὐτοῦ, ὁ δὲ προσφέρων Δολλάρια 100 ἀνακηρύσσεται μέγας εὐεργέτης, ἀναρτωμένης καὶ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ ἐν χρυσῷ πλαισίῳ ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τῆς ἐν Κριμηνίῳ Σχολῆς, μετ' ἐπιγραφῆς ἀναγραφούσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὴν Πατρίδα καὶ τὸ πόσον ὃ προσέφερεν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον

Ἔδρα τοῦ Συνδέσμου εἶναι τὸ Brockton Mass U. S. America, ἐφ' ὅσον ἡ πλειονοψηφία τῶν μελῶν εὐρίσκειται ἐν αὐτῇ. Δύναται δὲ νὰ μεταφερθῇ καὶ ἀλλαγῇ εὐθὺς ὡς ἡ πλειονοψηφία τῶν μελῶν μεταφερθῇ ἀλλαγῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον

Ὁ Σύνδεσμος διοικεῖται ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς κατοικούσης εἰς Brockton Mass ἑδραν τοῦ Συνδέσμου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον

Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἐκτε-

λεστικὴ ἀρχὴ τοῦ Συνδέσμου, ἐκτελοῦσα τὰς ἀποφάσεις τῆς ὀλομελείας καὶ ἐρχομένη εἰς τακτικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν, καὶ μετὰ τῶν ἐν Κριμηνίῳ, Κοινοτικοῦ συμβουλίου, Σχολικῆς ἐπιτροπῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου εἶναι νὰ συγκαλῆ τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῆς ὀλομελείας, νὰ κηρῦσῃ τὴν ἑναρξιν καὶ τὴν λήξιν τῶν συνεδριάσεων, νὰ διευθύνῃ τὰς συζητήσεις, δίδει τὸν λόγον τῷ αἰτούντι καὶ ἀφαιρῇ αὐτὸν ἀπὸ τοὺς παρεκτροπομένους. Θίται τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν, ὑπογράφει τὰ πρακτικά μετὰ τοῦ γραμματέως, ὡς καὶ πᾶν ἔγγραφον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸν Σύνδεσμον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τακτικὰ τὰ β.βλῖα τοῦ Συνδέσμου, ἀνακοινεῖ τῷ Προέδρῳ τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα καὶ γράμματα, συντάσσει καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ πρακτικά καὶ τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα καὶ διεξίγει πᾶσαν σχετικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν καὶ χρῆν εἰσπρακτορῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον

Ὁ ταμίας κρατεῖ τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου καταχωρῶν ἐν αὐτῷ λεπτομερῶς τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας τοῦ Συνδέσμου, λαμβάνει παρὰ τοῦ εἰσπρακτορῶς τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν ὡς

καὶ πάντα τὰ ὀποθανδήποτε προερχόμενα χρήματα τοῦ Συνδέσμου καὶ καταθέτει αὐτὰ ἐντόκως παρὰ τῆς τραπέζης ἕναντι βιβλιαρίου ἐκ' ὀνόματι τοῦ Συνδέσμου, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ταμίου, καὶ ὑποβάλλει λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐξόδων καὶ ἐσόδων εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου. Κατὰ δὲ τὴν ἀντικατάστασιν του ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν νέον ταμίαν τὸ ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ βιβλιᾶριον τῆς τραπέζης.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον

Ὁ εἰσπράκτωρ εἰσπράττει τὰς μηνιαίας συνδρομὰς ἄπεναντι διπλοτύπων ἀποδείξεων, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ εἰσπραττόμενα χρήματα περιχρῆματι τῷ ταμίᾳ ἕναντι ἀποδείξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον

Τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου εἰσὶ νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ζητήματος τιθεμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον

Αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συνδέσμου τελοῦνται τὴν Βαν Κυριακὴν τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἐκλεγομένου νέου Δ. Συμβουλίου ὑπὸ πάντων τῶν παρευρισκομένων μελῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Νέου Δ. Συμβουλίου παραδίδεται εἰς αὐτὸ ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ Συνδέσμου, συντισσασμένου καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου Πρωτοκόλλου, ὅπερ καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀποχωροῦντας καὶ ἀπὸ τὸ Νέον Διοικ. Συμβούλιον, ἢ καὶ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συνδέσμου εἶναι τακτικαὶ καὶ ἑκ-ετικοί. Τακτικαὶ μὲν συνεδριάσεις εἶναι κατὰ ἑξαμηνίαν, γινόμεναι τὴν Βαν Κυριακὴν Αὐγούστου καὶ Βαν Κυριακὴν Φεβρουαρίου. Ἐκτακτοὶ δὲ εἶναι δασύκις ὁ Πρόεδρος ἐγκρίνει τοῦτο ἢ καὶ ἀπατήσῃ τσοσάρων μελῶν προδηλοῦντων καὶ τοὺς λόγους τῆς γενικῆς συνεδριάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον

Ὁ Σύνδεσμος κέκτηται σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου κάτωθεν τῆς ὁποίας εἶναι ἡ χρονολογία 1910, γύρωθεν δὲ τὸν τίτλον «Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑριμηνησιωτῶν ὁ Μιέγας Ἀλέξανδρος».

ΑΡΘΡΟΝ 20ον

Βιβλία τοῦ συνδέσμου εἰσὶν α) Μητρώον ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου β) Ταμείον ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγγεγραμμένα κατὰ τάξεις αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ δαπάναι τοῦ συνδέσμου γ) βιβλίον πρακτικῶν ἐνθα ἐγγράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῆς ὀλομελείας καὶ δ) βιβλίον παρουσίας ἐνθα ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐν γενικαῖς συνελεύσεσι παρευρισκομένων μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον

Πᾶν μέλος καθυσπεροῦν τὴν συνδρομὴν του κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους καὶ προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ

Προέδρου να την καταβάλει, εν περιπτώσει ἀρνήσεως στερείται τῶν δικαιωμάτων του εἰς τὸς ἀρχαιοσείας κατὰ τὴν Βαν Κυριακὴν τοῦ Φεβρουαρίου. Ἐπανακτεῖ δὲ αὐτὰ εὐθὺς ὡς ἐξοφλήσει τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς του.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον

Τὸ καταστατικὸν τοῦτο εἴτε ἐν συνόλῳ εἴτε ἐν μέρει δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῆ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ εἰ μὴ μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας καὶ ἐὰν ζητηθῆ τοῦτο ἐγγράφως ἀπὸ τὰ 2/3 τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ καθυστερούντων συνδρομὰς μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον

Πᾶν ὅ,τι δὲν προέβλεψεν τὸ παρὸν καταστατικὸν, ἐξαιρουμένου τοῦ σκοποῦ, προτείνεται εἰς γενικὴν τῶν μελῶν συνεδρίᾳ καὶ ψηφισόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ ἔχον τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος καταστατικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον

Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως μέλους τινὸς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου ἐπιλαχόντος.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον

Ὁ Σύνδεσμος ὑφίσταται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι καὶ (4) τέσσαρα τουλάχιστον τακτικὰ μέλη αὐτοῦ

διὰν δὲ ἐλαττωθῶσιν, κατ' ἀνάγκην ὁ Σύνδεσμος διαλύεται ἢ δὲ περιορισία αὐτοῦ παραδίδεται ὑπὸ τῶν κατεχόντων αὐτὴν εἰς τὴν κοινότητα Κριμηνίου παρ' ἧς διατίθεται συμφώνως τῷ σκοπῷ τοῦ Συνδέσμου.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον

Ἐν περιπτώσει θανάτου Κριμηνιώτου ἐν Ἀμερικῇ τὸ Διοικ. Συμβούλιον καλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ψηφίζει τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου τῶν Κριμηνιωτῶν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ λαμβάνει οἰασδήποτε ἄλλας ἀποφάσεις ἅς νομίζει ἐπιβαλλομένας.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον

Τὸ παρὸν καταστατικὸν συγκείμενον ἐξ (27) εἰκοσίων καὶ ἑπτὰ ἄρθρων ἀναγνωσθὲν κατ' ἄρθρον καὶ ψηφισθὲν ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1933,

Τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΒΙΖΑΣ

Ὁ Γραμμ. καὶ Εἰσπράκτωρ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ταμίας
ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΧΑΔΑΒΑΣ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ Α. ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Μην Ιούλιος 1910.

Σήμερον τὴν 4ην Ἰουλίου συνελθόντες οἱ ἐν Ἀμερικῇ (Η. Π.) παρεπιδημοῦντες Κριμηνιῶται ἐν Manchester N. H. ἀπεφασίσαμεν τὴν ἰδρυσιν σωματείου ὑπὸ τὸν τίτλον:

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΩΝ
ᾧ "ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,"**

Κατὰ τὴν συνέλευσιν ἐπιτεύχθησαν τὰ ἑξῆς:

α) Ἀνεγνώσθη κανονισμὸς τοῦ σωματείου ὅστις τροποποιηθεὶς ἐκρίθη κατάλληλος καὶ ἐπικυρώθη ὑφ' ὧν.

β) Ἐξελέγησαν παμψηφεί ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ
Ταμίς ΘΕΟΔ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ
Γραμματεὺς ΑΝΑΣ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ
Ἐλεγκτὴς ΔΗΜ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβουλος ΒΑΣ. ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
> ΔΗΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
> ΘΩΜ. ΚΑΡΑΜΙΧΑΣ

(Σημ. Τὸ Πρωτότυπον εὑρίσκειται εἰς τὸ ἀρχεῖον)

ΤΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΚΡΙΜΗΝΙΟΝ

Τὰ κατὰ καιροὺς Διοικ. Συμβούλια τοῦ Συνδέσμου «Μέγας Ἀλέξανδρος» ἀπέστειλαν εἰς τὴν γενέτειραν τῶν Κριμηνίων τὰ κάτωθι χρηματικὰ ποσὰ εἰς δολάρια ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ Συνδέσμου.

1) Τῷ 1919 κατέθεσις ἐντοκὸς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ χωρίου. Δολ. 1497.

2) Τῷ 1923 ἔμβασμα εἰς τὴν Κοινότητα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν ποταμὸν Δολ. 700.

3) Τῷ 1924 ἔμβασμα εἰς τὴν Κοινότητα δι' ἐπισκευὴν ὁδῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου Δολ. 485.

4) Τῷ 1925 ἔμβασμα εἰς Δημ. Σχολεῖον δι' ἐφοδιασμὸν τῶν ἀπόρων μαθητῶν διὰ βιβλίων κ. λ. π. Δολ. 25.

5) Τῷ 1926 ἔμβασμα εἰς Κοινότητα δι' ἐπισκευὴν λιθοστρώτων τοῦ χωρίου Δολ. 187. 50

6) Τῷ 1931 ἔμβασμα εἰς Κοινότητα διὰ κατασκευὴν ὁδῶν τοῦ χωρίου Δολ. 395. 25

7) Τῷ 1932 ἔμβασμα εἰς Κοινότητα διὰ κατασκευὴν τῆς πηγῆς τοῦ "Μεγάλου Ἀλεξάνδρου," Δολ. 100.

8) Τῷ 1933 ἕτερον ἔμβασμα διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω σκοπὸν Δολ. 100.

Ἦτοι ἀπεσταλέησαν διὰ κοινοφελειῶν σκοποῦς Δολ. 3. 489. 75

Ο ΕΛΛΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

«Ο χρυσός είναι εξαιρετόν πράγμα
και ὅστις τὸν κατέχει δύναται δι' αὐτοῦ
νά κάμῃ ὅ,τι ἐπιθυμᾷ εἰς τὸν κόσμον
αὐτὸν, και αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐν τῷ πα-
ραδείσῳ ψυχὰς δύναται νὰ βοηθήσῃ»
ΧΡΙΣΤ. ΚΟΛΟΜΒΟΣ

Τὸ ἀνωτέρω ἀπόφθεγμα εἶνε τοῦ μεγάλου
εἰσερευνητοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου. Αἰῶνες πα-
ρῆλθον ἀπὸ τότε ποῦ ἐλέχθη και ὅμως αὐτὸ
ἔχει ὅλην τὴν σημασίαν του και τὴν βαρῦτη-
τά του εἰς τὴν σημερινὴν ζωὴν. Πέριξ τοῦ χρυ-
σοῦ ἀγωνίζονται ἔθνη και ἄσσημα. Τὸ ἀπαντὸν
γίνεται διὰ τὸν χρυσόν και τὸ πᾶν ἐπιτυγχάνε-
ται διὰ τοῦ χρυσοῦ. Μήπως δὲν ἐπροδόθη ὁ
Χριστὸς γιὰ τὰ 30 ἀργύρια; Μήπως δὲν συνε-
κρούσθησαν Ἑθνη διὰ τὰ οἰκονομικά συμφέ-
ροντα; μήπως διὰ τοῦ χρυσοῦ δὲν ἀνεδείχθη-
σαν ἄνθρωποι και ἄλλοι δὲν ἐξηφανίσθησαν διό-
τι ἐστερήθησαν τοῦ χρυσοῦ; Και ὁ μετανάστης
διὰ τὸν χρυσόν μοχθεῖ εἰς τὰς ξένας χώρας
μὲ μόνα ἐφόδια τὰ γραντιώδη χέρια του. Τα-
ξιδεύει παντέρημος σὲ μακρυνοὺς ἀγνώστους τό-
πους, βιοπαλαίει, ἐπιμένει και νικά. Διὰ τῆς λι-
τότητός του, τῆς φιλεργίας του, τῆς οἰκονομίας
του, τῆς ἐγκαρτερήσεώς του κερδίζει ἐπὶ τέλους

τὸν χρυσόν, ζῆ ἄνετα, συντηρεῖ τοὺς οἰκίους
του, εὐκογγετῖ τοὺς πλησίον του, τὴν πατρίδα
του, ἐνὶ λόγῳ διαχειρίζεται ἐπωφελῶς τὸν πλοῦ-
τον του και ἐπανακάμπτει εἰς τὴν πατρίδα του
εὐτυχῆς. Μήπως στὸν κάθε ἀναγνώστη μου εἶνε
λίγοι οἱ δικαί του ποῦ ἠγωνίσθησαν, ἐκέρδισαν
και διὰ τοῦ χρυσοῦ των ἀνέπτυξαν ἐμπόρια, βιο-
μηχανίας, τέχνας, ἐσπούδασαν τέχνα, ἀνήγειραν
κτιήματα, ἔγιναν εἰσοδηματῖαι; Μήπως μετανάστη
διὰ τοῦ πλοῦτου των, τῶν ἐμβασμάτων των,
δὲν ἐφάνησαν ὠφέλιμοι εἰς τὰς γενετείρας των,
τὰ Ἰδρύματα, τὰ σχολεῖα και γενικῶς εἰς τὰς
χώρας των; Δι' ὅλα αὐτὰ ποῦ ἀναφέρω ἀνα-
γκάζεται κόσμος πολὺς νὰ μεταναστεύῃ. Ἡ ἰ-
διαιτέρα μας πατρίδα εὐτύχησε νὰ ἐπροβοδήσῃ
τὰ ξενητημένα της παιδιὰ και νὰ τὰ «καρτε-
ρέσῃ» μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ἀγνώριστα σὲ πολι-
τισμό και ἐξέλιξι, πλούσια, μὲ εἰς χρυσοῦς κα-
δένες». Ἡ ἴδια σεμνύνεται γιὰτι ὅσον πᾶνε τὰ
παιδιὰ της δὲν τὴν λησμονοῦν, ἐργάζονται τίμια
και εὐλακρινὰ και γυρίζουν κερήφανα και κερδι-
σμένα σιὰ ἱερὰ χῶματα τῆς πατρίδος των.

U. S. America—1933

ΚΟΝ. ΧΑΔΑΒΑΣ

ΤΑ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Είς την Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου ἀνεμίχθησαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σωματείου μέχρι τῆς σήμερον πλείστοι τῶν συγχωριανῶν μας, διοικήσαντες τὸν Σύνδεσμον μετ' ἐνεργητικότητος, διαχειρισθέντες δὲ τὴν περιουσίαν του τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως. Ἐκ τῶν σωζομένων ἰσχυρίων προκύπτει ὅτι διώκησαν τὸν σύνδεσμον κατὰ περιόδους τὰ κάτωθι Προεδρεία.

Περίοδος	Πρόεδρος	Ταμίας	Γραμματεὺς
1910	Γεώρ. Χατζῆς	Θεόδ. Θεοδοσιάδης	Ἀναστ. Χρυσόχου
1911	Λάμπρος Ψιλέκος	Ἐλισ. Μᾶνος	Δημ. Θ. Βασιλειάδης
1912	Γ. Β. Βασιλειάδης	Νέν. Νενόπουλος	Θωμ. Καραμίχας
1913	»	Εὐστ. Βαξεβάνος	Γ. Τζουβαλέκης
1914	Ἦλ. Ψιλέκας	Γ. Βασιλειάδης	Λ. Χατζόπουλος
1915	Ἰωάν. Τσιόλιας	Εὐστ. Νιινόπουλος	Ἀναστ. Χρυσόχου
1916	Θεόδ. Τσατσόπουλος	»	Θωμ. Καραμίχας
1917	Ἰωάν. Τσιόλιας	Εὐστ. Βαξεβάνος	Ἀναστ. Χρυσόχου
1918	»	Γεώρ. Βασιλειάδης	Δημ. Νενόπουλος
1919	Δημ. Χατζόπουλος	»	»
1920	Ἀθ. Κατσᾶνος	»	Δημ. Λιαμάδης
1921	Δημ. Νενόπουλος	Χρ. Τζημούλης	Σαρ. Παπαδημητρίου
1922	Ἀθ. Κατσᾶνος	Εὐστ. Βαξεβάνος	Γ. Τσατσόπουλος
1923	Θεόδ. Τσατσόπουλος	Ε. Καραμίχας	Δημ. Λιαμάδης
1924	»	»	Δημ. Νενόπουλος
1925	»	»	»
1926	Δημ. Νενόπουλος	Γεώρ. Τσατσόπουλος	Θωμ. Σαλαμάνης
1927	Χρ. Τζημούλης	»	Κων. Χαδάβας
1928	»	Εὐστ. Νιινόπουλος	Χρ. Ψιλέκας
		»	Δημ. Βασιλειάδης

Περίοδος	Πρόεδρος	Ταμίας	Γραμματεὺς
1929	Χρ. Τζημούλης	Εὐστ. Νενόπουλος	Δημ. Βασιλειάδης
1930	»	»	»
1931	»	Χρ. Τζημούλης	»
1932	»	Κων. Παπαβίτσας	»
1933	Κων. Παπαβίτσας	Κων. Χαδάβας	Δημ. Νενόπουλος

Ὡς μέλη δὲ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐφορευτικῆς καὶ Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου ἐχορημάτισαν κατὰ διαφόρους περιόδους καὶ οἱ κ. κ. Κων. Νενόπουλος, Θωμᾶς Καψάλης, Θ. Καραμύχας, Χρ. Ψιλέκας, Γεώρ. Χατζῆς, Ἰωάν. Τσιόλιας, καὶ ἄλλοι. Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐράνων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας τῆς Πραμόρτσας εἶχον ἀποτελέσαι οἱ κ. κ. Νένος Νενόπουλος, Ε. Βαξεβάνος, Χρ. Ψιλέκας καὶ Δ. Βασιλειάδης.

Φωτογραφία χοροῦ γυναικῶν Κριμηνίου εἰς ἐξακκλήσι,
ἐνθα ἐμφανίζονται μὲ ἐνδυμασίαις παλαιοῦ καιροῦ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἦτο μόλις 20 ἐτῶν ὅταν ἐγινε βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ ἔτος 330 π.χ. Ἡ πρώτη πράξις του ἦτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κόρινθον καὶ νὰ ἀνακηρυχθῇ γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλήνων, λαμβάνων οὕτως ἐπίσημος τὸν τίτλον, τὸν ὁποῖον εἶχε πρότερον ὁ πατὴρ του Φίλιππος. Κατόπιν ἐπεδόθη ὀλοφύχως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου ὀνείρου του—τῆς κατακτίσεως τῆς Ἀνατολῆς. Πρὸς τοῦτο κατήρτησε στρατιὰν ἐκ τῶν ἀνδρειότερων Ἑλλήνων καὶ Μακεδόνων καὶ μὲ αὐτὴν ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Περσικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὀλόκληρος ὁ στρατὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπετελεῖτο ἀπὸ 34, 500 ἀνδρας.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅστις διὰ τὰ μεγάλα κατορθώματά του εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς Μέγας Ἀλέξανδρος, διέβη τὸν Ἑλλησπόντον, τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 334 π.χ. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἰ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας ὑπετάσσοντο εἰς τὸν

τολμηρὸν κατακτητὴν, ὅστις διὰ τῆς ἐκστρατείας του αὐτῆς ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς Πέρσας διὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον οἱ πρόγονοι αὐτῶν εἶχον κάμει πρὸ ἑκατὸν περὶ τοῦ ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ στρατεύματα τοῦ Δαρείου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἠττήθησαν κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τῶν γενναίων Ἑλληνομακεδόνων καὶ ὅλη ἡ Μ. Ἀσία ὑπετάγη εἰς τὸν Ἀλέξανδρον. Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ κλήρου, ὅστις μὲ τὸν Ἀρχιερέα Ζαδούαν ἐπὶ κεφαλῆς ἐξῆλθεν εἰς προὔπαντησιν τοῦ Κατακτητοῦ. Τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς ἔτυχε βραδύτερον εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν ὁμοίως ὑπέταξεν, ἀφαιρέσας αὐτὴν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Περσῶν.

Ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐστράφη πρὸς ἀνατολάς, ὅπου ἐβάδισεν ἀπὸ νίκης εἰς νίκην μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Ἐνθουσιώδης ἦτο ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε εἰς τὴν Βαβυλῶνα, πρωτεύουσαν τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἐνθα εὗρε πολ-

λά ορειχάλκινα αγάλματα, τὰ ὁποῖα ὁ Ξέρξης εἶχεν ἀφαιρέσει πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπέστειλεν τὰ αγάλματα ἐκεῖνα εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς μαρτυρίαν ὅτι ἐξεδικήθη διὰ τὴν παλαιὰν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν του.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἰδρυσεν πολλὰς πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀσίᾳ, δώσας εἰς αὐτὰς τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρεια. Διέδωκε τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Καὶ ἀφοῦ ἐκράτησε μερι-

κοῦς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Ἑλλήνων, οὓς διώρισεν ὡς διοικητὰς τῶν πόλεων, τοὺς

λοιποὺς ἀπέστειλε ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ μεγάλων τιμῶν καὶ δώρων.

Ἐν Περσίᾳ ὁ Ἀλέξανδρος ἔμεινε τρία ἔτη, ἕως ὅτου νὰ διευθετήσῃ τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἰδικὴν του βασιλείαν. Ἔλαβε τὸν Περσικὸν τίτλον Σάχ - Ἴν Σάχ, Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων, καὶ ἐστεφάνη διὰ τοῦ Περσικοῦ στέμματος, πρῶγμα τὸ ὁποῖον δυσηρέστησε τοὺς Μακεδόνας καὶ πρὸ πάντων τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ὅποιοι πρότερον ἔζων σχεδὸν ἴσοι πρὸς αὐτόν.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐφέρθη φιλικῶς πρὸς τὴν κατακτηθεῖσαν χώραν, διότι τὴν ἐθεώρει ὡς ἰδικὴν του, καὶ διὰ νὰ συμφιλίωσῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ τοὺς Πέρσας διωργάνωσε μεγάλην πανήγυριν εἰς τὰ Σοῦσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας 80 Ἕλληνες γαμβροὶ ἔλαβον 80 Περσίδας νύμφας, ἐνῶ αὐτὸς καὶ ὁ φίλος του Ἡφαιστεῖων ἐνυμφεύθησαν τὰς δύο θυγατέρας τοῦ φονευθέντος Βασιλέως τῆς Περσίας Δαρείου.

Κατὰ τὸ ἔτος 323 π. χ. ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ἄγων τὸ 33ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀπέθανεν ἐν Βαβυλώνι, ἐνῶ, ἐσχεδιάζε νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Ἀραβίας.

Ε. Κ.

ΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ του Συνδέσμου συνήλθον εις τακτικάς και έκτακτους συνελεύσεις συζητήσαντα τὰ κοινὰ τοῦ σωματείου των, τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος των καὶ ἐν γένει τὰ ζητήματά των εἰς τὰς κάτωθι χρονολογίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1910 εἰς δύο τακ. συνελεύσεις.

>	>	1911	>	>	>
>	>	1912	>	>	>
>	>	1913	>	>	>
>	>	1914	>	>	>
>	>	1915	>	>	>
>	>	1916	>	>	>
>	>	1917	>	>	>

Ἐκτός των σημειουμένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ἔτη συνελεύσεων των μελῶν, ἐγένοντο πυκνῶταται τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, ὅλεο

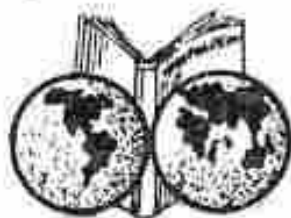
τακτικῶταται διετήρει ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς γενετήρας καὶ των μελῶν των διασκορπισμένων εἰς διαφόρους πόλεις των Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918 μέχρι τοῦ 1930 δὲν σημειοῦται οὐδεμία συνέλευσις μελῶν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ συνδέσμου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐγένετο τακτικὴ συνέλευσις των μελῶν τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου καὶ ἑτέρα τῇ 8 Μαρτίου, ἑκτακτος.

Κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐγένοντο δύο συνελεύσεις ἐπιτυχεῖς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1933 ἐπιβλητικὴ συνέλευσις ἐγένετο τῇ 2 Ἰανουαρίου καὶ ἑτέρα τῇ 12 Φεβρουαρίου, συνεδριάσεις δὲ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγένοντο κάθε μῆνα καὶ πολλάκις δις τοῦ μηνός.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΞΕΝΗΤΙΑ

Τὴν ὄρφανιά κι' ἄν ζύγισαν
στὸν κόσμο οἱ ὄρφανοί,
κι' οἱ πικραμένοι ἄν ζύγισαν τὴν πίκρα
κι' οἱ π' ἀγαποῦνε μέτρησαν
τὸ βάρος τῆς ἀγάπης
κι' ἄν εἶπαν ἀληθινὰ
πῶς πὸ βαρειά ν' ἀπ' ὄλα,
τὴν ξενητειά δὲ ζύγισαν
νὰ δοῦν πόσο βαρειά 'ναι,
Νὰ δοῦν πῶς ἔχουν τὴν καρδιά
ὄλ' οἱ ξενητεμένοι
καὶ πῶς μοιρολογοῦν πικρά...
τί λαῦρα ἔχει ἡ καρδιά τους ...
Οἱ ὄρφανοί, οἱ π' ἀγαποῦν
κι' οἱ πολυπικραμένοι
ρωτῆστε μένα τὸ φτωχὸ
ποῦμαι ξενητεμένος
γιὰ νὰ σᾶς πῶ πόσο βαρειά
πόσο πικρά εἶν' τὰ ξένα,
γιὰ νὰ σᾶς πῶ πῶς τὸ βραδὺ
στενάζω καὶ κοιμοῦμαι
καὶ τὸ πουργὸ σηκώνομαι καὶ βαρειαναστενάζω.

Ι. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Καὶ σοῦπο: φεύγω μὰ στιγμῇ,
καὶ ποῦ θὰ πάω ποῖός ξερεῖ
σὲ κόσμους νέους καὶ μακρυνούς,
ζητῶντας κάποια αὐγή,
Θυμᾶμαι μοῦδωσες σεμνή,
τ' ὠραῖο καὶ ἀγιό σου χέρι
καὶ μέσ' στὰ μάτια σου ἔλαμπεν
ἡ πὸ κρυφή σου εὐχή.
Ταξειδευτῆς ἀνοίχτηκα
πρὸς τὰ πελάγη πέρα
καὶ μ' ἔδειραν τὰ κύματα
κι' ἡ τρικυμία βαρειά.
Καὶ προσευχήθηκα σὲ σὲ
τὴν νύχτα, τὴν ἡμέρα
καὶ σ' εἶδα δέσποινα καὶ φῶς
κι' ἀλήθεια καὶ ὠμορφιά.
Μιά λάμψη κράτησ' ἀπὸ σὲ
καὶ ἔδω 'ναι κλειδωμένη
καὶ διώχνει πάντα μέσα μεν
χυδαῖα καὶ ταπεινά,
κι' ἄν ἡ λαμπάδα τῆς ζωῆς
ἀρχίσῃ νὰ σκουραίνῃ,
τὴν ξανανάβει, ἀγγιζοντας,
μὲ νέα λαμπρὴ φωτιά.

ΔΗΜΟΣΘ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ & Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

(ΕΚ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ)

Ε' Κριμηνίω τῆ 10 Σεπτεμβρίου 1929

Πρὸς
Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τοῦ
Συλλόγου Κριμηνιωτῶν τῆς Ἀμερικῆς «Μέγας
Ἀλέξανδρος».

ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΜΑΣ ΚΥΡΙΟΙ,

Μὲ τὸ γράμμα μας αὐτὸ σᾶς γνωρίζομε πὼς ἀπὸ καιρὸ ἰδρύθηκε στὸ χωριὸ μας ἀθλητικὸς σύλλογος ὁ «Ἀστήρ». Τὸ σύλλογο αὐτὸ τὸν κάναμε ἡμεῖς οἱ μικροὶ μὲθηταί. Ἔχουμε τώρα γήπεδο ὅπου παίζομε φούτ μπάλ. Ἡ ἀγάπη μας στὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶναι τόσο μεγάλη πὸς ἔχουμε ἀφήσει κάθε ἄλλη δυσάρεστη παιδικὴ ἀπασχόληση καὶ τίς ὥρες τῶν παιγνιδιῶν μας τίς παιζοῦμε παίζοντας στὸ ὄμοιο μας γήπεδο. Κάνουμε μάλιστα καὶ συναντήσεις μὲ ομάδας γειτονικῶν χωριῶν.

Ἡ διάδοσις τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ στὸ χωριὸ μας ἔχει γιὰ μᾶς τοὺς μικροὺς διπλὴ ἰσφέλεια. Πρῶτα γιὰτὶ ὁ ἀθλητισμὸς θὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀποχτήσομε γερὰ σώματα κα' ὕστερα γιὰτὶ δὲ μᾶς ἀφήνει ν' ἀσχολούμαστε μὲ ἄλλα ἐπικίνδυνα παιγνίδια. Κοντὰ ὅμως στὰ καλὰ αὐτὰ βρίσκεται καὶ μιὰ δυσκολία πὸς σὰ μικροὶ πὸς εἴμαστε δὲ μπορούμε πάντα νὰ τῆ νικοῦμε. Κι' ἡ δυσκολία εἶναι τούτη. Πὼς ἐνώ σι' ἄλλα παιγνίδια τὰ ὀργανά τους τὰ κάνομε μόνοι μας χωρὶς ἔξοδα, στὸν ἀθλητισμὸ, τὰ ἀθλητικὰ ὀργανα καὶ εἶδη δὲ μπορούμε νὰ τὰ κάνομε μόνοι μας. Πρέπει νὰ τ' ἀγοράσομε. Μ' αὐτὸ σὲ μᾶς εἶναι πρῶτα δύσκολο. Ἔχουμε μιὰ

μπάλα πὸς παίζομε φούτ μπάλ καὶ πὸς τὴν ἀγοράσομε ἀφοῦ διαθέσομε ὅλοι μὲς τίς μικρὲς μας οἰκονομίες καὶ πὸς ἂν σκίαση δὲ θὰ μπορούμε νὰ τὴν ἀντικαταστήσομε. Ἐπειτα γιὰ νὰ γίνῃ καλὴ καὶ τέλεια ἡ ὀμάδα μας χρειάζεται ὁμοιόμορφη στολή, εἰδικὰ παπούτσια καὶ ἄλλα πράματα πὸς ἡμεῖς μόνοι μὲς δὲ θὰ μπορούσαμε ποτὲ ν' ἀποχτήσομε....

Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν μᾶς ἔκαμαν νὰ σᾶς γράψωμε τοῦτο τὸ γράμμα γιὰ νὰ σᾶς παρακαλέσομε νὰ μᾶς βοηθήσετε ν' ἀποχτήσομε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται γιὰ νὰ κάνομε τὴν ὀμάδα μας τέλεια. Ἐνα ποσὸ ἀπὸ 30 δολλάρια θὰ μᾶς ἦταν ἀρκετό. Τὸ ξέρομε ἀπὸ πρῶτητερα πὼς δὲ θὰ μᾶς τὸ ἀρνηθῆτε καὶ γιὰν δὲ σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τώρα. Ἐπειτα σεῖς οἱ πατεριῖδες μὲς, τ' ἀδέρφια μὲς, οἱ συγγενεῖς μὲς, οἱ χωριανοὶ μὲς πὸς κἀνατε τόσα καὶ τόσα καλὰ στὸ χωριὸ μας δὲ θὰ διατάσετε νὰ κάμειτε καὶ σὲ μᾶς μιὰ μικρὴ συνδρομὴ πὸς θὰ τῆ θεωρήσωμε γιὰ μεγάλη εὐεργεσία.

Ἔχουμε μεγάλη ἐλπίδα πὼς θὰ βοηθήσετε τὴν ὄμοια καὶ εὐγενικὰ προσπάθειά μας.

Ἐμεῖς πὸς ἀποτελοῦμε τὴν ἀθλητικὴ ὀμάδα

1) Κων. Δ. Νενόπουλος,	2) Δ. Νενόπουλος
3) Κων. Παλασόπουλος	4) Π. Ντινόπουλος
5) Θεόδ. Βαξεβανόπουλος	6) Χρ. Δατ'ινῆς
7) Χαρ. Σιρκέμης	8) Ἀνδρ. Μανούσης
9) Ἀνδρ. Καρμύχας	10) Θεόδ. Κόκκινος

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΙΑ

‘Η ξενητιά, ή φτώχεια, ή λύπη κι’
ή όρφάνια τὰ τέσσαρα ζυγίσανε κι’
ή ξενητιά βαραίνει.....

(Δημώδες)

ΠΕΡΑΣΑΝ είκοσι όκτώ όλόκληρα χρόνια και
ΰθυμούμαι τήν άνοιξιάντικη μέρα που χωρίστη-
κα από τήν μάνα μου, τήν γιαγιά μου, όλους
τούς δικούς μου και χωριανούς μου. Έφυγα για
τόπους ξένους μακρυνούς, αφήνοντας όμορφο χω-
ριό, καλό κόσμο, μαγεμένα τοπεία, δένδρα, νερά...
Έφυγα με λαχτάρα φανταζόμενος σαν παιδί πως
θα πάγω σε τόπους παραμυθένιους, σε κόσμο ό-
μοιο, σε γνωστά παιδιά, σε γνώριμο περιβάλλον
... Δέν ήμποροσα όμως να κάμω αλλιώς. Τό
χωριό μου φτωχό σε έκταση και περιοχή, φτω-
χό σ’ απόδοσι και εργασία. Παρηγοριά και έλπί-
δα και ταξίδι μακρυνό και έφθασα στον προο-
ρισμό, στην πολιτεία, στον ξένο κόσμο, στο έρ-
γοστάσιο, στην δουλιά τή σκληρή. Και οι έλπίδες
όλες φάνηκαν ψεύτικες... Σκληρή ή ξενητιά, βα-
ρυνά, βαρύτερη από τήν όρφάνια που λέει και
τό τραγούδι. Μα τό θάρος δέν μάς απέλειπε.

Ριχθήκαμε στον άγώνα τής ζωής με τήν έλπίδα
άν όχι να επιβληθούμε τουλάχιστο να εξισωθού-
με με τούς συντρόφους μας. Μάθαμε τή γλώσ-
σα, τή τέχνη, και γίναμε όμοιοι. Οι κόποι ή μο-
ναξιά, ή κατοκέρραση, τὰ «βαρυνά τὰ ξένα» μάς
θύμιζαν κάθε στιγμή τήν όμορφη πατρίδα και
μόνος μας σκοπός να κερδίσουμε για να γυρί-
σωμε στη μάνα μας, στο σπίτι μας, στο χωριό
μας...

Μ’ άργει, άργει πολύ τό κέρδος και ή βιοπάλη,
ό κοθμός, ή ξενητιά μάς φιλάνει άλλους άν-
θρώπους και δέν μάς γνωρίζουν οι δικοί μας,
όπως ή Πηνελόπη τον Όδυσσέα της. Φεύγουμε
νέοι με σγουρά μαλλιά και μάγουλα κόκκινα και
γυρίζουμε με όγγυρά μαλλιά, φεύγουμε μεσήλι-
κες και γυρίζουμε ρυτιδωμένοι γέροι κυρτωμένοι,
και βρίσκουμε μικρά παιδιά παντρεμένα και
τούς γέρους γονείς μας στους τάφους σκεπασμένους...

Έχει και τὰ καλά της ή ξενητιά αλλά έχει
και τις πίκρες της.

«Ανάθεμά σε ξενητιά με τὰ φαρμάκια πώχει»

ΓΕΩΡ. ΤΣΙΛΕΠΗΣ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΕΝ Η. Π.

ΜΟΥΣΕΙΑ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ - ΝΑΟΙ - ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΓΕΦΥΡΑΙ

Η ΓΕΦΥΡΑ Νέας Υόρκης και Βρουκλίν «Brooklyn Bridge». Αρχίζει από το Πάρκον του Δημοσχείου «City hall park» ωραιότατος περίπατος στο ανατολικό ποτάμι. Ένα από τα μεγαλύτερα και ωραιότερα θεάματα και μηχανικά δημιουργήματα του κόσμου.

Έχρειάσθησαν 13 έτη διά την ανέγερσίν της (1870-1883) και έστοίχισεν Δολ. 15. 000.000.

«The George Washington memorial Bridge».

Ενώσει την Νέαν Υόρκην μετά της Νέας Ιερσέης. Επί της Νέας Υόρκης έχει ως βάση της μίαν πλευράν μεταξύ 178ης και 179ης οδοῦ και επί της Νέας Ιερσέης στους λόφους τῶν «Palisades». Τὸ ὀλικὸν μήκος τῆς γεφύρας εἶναι 4800 πόδες. Έχρειάσθησαν 5 έτη διά την κατασκευὴν της. (1927-1932) Έστοίχισεν 60 ἑκατομ. δολλάρια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΑΡΚΑ

«Battery place». Εἰς τὴν Δ. ἄκρην τῆς Νέας Υόρκης. Ἐπάνω στήν ἀκρογιαλιά τοῦ Λιμένος

τῆς Νέας Υόρκης προσφέρει ἀπολαυστικὸν θέαμα εἰς τὰ μάτια. Πάρκο και διάφορα κίβρια. Έχει μουσική κατά διαλείματα καθ' ὄρισμένας ὥρας καλοκαιρινὰς ἑσπέρας. Τόπος ἐκκινήσεως πλοίων διά διάφορα ἐξοχικά κέντρα. «Rye Beach Bear Mountain Sandy hook, Coney island, Atlantic Heights» και λοιπά. Ἐπίσης τόπος ἐκκινήσεως «Ferries» διά τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας (τὸ Ellis Island) και διά τὸ Brooklyn και τὸ Staten Island.

«Central Park» ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς 59ης μέχρι τῆς 110ης οδοῦ. Μεταξὺ 5ης και 8ης λεωφόρων. Έχει μήκος 2 1)2 μίλια και πλάτος 1)2 μ. 879 ἔκρες ἐν ὄλω. Τρόπος μεταβάσεως με Bus τῆς 5ης Λεωφόρου με τράμς τῶν γραμμῶν «Madison Sixth και Eighth Ave. Έχει 22 ἐν ὄλω εἰσόδους. Κεντρικὴ εἰσοδος μέσω τῆς Scholar' Gate-5η Λεωφόρος και 59ης οδοῦ.

Bronx Park. Κεῖται μεταξύ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ Bronx River μεταξύ Williams Bridge

καὶ West Farms. Βοτανικὸς Κήπος. Ἐντὸς τοῦ Bronx Park. Ἀνοικτὸς καθημερινῶς καὶ τὰς Κυριακὰς μετὰ τὸ 9ης π. μ. καὶ 5ης μ. μ. Ἡ εἴσοδος εἶναι δωρεάν.

Ζωολογικὸς Κήπος. Ἐντὸς τοῦ Bronx Park. Διάφορα Ζῷα, ἐρπειά, θηρία, πτηνὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Van Cortlandt Park.

Εἰς τὸ ἄνω ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ν Ὑόρκης Μαγνητικόν. Τρόπος μεταβάσεως. «Subway van Cortlandt Park.

ΚΤΙΡΙΑ

Τὸ Τελωνεῖον κοντὰ εἰς τὸ «Battery place» ὀραιότατον κτίριον. Μία σειρά 44 στηλῶν Κορινθιακοῦ ὀρθοῦ, ἥτις περιστοιχίζει τὸ κτίριον φέρει ὀραιότατα στολίδια μέσων τῶν ὁποίων προβάλλει ἡ Κεφαλή τοῦ Ἑρμοῦ Θεοῦ τοῦ Ἐμπορίου. Μεταξὺ τῶν 12 ἀγαλμάτων ποὺ στολίζουν τὸ θοὸν πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ «Bowling Green» προσώπως ἔν ἄγαλμα παρουσιάζει τὴν Ἑλλάδα ἐκπροσωπούμενην ἀπὸ τὴν Παλλάδα Ἀθηνᾶν.

(Ἔργον τοῦ γλύπτου, F. E. Elwell).

Ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Τριάδος. (Trinity Church). Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ στολίσματα τῆς Κάτω Ν. Ὑόρκης. Ὁ Ναὸς ἐκτίσθη κατὰ τὸ 1697, ἐκινή κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1776 ἥτις κατέστρεψε περὶ τὰ 500 κτίρια. Ἐπανετίσθη διὰ τρίτην φορὰν τὸ ἔτος 1846. Εἰς τὸ νεκροταφεῖον του εἶναι θαμμένοι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διασημοὺς Ἀμερικανούς, λ. χ. ὁ Alexander Hamilton ὁ Ἐθνικὸς ἦρωας Captain James Lawrence, ὁ Livingston καὶ Lewis δύο ἀπὸ τοὺς ὑπογράφαντας τὸ ἱστορικὸν ἔγγραφον τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ὁ ἐφευρέτης τοῦ Ἀτμοπλοίου Robert Fulton. Τρόπος μεταβάσεως. Ὑπόγειος ἢ ἐναέριος τῆς Ἀνατολικῆς ἢ Δυτικῆς πλευρᾶς. Ἐξέρχονται δὲ πλησίον τοῦ Wall street.

Δημαρχεῖον «City hall» Τὸ κέντρον καὶ ἡ πηγὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς πόλεως Ν. Ὑόρκης. Περιστεύεται ἀπὸ διάφορα ἄλλα δημαρχικὰ κτίρια καὶ δημοσία. Πλησίον τοῦ Park Row καὶ Chambers. Τὸ Δημαρχεῖον εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ὀραιότερα καὶ σχετικῶς ἀρχαιότερα κτίρια τῆς Ν. Ὑόρκης

Βιβλιοθήκη (Κεντρικὴ) Μεταξὺ 40ης καὶ 42 ὁδῶν. εἴσοδος εἶναι ἐπὶ τῆς 5ης Λεωφόρου καὶ κατὰ μῆκος τῆς 42α; ὁδοῦ μεταξὺ 5ης καὶ 6ης Λεωφόρου.

Ἐμπεριέχει περίπου 300.000 τόμους. Ἐν ἀπὸ τὰ ὀραιότερα κτίρια τῆς Ν. Ὑόρκης. Ἀνοικτὴ κάθε ἡμέρα καὶ Κυριακὴν περιέχει καὶ ἀρκετὰ Ἑλληνο-Ἀγγλικά καὶ Νεοελληνικά βιβλία. Εἶναι αὕτη ἡ κεντρικὴ βιβλιοθήκη, ἔχει καὶ ἄλλας μικροτέρας.

ΜΟΥΣΕΙΑ

Ἀμερικο-Ἰνδικόν μουσεῖον «The Museum of the American Indian» Μεταξὺ Broadway καὶ 154ης ὁδοῦ. Συλλογὴ 1.800.000 ἀντικειμένων, αἵνα ἐκπροσωποῦν τὸν πολιτισμὸν τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἰνδοῦ. Ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 5ης μ. μ. Τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. μέχρι τῆς 5ης μ. μ. Εἴσοδος δωρεάν.

«American museum of Natural History». 'Επί τῆς 77ης οδοῦ καὶ Manhattan square. 'Ανοικτὸν καθημερινῶς ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 5ης μ. μ. Εἴσοδος δωρεάν.

Βοτανικὸν μουσεῖον. 'Εντὸς τοῦ «Bronx Park». 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 9:30 π. μ. μέχρι τῆς 5ης μ. μ.

Ἰσπανικὸν μουσεῖον (Hispanic Society of America) 'Ἐπὶ τῆς 156ης οδοῦ πλησίον τοῦ (Broadway).

Metropolitan museum of arts. 'Ἐπὶ τῆς 82ας οδοῦ καὶ 5ης Λεωφόρου. 'Ανοικτὸν τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 6ης μ. μ. Τὰ Σάββατα ἀπὸ τὰς 10 π. μ. ἕως τὰς 5 μ. μ. Εἴσοδος δωρεάν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Δευτέρας καὶ Παρασκευῆς ὅπου εἰ ἐπισκέπται πληρῶνουν δολ. 0. 25 ὡς δικαίωμα εἰσόδου.

Μουσεῖον ἐπιστημῶν καὶ βιομηχανίας. Εἰς τὴν 220 East 42nd st. Τὸ Μουσεῖον ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν κινηματογράφου καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τὰς 12 μέχρι τὰς 2 μ. μ. τὸ πλῆθος βλέπει δωρεάν διαφόρους ταινίας ἐπιστημονικῆς καὶ βιομηχανικῆς φύσεως. 'Ανοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 10 π. μ. μέχρι τῆς 5 μ. μ. Κυριακὰς ἢ

ἐορτὰς ἀπὸ τὰς 2 μ. μ. μέχρι τῆς 5 μ. μ. 'Ἐκστὴν Δευτέραν ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. μέχρι τῆς 5 μ. μ.

Πάνθεον (Hall of Fame). Πρὸς τὴν τῶν ἐγκρίτων ἀμερικανῶν εἰς τὸ University Heights. Τὸ Πάνθεον ἠνοιξεν τὸ ἔτος 1900 χάρις εἰς τὴν ἐκ δολ. 250.000 δωρεάν τῆς κυρίας Finley I. Shepard. Εἰς τὸ Πάνθεον εὐρίσκονται 150 ἐκ χαλκοῦ προτομαὶ ἀναπαριστῶσαι 150 διακεκριμένους Ἀμερικανούς, αὐτόχθονας ἢ ξενικῆς καταγωγῆς. Τρόπος μεταβάσεως. 'Υπόγειος (Lexington ave Jerome Avenue Express) μέχρι τῆς 181ης οδοῦ 'Ἐπίσης μετὰ τὸν ὑπόγειον B' Way Seventh ave. (Van Cortlandt Park ἢ Dyckman, μέχρι τῆς 181ης οδοῦ.

ΜΑΥΣΩΛΕΙΑ

Μνημεῖον τοῦ «Grant» «Grant's tomb» ἐπὶ τοῦ Riverside καὶ 123ης οδοῦ. Θλιυμάσιον καὶ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον πρὸς τὴν τοῦ στρατηγῶν Ulysses S. Grant.

Τὰ ὡς ἄνω ἐξιστορούμενα εἶναι τὰ προεξέχοντα κτίρια εἰς Ν. Ὑόρκην, ὑπάρχουν δὲ καὶ ἄλλα πολλά.

Brockton, Mass.—Μάιος 1933.

Ε. ΚΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ)

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ της 'Ελευθερίας «The Statue of Liberty» κείται ἐπὶ μικρᾷ νησίῳ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, 1 1/2 μίλιον ἀπὸ τὸ «Battery place». Ἡ μεταβάσις γίνεται ἀεροπλοῦνκῶς ἀπὸ τὸ «Battery place» ἐκδοσὴν ὄραν ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 5ης μ. μ.

Ἐδωρήθη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς Η. Π. τῷ 1886 ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας, εἶναι χάλκινον, ὕψους 250 ποδῶν, δυνάμενον νὰ χωρέσῃ 40 ἀνθρώπους εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ 12 εἰς τὴν δάδα. Τὴν νύκτα ἀπὸ τὴν δάδα φωτίζεται ὁλος ὁ λιμὴν. Δημιουργὸς τοῦ εἶναι ὁ Γάλλος καλλιτέχνης Βαρδὸλδης.

(Ἀπὸ τὸ Η. Δ. Μ. (1933))

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ

Ἐν Κριμηνίῳ τῇ 10 Ἰουνίου 1925

Πρὸς
τὸν ἐν Ἀμερικῇ Σύλλογον Κριμηνιῶν
Σεβαστοὶ μας πατέρες,
συγγενεῖς καὶ πατριῶται,

Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς γραφικῆς ὕλης
εἰς ἡμᾶς ἐκ μέρους ὑμῶν σᾶς ἐκφράζομεν
τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας, σᾶς εὐ-
χόμεθα ὅτι ἀγαθὸν καὶ ταχέϊαν ἐπάνοδον
εἰς τὴν πατρίδα σας.

Θὰ σᾶς περιμένομεν μὲ ἀνοικτὰς
ἀγκάλας

Τὰ τέκνα σας.

Ἀθηνᾶ Δαλιβοῦ, Ἀσπέρρη Μάνου,
Ἑλπίς Μάνου, Σουλτάνα Τσιόλια,
Αἰκατ. Ε. Ντινοπούλου, Περικεὺς Νενοπούλου,
Ἀγνή Κατσάνου, Ἑλένη Καραδήμου,
Ἀριστείδης Γ. Καψάλης, Ἀθαν. Γκαβανᾶς,
Κων. Παλασόπουλος, Ἐλευθερία Δαλιβοῦ,
Εὐθυμία Τσιτοπούλου, Ἐλισάβετ Παπαδημητρίου
Δημ. Κουτρούκας, Χαράλαμπος Σπερκένης,
Κων. Νενόπουλος, Θεόδ. Βαξεβανόπουλος,
Ἀνδρέας Καρμίχας, Νικ. Ψελέκαρης,
Θωμᾶς Η. Νενόπουλος, Χαρ. Γ. Χαρζώνας,
Δημ. Νενόπουλος, Κων. Ψυλέκας,
Ἐδοτάδιος Χατζῆς, Περικεὺς Δαλινᾶ,
Μαργαρίτα Βαξεβανου, Παῦλος Ε. Ντινόπουλος,
Θεοπίστη Καραδήμου, Θεόδωρος Κόκκινος,
Ἀνδρονίκη Καραθάνου, Μαρὸν Παπαγιωργίου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

— Ἀγνάντεψα τρεῖς χωριά,
τρεῖς σοκάκια ἀδιανὰ
μᾶς ἔφυγαν οἱ λεβέντες
κι' μᾶς ρημάζαν οἱ νταβέρνες.

- Σένα βαπόρι μπήκανε
στὴν Νέα Ὑόρκη ἔβγῆκανε
στὸ Καστυγκάρ τοὺς πήγανε
ἕναν ἕναν τοὺς ξετάζανε
ἐὰν ἔχ' πατέρα ἢ ἀδελφὸ
μὰ τὴν ἀλήθεια στὸ Θεὸ
κι' ἂν δὲν ἔχουν τοὺς περιορίζουν
στὴν πατρίδα τοὺς γυρίζουν.

Κι' ἐκεῖνοι ὅπου βγαίνανε
κανένα δὲν γνωρίζανε
μηδὲ μάνα μηδὲ πατέρα
μηδὲ συγγενῆ κανένα
μηδ' ἀδελφὸ μηδ' ἀδελφῆ
πανάθεμά σε Ἀμερικῇ
σὺν τὰ χελιδόνια τρέχουν

κι' τὸν νοῦν τοὺς δὲν τὸν ἔχουν.

— Ἀγ' ἐμ' Ἀγιώργη θαυματουργὲ
φύλαγε κι' ἐμένα

θὰ σὲ κάμω μιὰ καμπάνα
μάλαμα κι' ἀσὴμ' ἀντάμα.

— Οἱ μετανάσται ὀποφέροντες πολλὰ σὶτὴ Μασ-
σαλία καὶ σὶτὴν Νέα Ὑόρκη μὲ τὰς πολλὰς τε-
λωνειακὰς καὶ ὄρειονομικὰς διατυπώσεις ἔργα-
φον τὰ μαρτύριά των εἰς τοὺς οἰκείους, οἵτινες
τραγουδοῦσαν τὰς πίκρας τῶν ξενιτεμένων των
μὲ τοὺς ἀνωτέρω στίχους.

— ΘΕΟΔ. ΘΕΟΔΟΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Α^η ΚΑΙ Β^η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

	ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
A. Περίοδος 1910—1919	ΔΟΛ. 1987.15	ΔΟΛ. 487.46
B. Περίοδος 1920—1933 (Μάϊος)	» 2425.86	» 231.20
Έξ έράνου διά τήν γέφυραν τῆ 1926	» 279.01	
	» 4692.02	» 718.66
* Εστάλησαν εἰς τήν Κοινότητα Κρημηνίου διά διαφόρους κοινοφελείς σκοπούς.		
1919 * Ομολογία ἐξ 10 χιλ. δραχ. ΔΟΛ. 1497.00		
1923 » 700.00		
1924 » 485.00		
1925 » 25.00		
1926 » 187.50		
» * Έξ έράνου διά τήν γέφυραν — » 279.01		
1931 » 395.25		
1932 » 100.00		
1933 » 100.00		
* Ολικόν άθροισμα άποστολῶν	» 3768.76	» 3768.76
* Έν τῶ Ταμείῳ τοῦ Συνδέσμου		» 4487.42
		» 204.60
* Έν ἄλλῃ εἰσπράξεις τοῦ Συνδέσμου		» 4692.02
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Α. Κατάλογος έράνου διενεργηθέντος διά τήν βρῖσαν Μπραΐμη		

κατά τὸ 1919=1920 ἀπωλέσθη μὴ εὐρισκόμενος εἰς τὰ ἀρχαῖα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Β. Αἱ πρόσοδοι τοῦ Συνδέσμου πλὴν τῶν συνδρομῶν, ἐγγραφῶν καὶ δωρεῶν τῶν μελῶν προέρχονται καὶ ἐκ λαχείων, ἐράνων, ἐκδρομῶν, θεάτρου κλπ. τὰ ὅποια διοργανοῦν τὰ ἐκάστοτε Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Συνδέσμου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος

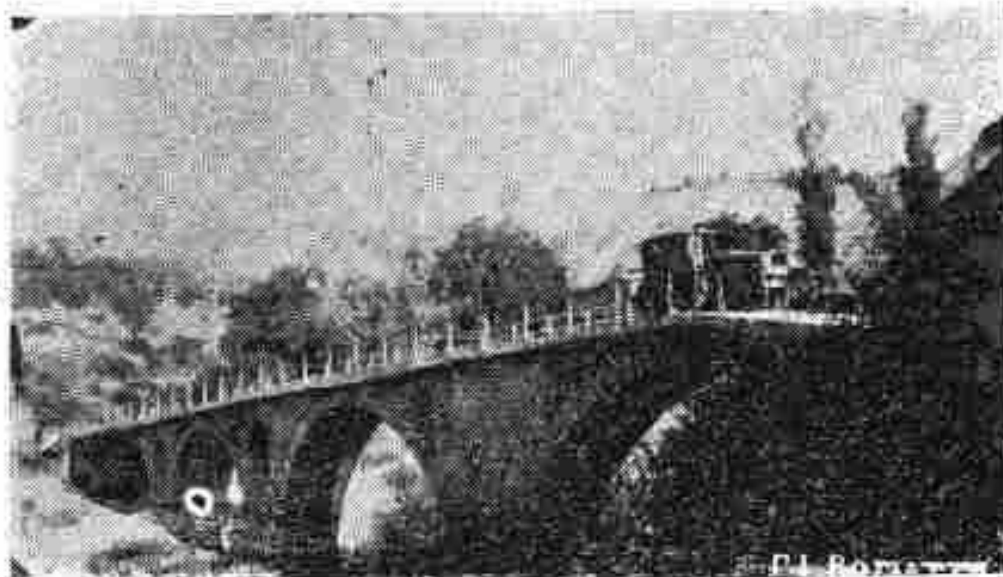
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΒΙΖΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΔΗΜ. ΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ταμίας

ΚΩΝ. ΧΑΔΑΒΑΣ

Στιγμιότυπον τῆς λιθίνης γεφύρας Κριμνίου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πραξέρτα, ἣτις μετερρυθμίσθη ριζικῶς δαπάναις τοῦ Συνδέσμου εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχωνται καὶ τὰ φερτηγὰ ἀκόμη αὐτοκίνητα.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ

Ἡ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ζωηρά παιδική μου ανάμνησις εἶναι ὁ θαυμασμός μου πρὸς τοὺς ὑποδούλους ἐκείνους πατέρας μας, ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ φιλογένεια τῶν ὁποίων ἀνήγειρε ἐν Κοινοβλίαι τὰ κοινοτικά κτήματα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὁποίων ἐμισθοδοτοῦντο εἰς δύο διδάσκαλοι τοῦ χωρίου μου καὶ ἀργότερον ἀνηγέρθη τὸ σημερινὸν καλλιμάρμαρον Σχολικὸν Μέγαρον. Ὅμοια διαφορὰ μὲ τὴν σήμερον, ὅπου τὸ ἐπίσημον κράτος μόλις καὶ μετὰ βίας συντηρεῖ ἕναν διδάσκαλον.

Ἐτέρα ζωηρὰ τῆς ζωῆς μου ἀνάμνησις εἶναι τὸ καρδοχτύπι ποῦ δοκίμασα δευτὴν φοράν πάλιν τὸ πόδι μου σιτὴν Ἀμερικὴν ἐπὶ τὸ περιβόητον Κάστελ-Γκάρδιν διὰ τὸν φόβον μήπως μὲ τὸν Ἐλεγχον μὲ «γυρῶσιν πίσω».

Ἐπίσης σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσις δευτὴν μὲ μίαν «τικέταν» ποῦ μοῦ κρέμασαν ποῦ ἔφερε τὴν Διεύθυνσιν «70 Spruce Str. Manchester N. H.» ἔφθασα τὴν ἐπομένην σιτὸν κ. Γεωργ. Χατζῆ καὶ δευτὴν μετ' ὀλίγου ἡμέρας ἀνέλωβα ἐργασίαν ὡς δόκιμος ἐπὶ τὸ παιδαγωγικὸν ἐπὶ τὸς ὁδηγίας τοῦ κ. Γεωργίου Βασιλειάδου τοῦ γνωστοῦ τότε «Λιόμπα» μὲ τὰς πολλὰς κατακτιήσεις... καὶ βραδύτερον ἐπὶ «Ἐργαστασίον τοῦ Τσελεπῆ».

—Τὰ σχέδια τῆς εὐτυχίας, εἶναι ἴσως ἡ μόνη

πραγματικὴ εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἡ εὐτυχία εἶναι τὸ ὄρατο ἀπχιαστό ποῦλι ποῦ ἅμα τὸ πχιάση: δὲν εἶναι πχιά ὄραιον.

«Αἱ πορετικὸι τῆς νεότητός μας, εἶναι συναλλαγματοικαὶ ἐκδιδόμενοι ὑπ' αὐτῆς εἰς λογαριασμὸν τοῦ γήρατός μας ἢ καὶ πληρωτέαι ἐντόκως μετὰ 30 ἔτη».

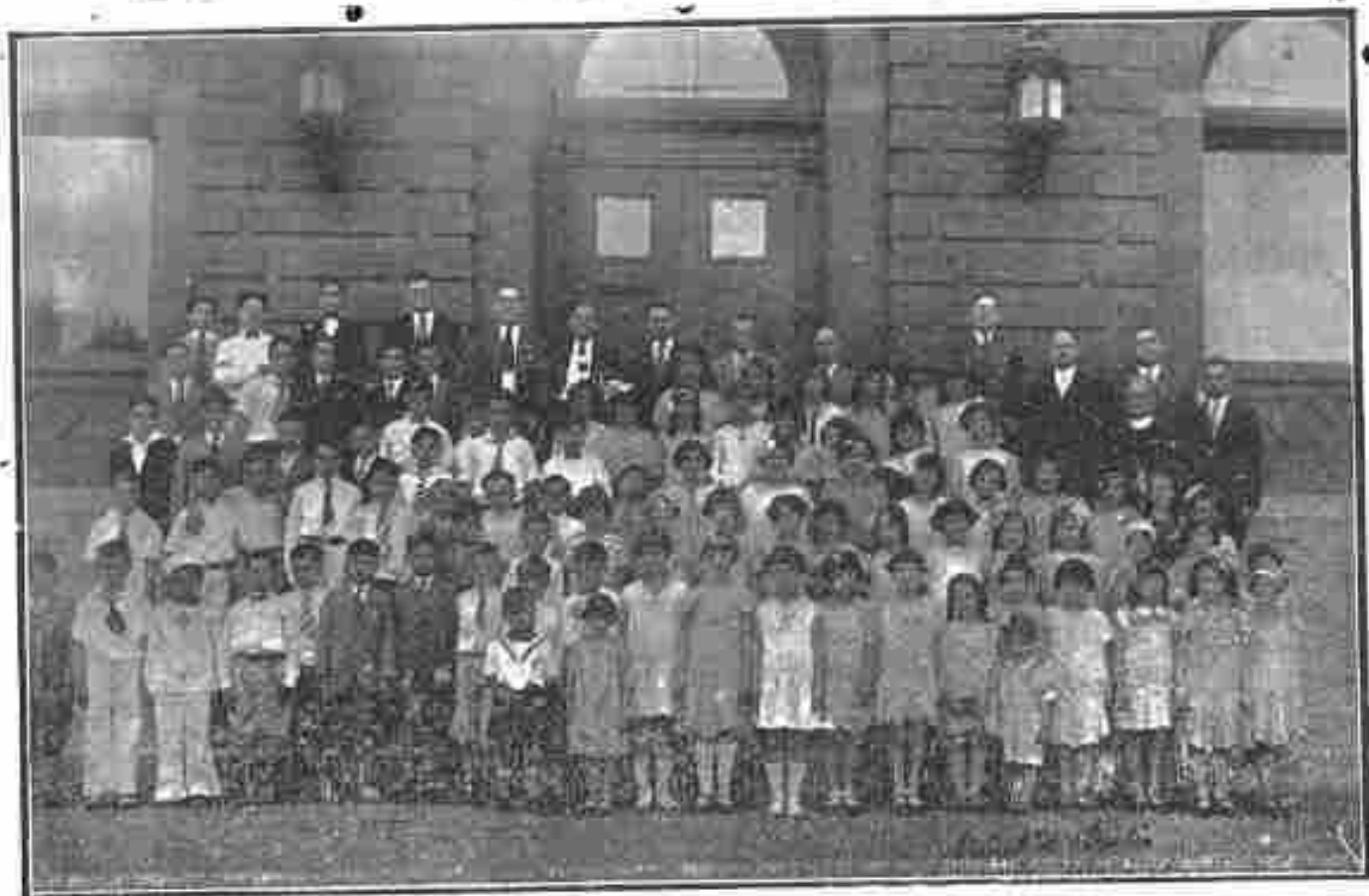
Χαρὰ σὲ νῆο ποῦ ὑπογράφει τὰς ὀλιγοτέρας συναλλαγματοικας.

—Ἐάν ὁ Σύνδεσμός μας ἔφθασε εἰς ἀκμὴν καὶ παρακμὴν πάλιν δευτὴν ἐπέπλευσεν, διότι δεο καὶ ἀν ἐρχόμεθα εἰς διαφωνίαν οἱ Κριμητιῶται, δὲν ἐξωθοῦμεν τὰ πράγματα ποῖε μέχρι τῶν ἀκρων. Ἀπεναντίας μόλις ἀνιληφθῶμεν τὸν κίνδυνον ξεχιάμε τὰς μικροφιλοτιμίας καὶ ἐνούμεθα χάριν τοῦ γενικωτέρου καλοῦ.

—Καὶ τὸ κυριώτερον ὅλων ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Συνδέσμου μας εἶναι δε εἶ διὰ δεκαετηρίδας οὐδεμία κατάχρησις χρημάτων ἐγένετο ἀπὸ τὰ ἐκασταε Διοικητικὰ Συμβούλια. Ἀξιάπαινον λοιπὸν τὸ εἶν Δ. Συμβούλιον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ «Λευκώματος» Κριμητιῶν.

Σικάνεν—Ἀπρίλιος

ΘΕΟΔ. ΤΣΑΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Μαθηταί και μαθήτριαι τοῦ ἐν Μπρόκτον Μασ. Ἀμερικῆς Ἑλληνικοῦ Δημοτικοῦ Σχο-
λείου. Ὅπισθεν διακρίνονται οἱ διδάσκαλοι καὶ τὰ μέλη τῆς σχολικῆς ἐφορείας.

(Φωτ. RIALTO STUDIO)

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΟΙΑ ΥΠΗΡΞΕΝ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ "Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,"

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ της συσσωματώσεως των νέων του χωριού μας χρονολογείται, ως ένθουμοιαι, από το 1903 όποτε συνεστήθη εν Κριμνηνίφ ή 'Αδελφότης «'Αγιος Μηνᾶ». Μᾶς ἔλεγε, γυμνασιόποιδας τότε ἡμᾶς, φοιτῶντας εἰς τὸ Γυμνάσιον Τραπεζοῦ, ἡ θρησκώλης και «θεοφοβούμενη» ἐκείνη γραία, ἡ μακαρίτισσα 'Αδάμνα, ἐφ' ὅρου ζωῆς κωνδυλανάπτρια και ἔκαλογοραία τῆς ἐκκλησίας: «'Εκεῖ που τρώτε και πᾶν χορμένα τὰ γρήματα που μαζεύετε τοῦ 'Αγίου Βασιλείου, γιατί δὲν ἀγορίζετε τὴν εἰκόνα τοῦ 'Αγίου Μηνᾶ που δὲν τὴν ἔχει ἡ Ἐκκλησιά μα.». Τὰ λόγια αὐτὰ μᾶς ἐνέπνευσαν τὸν ζῆλον τῆς κήρυξης και ἐντός ὀλίγου παρηγγέλη ἡ εἰκόνα τοῦ 'Αγίου Μηνᾶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος μέσον τοῦ κ. Παναγιώτου Παπαβασιλείου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμε και τὸ «εἰκονοστάσιον».

Ἐνθουμοῦμαι ὅτι ἡ αὐθοίρετος ἐγκατάστασις τῆς εἰκόνης τοῦ 'Αγίου Μηνᾶ σὶς ἄριστον τοῦ «τέμπλου» ἐνῶ δὲν δυσαρέστησαν τὸν γείτονα «'Αρχάγγελον Μιχαήλ» δυσαρέστησε τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον. Ἐφθάσαμε νὰ προμηθευώμεθα μόνοι μας τὸ λαδὶ διὰ τὴν κωνδύλα διὰ τῶν πόρων τῆς «'Αδελφότητος».

Ἐβρεθῆντα δογόνταρον τὰ πλείστα τῶν μελῶν τῆς «'Αδελφότητος ἀγ. Μηνᾶ» εἰς τὴν Ἄμερικὴν ἐσυνέ-

χισαν τὴν ζωὴν τῆς «'Αδελφότητος» των.

Οἱ μεγαλειότεροι τῶν ἐν Ἄμερικῇ Κριμνηνιτῶν ἐσκέφθησαν νὰ ἰδρῦσουν και αὐτοὶ ἄλλα σωματεία, ἄλλοι ὑπὸ τὸν τίτλον «'Υπαπαντῆ» και ἄλλοι ὑπὸ τὸν τίτλον «'Αγιος Ἐδοτόδιος».

Μετὰ καιρὸν μὲ μίαν πατριωτικὴν πρωτοβουλίαν συνελθόντα τὰ μέλη ὄλων τῶν Σωματείων εἰς Manchester N. H. (τῷ 1910) συνεχωνεύθησαν εἰς ἓνα νέον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος».

Ὁ ἐπιφανόμενος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «'Αδελφότητος ἀγίου Μηνᾶ» παρέδωκε τὸ ταμεῖον τῆς «'Αδελφότητος» ἐκ Δολ. 60 εἰς τὸ νεοκλεγέν Προεδρεῖον ὑπὸ τὸν κ. Φώτιον Παπαγεωργίου. Οὕτω ἰδρῦθη ὁ «Μέγας 'Αλέξανδρος» ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν κωνωφελῆ ἀποστολὴν του μέχρι τοῦ 1917 ὅτε λόγω τῶν πολεμικῶν γεγονότων και τῆς ἀπουσίας πολλῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὁ Σύνδεσμος περιέπεσον εἰς λήθηρον διὰ τὰ ἀφυπνισθῆ μετὰ τινα ἔτη και συνεχίσῃ τὴν ἀποστολὴν του μετὰ περισσοτέρου ζήλου.

Wollaston, Mass.—Ἰούλιος 1933

ΘΕΟΔ. Γ. ΘΕΟΔΟΣΙΔΗΣ

BROCKTON, MASS.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ-Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ-ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ-ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

BROCKTON πόλις τῆς Πολιτείας Μασαχουσέτης τῶν Η. Π. τῆς Ἀμερικῆς ἔχουσα πληθυσμὸν 68 χιλ. κατοίκων.

Κεῖται μεταξύ 40ο 3' καὶ 42ο 8' Βορ. πλάτους καὶ μεταξύ 70ο 57' καὶ 71ο 4' Δυτικοῦ μήκους.

Εὐρίσκειται δὲ 20 μίλ. νοτίως τῆς Βοστώνης. Περιλαμβάνει ἑκτὸς 5, 1½ μίλ. ἐξ ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς καὶ 5 μίλ. ἐκ Βορρᾶ πρὸς νότον.

Ἀρχικῶς τὸ Brockton ὠνομάζετο North Bridgwater καὶ ἀπετέλει μετὰ τῶν περιχώρων Bridgwater, East Bridgwater καὶ West Bridgwater ἴδιον ἐποικισμόν. Τῷ 1649 ὁ Miles Standish ἀνεργῶν δι' ἑαυτὸν καὶ τῇ ἐντολῇ 54 ἀποίκων οἰκογενειῶν ἠγόρασε τὴν περιφέρειαν ὅλην παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἰθαγενῶν ὀνόματι Ousamaquin ἢ Massasoit ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ εἰς εἶδη (7) ἑττὰ χιτωνίων (σακάκια), (9) ἑννεὰ πελέκων, (8) ὀκτὼ σκαλιστηρίων, (20) εἴκοσι μαχαιρίων, (4) τεσσάρων δερμάτων ἐλάφου καὶ (10) ὑαρθῶν βαμβακεροῦ ὑφάσματος, ὀλικῆς ἀξίας

(30) τριάκοντα Δολ. Τῷ 1723 ἀπετέλεσε συνοικισμόν, τῷ 1821 προήχθη εἰς κωμόπολιν (town) καὶ τῷ 1881 ἀνεγνωρίσθη εἰς πόλιν, City.

Εἶναι μία πόλις ζηλευτῆ, ρυμοτομία καλῆ, καθαρότης ἀξιάκαινος, οἰκοδομαὶ ἐπιβλητικαί, καταστήματα εὐπρεπῆ τραπεζικὰ ἐν τῇ Κεντρικῇ ὁδῷ (Main st.), ἀρκετὰ ἐκπαιδευτήρια εἰς διαφόρους διευθύνσεις τῆς πόλεως, ἐξ ὧν προέχει τὸ High School. Περικαλλῆς καὶ πλουσία εἰς περιεχόμενον ἢ δημοσία Βιβλιοθήκη. Αἱ ὀργανώσεις Χ. Α. Ν. καὶ Χ. Α. Ν. Γ. (χριστιανικαὶ μὲ σκοποὺς ὡς τοὺς ἐν Ἑλλάδι) στεγάζονται εἰς ἐπιβλητικὰ ἰδιόκτητα μέγαρα. Τὸ Δημαρχεῖον (City Hall) εἶναι θαυμα ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ Δημαρχεῖον εἶναι ὁ Mr Mr Hora Baker. Διάφοροι ἐκκλησίαι πολλῶν δογμάτων καὶ ἔθνῶν διεσκορπισμέναι ἀνά τὴν πόλιν. Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν διὰ τοῦτο καὶ ἐπωνομάζεται τὸ Brockton, Shoe City (πόλις τῶν ὑποδημάτων). Ἀπασχολεῖ ἄνω τῶν 10 χιλ. ἐργατῶν εἰς διάφορα

ΗΡΑΙΕΛΙΤΣΙΩΤΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΟΧΟΥ ΗΜΕΡΙΚΗΣ
Φωτ. Λαμπρόπουλος, Τριαν. Νενόπουλος, Γεώρ. Τζευβλέκης
Στέρ. Ναιτόπουλος, Θεοδ. Θεοδοσιάδης.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΣΤΩΝΗ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΙΕΤΗΣ

ἐργοστάσια. Τὰ ὑποδήματα ποὺ παράγονται εἶναι περὶζήτητα διὰ τὴν ἀρίστην ποιότητα καὶ οἱ τεχνίται εἶναι φημισμένοι.

Εἰς Βrockton ὑφίσταται ἀπὸ τὸ ἔτος 1916 Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Κοινότης ἀριθμοῦσα ἀνωτῶν 600 μελῶν ἐκ διαφόρων ἐπορχιῶν τῆς Ἑλλάδος. Διατηρεῖ ἐκκλησίαν «ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» καὶ μεικτὸν πεντατάξιον δημοτικὸν Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς ὃ φοιτοῦσι περὶ τὰ 90 Ἑλληνοπαῖδα. Συνάμα νέα ἰδιόκτητος ἐκκλησία θέλει ἀνεγερθῆ μετὰ σχολείου καὶ Κοινοτικῆς αἰθούσης. Τὸ ἔργον ἤρρισε τὴν 15ην Μαΐου μετ' ἐπιστάτην τὸν συγχωριανὸν μας Χαράλαμπον Μαυρόπουλον. Ἐπαξίως διευθίνει τὰ κοινὰ τῆς παροικίας μας τὸ Δ. Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ. κ. Κων)ίνου Κουνέλη Προέδρου, Ε. Δήμου ἀντιπροέδρου, Ἀθ. Κολόμβου ταμίου, Κων)ίνου Χατζῆ Γραμματέως καὶ Συμβούλων Ἀθ. Βοιρδούση, Π. Δρούκα, Λεων. Καρμύρη, Θεράπ. Παράσχου, Νικ. Κουβαίου, καὶ Ἰωάν. Ρόνη.

Ἰερατικὸς προϋστάμενος εἶναι ὁ παναγ. ἀρχιμ. Ι. Ἀσλανίδης, ὅστις διευθύνει τὸ σχολεῖον μαζί μετ' ὁν ἀριστοῦχον καὶ ρέκτην δημοδιδάσκαλον Νικ. Παπαπέτρον. Εὐφρόμως δρῶσιν ἐν τῇ πόλει μας καὶ διάφορα Ἑλλήν. Σωματεῖα. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα Ἑλλήν. Σωματεῖα εἶναι ὁ Σύνδεσμος Κοιμηνησιῶν «ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος» δρῶν ἀπὸ τὸ 1910, μετ' πρόεδρον, κ. Κων. Παποβζαν, Γραμ. Δ. Νενόπουλον, καὶ εἰσπράκτορα καὶ ταμίαν Κων. Χαδάβαν. Ἐπίσης ἄλλα Σωματεῖα εἶναι ἡ Α. Η. Ε. Ρ. Α. Νο 57 «Βύρων» μετ' Πρόεδρον τὸν κ. Νικ. Μιχόπουλον. Τὸ τμήμα τῶν ἐφήβων Ἑλληνοπαίδων Νο 56 (οἱ υἱοὶ τοῦ Περικλήους) μετ' Πρό-

εδρον τὸν κ. Κ. Φινόκαλον καὶ ἀντιπρ. τὸν κ. Ν. Σωτηρίου. Ἡ Φιλόπτωχος ἀδελφότης τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν ἡ «Πρόδοξ» μετ' Πρόεδρον τὴν κ. Ἀ. Δρούκα, ἀντιπρόεδρον τὴν κ. Η. Ψιλέκα, ταμίαν τὴν κ. Δ. Βασιλακοπούλου καὶ Γεν. Γραμματεῖα τὴν κ. Εὐτυχία Δάγου. Ἐτέρα ἀδελφότης τῶν Ἑλληνίδων δεσποινίδων «οἱ θυγατέρες τῆς Ἀθηνᾶς» μετ' Πρόεδρον τὴν κ. Ἑλένην Καραφωκιά.

Οἱ διαβιούντες ἐνιαῦθα ὁμογενεῖς ἐκτιμῶνται παρὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν Ἀμερικανῶν ὡς φιλήσυχοι καὶ νομοταγεῖς, ἀναμεταξύ τῶν ἔχουσι ἀλληλεγγύην καὶ διατηροῦσι τακτικὴν τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τὰς γενετέρας τῶν. Εἶναι ἀφοσιωμένοι πρὸ παντὸς εἰς τὰς ἐργασίας τῶν. Πολλοὶ διατηροῦν καὶ καλὰς ἐπιχειρήσεις εἰς κεντρικὰ καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως.

Ὡς εἰς τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν οἱ συμπατριῶται μας κ. κ. Κων. Χαδάβας, Ἀπόστολος Καραμήτας καὶ Ἰωάν. Δάγος ἐκμεταλλεύονται θαυμάσιον καὶ ἐπικερδέστατον ζαχαροπλαστεῖον. Ἄλλα ὅμοια οἱ κ. κ. Τερζόπουλος καὶ Σια, Β. Παπούλιας, Θεοφ. Λάμπρου, καὶ ἡ Κα Σπυράκη καὶ υἱοί.

Εὐπρεπέστατον ἐστιατόριον ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ διατηροῦσι οἱ συμπατριῶται μας Δημ. Χατζόπουλος καὶ Ἀθαν. Κολόμβου. Ἄλλα ὅμοια ὁ κ. Νικάνδρος Ζ. Καραφωκιάς, ὁ κ. Παράσχης, Θ. Δ. Σαράντης, Ε. Πετσελῆς, Ι. Πετσελῆς, Ν. Παπᾶς, Σωτηρ. καὶ Γεώργιος Νικολάου.

Ἐπικερδέστατα ἐργάζονται διάφορα παντοπωλεῖα ὁμογενῶν ὡς οἱ κ. κ. Κ. Μαρᾶνδου, Δ. Καραδήμου, Π. Κανελλάκου, Ἀδελ. Παπακώστα, Ἀδελ. Τέρπου, Νικ. Ἰω. Πετσελῆ, Γ. Χασάπη,

Γ. Λέοντος, Ἀδελφ. Μιχοπούλου, Κων. Μπαγιατζή, Ἀδελ. Βορδούση, Α. Μιχοπούλου, Ε. και Φ. Ζώτου, Π. Δεύτου και ἄλλων.

Ὁ Δυτικομακεδὼν και συγχωριανὸς μας κ. Κων. Παποβίζας ἐκμεταλλεύεται ὑποδηματοποιεῖον, πλοκαθαριστήριον και ὑποδηματοκαθαριστήριον. Ὡσαύτως οἱ κ. κ. Ἀν. Κάσσης, Χρ. Κολοκούσης, Α. Μιχόπουλος, Ι. Καφαντάρης, Β. Κανέλλος, Πιτσελῆς μετὰ τοῦ κ. Ἀποστ. Ἀγκουρᾶ, Κ. Πιστολαρίδης, Ἀθ. Γκούρας και ἄλλοι ἐκμεταλλεύονται ὑποδηματοποιεῖα και ὑποδηματοκαθαριστήρια.

Καφενεῖα και σφαιριστήρια μετὰ συναφῆ οἱ Ἀδελφ. Ὁθωνος και Κ. Φινόκαλος, Θ. Καραβέλας, Ι. Σωτηρίου, Ν. Γκούλιας, Ζῶιος και ἄλλοι.

Ὁμοροστωλεῖα διατηροῦν οἱ κ. κ. Ἀδελφ. Μιλοθμπα, Ε. Ζησοῦλης, Κων. Γκισόπουλος και ραφεία ὁ κ. Α. Παπανικολάου και ἄλλοι.

Ξενοδοχεῖα ὕπνου ἐκμεταλλεύονται οἱ κ. κ. Σωτήριος Ἀποστόλου και Φιλίππου.

Κουρεῖα ὁ κ. Βάνος Τεγούλης, Α. Μανιωτόπουλος, Ἰωάν. Παρασκευᾶς και ἄρτοποιεῖον ὁ κ. Ρόνης.

Εἰς ἐπιχειρήσεις δερμάτων ἐπιδίδονται οἱ κ. κ. Κων. Κουνέλης, Σ. Πατισβίς, Ε. Δήμου, Π. Δρούκας και ἄλλοι. Ἐργολάβοι ξυλουργικῶν οἰκοδομῶν και ἐργασιῶν εἶναι οἱ ἐνταῦθα συγχωριανοὶ μας Η. Ψυλέκας και οἱ ἄδελφοὶ Καραμίχα και Σκουρογιάννης. Ὡς ἐπιστάται καταστημάτων (μυσοειδές) εἶναι ὁ συγχωριανὸς μας Χ. Ψυλέκας, ὁ Κων. Χατζῆς, Ν. Τσιώτης, Γ. Ἰωνᾶς, Κ. Κάπος, Κ. Τριανταφύλλου. Καλλιτεχνικὸν φωτογραφεῖον εἰς Brockton Quincy διατηρεῖ ὁ κ. Παπαδόπουλος. Μέλος τῆς παροικίας ἐνταῦθα εἶναι και ὁ κ. Μακρῆς ἐφευρέτης μηχανήματος, ἐκμεταλλεῦμε-

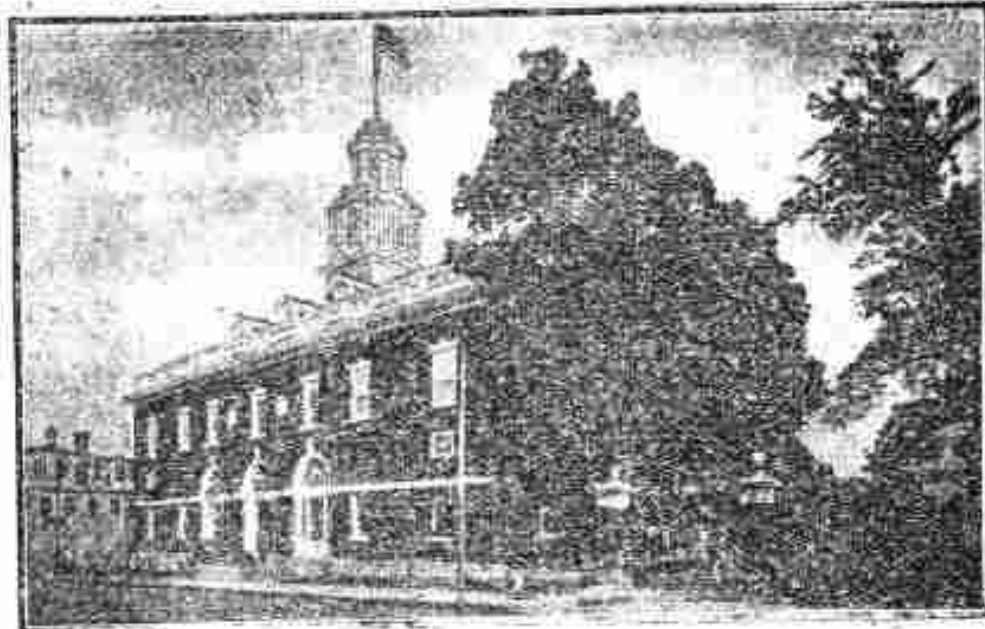
νος τὴν ἐφευρεσὶν του μετὰ τοῦ Σωτηρ. Ἀποστόλου.

Πολλοὶ ὁμογενεῖς εἰς Brockton και περίχωρα εἶναι κάτοχοι ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς οἱ συγχωριανοὶ μας Ἦλ. Ψυλέκας, Δημ. Χατζιόπουλος, Ἰωάν. Κοκούλης, Δημ. Κώστας, Γκόλιας, Ἰωάν. Μάνος, Θωμᾶς Μάνος, Ἀν. Χρυσόχοος, Ἀδελ. Θεοδοσιάδου, Χ. Σβολιαντόπουλος.

Ἐπίσης και Δυτικομακεδόνες και μὴ ὡς οἱ κ. κ. Μιχ. Παπανικολάου, Β. Μυλωνᾶς, Α. Μυλωνᾶς, Θεόδ. Καρακίτσιος, Σωτήριος και Γεώργ. Νικολάου, Κ. Φινόκαλος, Σωτήρ. Ἀποστόλου και Φιλίππου, Βασ. Παπούλιας, Χρ. Ζυγούρας, Ν. Τζημούλης, Καραφωτιάς Νίκανδρος, Θ. Λάμπρος, Ν. Πετσελῆς, Θεοδώρα Σουκαρίδου, Στέργιος Ἀποστόλου, Γεώργ. Πάππας, Κοσμᾶς Μάρανδος, Θεράπων Παράσχου, Λέοντος Γεώργιος, Α. Βορδούσης, Λεων. Καρμέρης, Ἰωάννης Πετσελῆς, Νικόλαος Παπαδόπουλος, Ν. Καραμητόπουλος, Κανελόπουλος, Β. Δικηγόρος, Ἰορ. Δικηγόρος, Λιμπέρης Μιχόπουλος.

Ἡ συγκοινωνία ἐνταῦθα εἶναι ἀνεπτυγμένη και ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν περιχώρων εἶναι εὐκολωτάτη. Εἰς τὰς γειτονικὰς πόλεις και κομποπόλεις ἐργάζονται πολλοὶ ὁμογενεῖς ἐκμεταλλεῦμενοι διίφορα καταστήματα. Οὕτω εἰς Whitman διατηροῦσι ἐργοστάσιον βαφικῶν εἰδῶν εἰ ἐκ Βοῖου καταγόμενοι κ. κ. Ἀθ. Μυλωνᾶς, Β. Μυλωνᾶς και ὁ συγχωριανὸς μας κ. Ἀν. Χρυσόχοος.

Ἐπίσης πλοκαθαριστήριον και ὑποδηματοκαθαριστήριον ἐκμεταλλεύεται ὁ ἐκ Κριμηνίου κ. Ε. Βαξεβάνος. Εἰς τὴν Διόρυγα τοῦ Cape Cod και εἰς τὴν πόλιν Sagamio διατηρεῖ πολυτελέστατον

ΤΟ ΠΕΡΙΚΥΑΛΛΕΣ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΡΟΚΤΟΝ ΜΑΣ, ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἐνδοξοῦ Κρηνηνιωτῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁ Μὲγας Ἀλέξανδρος τοῦ ἔτους 1933.
ΔΗΜ. ΝΕΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΟΗ, ΠΑΠΑΒΙΖΑΣ, ΚΟΗ, ΧΑΔΛΒΑΣ

ἐξοχικὸν ἐστιατόριον ὁ συγχωριανὸς μας Δ. Χατζόπουλος.

Εἰς Roxbury Mass ὁ κ. Κων. Γιαννάσης διατηρεῖ ἐστιατόριον, ὁ δὲ Π. Φωτόπουλος ὑποδηματοποιεῖον.

Εἰς Bridgewater Mass ἐκμεταλλεύονται ξενοδοχεῖον ὕπνου οἱ ἀδελφοὶ Φουρκιώται.

Εἰς Middleboro Mass διατηροῦσι παντοπωλεῖον οἱ ἀδελφοὶ Παπαμιχαήλ, ὑποδηματοποιεῖον ὁ κ. Α. Μιτράκας καὶ ὑποπωλεῖον ὁ κ. Θ. Παύσης.

Εἰς Provincetown Mass διατηρεῖ ἀριστον κατὰστημα ὁ κ. Δ. Ματένιαρης.

Εἰς Waltham Mass ὁ ἀριστος νέος καὶ ρέκτης ἐκ Κριμηνίου Θ. Σαλαμάνης διατηρεῖ περιζήτητον ζαχαροπλαστεῖον.

Εἰς Stoughton ἐπιμερδεῖς ἐπιχειρήσεις ἐνεργοῦσι οἱ κ. κ. Μιλ. Μιχαήλ, Β. Πακαστρατῆς, Π. Μούτας, Καραμπατσός, Γ. Σαραντόπουλος καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὸ Wollaston mass. ἀριστον κατάστημα διατηροῦσι οἱ ἀδελφοὶ Θεοδοσιάδου ἐκ Κριμηνίου Θεολόγος καὶ Θεοδόσιος.

Εἰς Taunton mass Σπλβωτήριον μετὰ πιλοκαθαριστηρίου διατηρεῖ ὁ συγχωριανὸς μας κ. Θ. Παπανικολάου.

Εἰς Boston διατηρεῖ παντοπωλεῖον ὁ συγχωριανὸς μας Θ. Νενόπουλος μετὰ τοῦ πατρὸς του.

Ὁ κ. Β. Δικηγόρος ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς ἐργασίας ζωγραφικῆς. Ὁ κ. Γεωρ. Τσελεπῆς εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς μεγαλειτέρας ἐταιρείας ἀσφαλιστικῆς ζωῆς τοῦ κόσμου «New York Life ins» εἶναι δὲ καὶ ἀντιπρόσωπος μιᾶς ἀμερικανικῆς ἐταιρείας καφέδων.

Εἰς Winchester διατηροῦσι ὑποδηματοποιεῖον οἱ κ. κ. Ἄπ. Καραουλάνης καὶ Γεώρ. Ντάφας.

Εἰς Lowell διατηροῦσι ὑποδηματοποιεῖα εἰς Ἀντικωμακδόνες κ. κ. Στεφ. Μυλωνόπουλος καὶ Π. Φωτόπουλος.

Εἰς New Bedford mass, διατηροῦσι ἀριστα Ζαχαροπλαστεῖα οἱ ἐκ Κριμηνίου Βοῖου κταγόμενοι κ. κ. Ε. Τσελεπῆς, Ἄγ. Χατζῆς μετὰ τοῦ Γαμβροῦ του κ. Στεφ. Πανταζοπούλου

Εἰς Brigport, διατηρεῖ πολυτελέστατον Ζαχαροπλαστεῖον ὁ κ. Γ. Δικηγόρος συμπατριώτης μας.

Εἰς Haverhill διατηρεῖ ἀριστον καὶ πλουσιῶς ἐπιπλωμένον Κουρείον ὁ ἐκ Κριμηνίου κ. Γ. Κουκούλης.

Εἰς Detroit, ὁ κ. Α. Μπάμπας διατηρεῖ Ξενοδοχεῖον.

Εἰς Brockton mass ἐξαίρετικῶς κατοικοῦσι καὶ ἐργάζονται πολλοὶ ἐξ Ἀνασελίτης καὶ Γρεβενῶν μὲ φλογερὸν ὄλοι τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰς γενετήρας των.

Διατηροῦσι Συλλόγους κοινωρλῶν σκοπῶν καὶ ἐπικοινωνοῦσι μὲ τοὺς διοικοῦντας τὰς ἰδιαιτέρας των πατρίδας παντοιοτρόπως συντελοῦντες εἰς τὴν πρόοδον τῶν χωρίων των. Καὶ ἔτος ἐνεργοῦν ἐμβάσματα ἢ πρὸς ἀποπερίεωσιν ἑνὸς σχολείου ἢ διὰ νὰ γίνῃ κάποια ὁδὸς κοινωτική, ἢ ἄλλο ἔργο κοινῆς ὠφελείας. Ἡ χαρὰ των κορυφούται ὅταν ἀκοῦν προόδους. Δεσμὸς καὶ τακτικὸς ἀγγελιοφόρος των εἶναι ἡ ἔφημερίς «Βόρειος Ἑλλάς».

Brockton Mass. Μάϊος 1933

Κ. Π.

Κατ' ἔτος ὁ Σύνδεσμος Κριμηνιωτῶν «Μέγας Ἀλέξανδρος» διοργανώνει ἐκδρομὴν εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐνθα σὶ πλείστοι ἄλλοι ὁμογενεῖς τῆς παροικίας. Κατ' αὐτὴν ἀδελφωμένοι διασκεδάζουσι δλομερῆς καὶ εἰ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ μετά της συζύγου του και του τέκνου] του. Ήλθε ο πρώτος εκ Κρημνίου μετανάστης (1900).

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
(καθήμενος) μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ΠΑΥ-
ΛΟΥ. Ἐγεννήθη τῷ 1881 ἐν Κριμη-
νίῳ μεταναστεύσας πεντάκις εἰς Ἡ. Π.
Τῷ 1912 ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα κα-
τετάγη ἐθελοντῆς εἰς τὸν πόλεμον δι-
ακριθεὶς. Διετέλεσε κατ' ἐπανάληψιν
ἀξιωματοῦχος τοῦ Συνδέσμου, διακρι-
νόμενος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διὰ
τὸ Κριμήνιον. Εἰς τὸν κλάδον ὑπο-
δηματοποιίας ἐνθα ἐργάζεται διὰ τὴν
φιλοπονίαν τοῦ καὶ εἰδικότητά τοῦ ἐ-
ξετιμήθη ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Ὁ
υἱὸς τοῦ Παύλος ποικιλοτρόπως ἐβο-
ήθησε διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ τα-
κτοποίησιν ἐν Ἡ. Π. τῆς ὕλης τοῦ πα-
ρόντος ἀποσπᾶσας τὰς εὐχαριστίας
τῆς διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου.

ΕΥΓΕΝΙΑ Α-
ΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
(καθημένη) ή έπι-
καλουμένη από δ-
λους τοίς Κριμη-
νιώταις «Μάλλη»
γεννηθεΐσα έν Κρι-
μηνίω τῷ 1877 τὸν
Φεβρουάριον και
μεταναστεύσασα εἰς
Ἡνωμ. Πολιτείας
τῷ 1916. Εκτιμεί-
ται ὑφ' ὅλων τῶν
πατριωτῶν της και
ένδιαφέρεται διά τήν
πρόοδον τῆς γε-
νετήρας της.

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ γεννη-
θείς ἐν Κριμηνίῳ τῷ 1892. Μετεγά-
στευσε εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας τῷ 1909.
Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Συνδέσμου. Εὐρί-
σκεται ἤδη εἰς New Bedford ἔνθα τυγ-
χάνει καὶ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐ-
κπιμώμενος ὑπὸ τῆς παροικίας του. Κατ'
ἐπανάληψιν ἀντιπροσώπευσε τὴν παροι-
κίαν εἰς συνέδρια διακριθεὶς. Ἐἶνα μέ-
λος τῆς παγκοσμίου ὀργανώσεως τε-
κτόνων μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἱπλότου τοῦ
Σταυροῦ. Διακρίνεται εἰς τὴν φωτο-
γραφίαν μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς συζύγου του
καὶ τῶν τέκνων του. Οἱ Κριμηνιώται
ἰδιαιτέρως χαίρουσι διὰ τὴν τιμητικὴν
διάκρισιν τοῦ κ. Χατζοπούλου.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Γ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ γεννηθείς ἐν Κριμηνίῳ τῷ 1888 καὶ μεταναστεύσας τρις μέχρι τοῦδε εἰς Ἀμερικὴν, μετὰ τῆς ἐκ Λοκομίου ἐκλεκτῆς συζύγου του κ. Μαγδαληνῆς τοῦ γένους Γαλάνη καὶ τῶν δύο χαριτωμένων κορασίδων του. Τὸ πρῶτον ταξεῖδι του εἰς Ἀμερικὴν ἐγένετο τῷ 1903. Ὁ κ. Θεοδόσιος Θεοδοσιάδης ἐκτὸς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τοὺς γονεῖς του ὑποχρεώσεων ἀνέλαβε πᾶν προθύμως μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν του τὰ βάρη τῆς μορφώσεως τῶν ἀδελφῶν του ἐπισύρας διὰ τοῦτο τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν εὐεργετηθέντων ἀδελφῶν. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν μᾶλλον ἀφοσιωμένων μεταναστῶν εἰς τὰ πατρια καὶ τὴν πατρικὴν ἐστίαν. Χαίρει πολλῆς ἐκτιμήσεως ὡς πρότυπον καλοῦ οἰκογενειάρχου καὶ διακρίνεται διὰ τὴν παρομιώδη φιλεργίαν του.

ΜΑΡΙΑ ΒΑΞΕΒΑΝΟΥ τοῦ
γένους Βασ. Ψιλέκα ἐκ Κριμνί-
ου, ἀφιχθεῖσα ἐν Η. Π. τῷ 1920
παρά τῷ συζύγῳ της Φωτίῳ θα-
νόντι ἐν Βρόκτον Μασ. τῷ 1927.
Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου
της παραμείνασα ἐνταῦθα πλησίον
τῶν συγγενῶν της ἐπέτυχε τὴν
ἐκ τῆς γενετήρας ἀφιξίν τοῦ υἱοῦ
της **ΘΕΟΔΩΡΟΥ** (εἰκονιζομένου).

Ἢδη ἐργαζομένη μετὰ τοῦ υἱ-
οῦ της καὶ περιποιουμένη τὰ
τέκνα της ἀπολαμβάνει τῆς ἐκτι-
μήσεως ὅλων τῶν πατριωτῶν
της, νοσταλγοῦσα δὲ τὸ χωρίον
ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐπιστρέψῃ
ἐκεῖσε μετὰ τῶν τέκνων της.

Δυτικομακεδόνες νέοι
ἐν Η. Π. Ἀμερικῆς. Δι-
σκρίνονται κατὰ σειράν
Ι. Παπαδόπουλος ἐκ
Βουχωρίνης, Π. Ντι-
νόπουλος ἐκ Κριμηνίου,
Δ. Ψιλέκας ἐκ Κριμην-
ίου, Θ. Γεωργαντιάς
ἐκ Κυδωνίων καὶ Β.
Ψιλέκας ἐκ Κριμηνίου.
Ἐκλεκτὰ μέλη τῆς πα-
ροικίας Ἑλλήνων τοῦ
Βρόκτον, μορφωμένοι
Ἀμερικανικώτατα καὶ
Ἑλληνοπρεπέστατα.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΒΑΞΕΒΑΝΟΣ** - ἐκ
Κριμηνίου, μέλος
τοῦ Συλλόγου, ἐγκα-
τεστημένος οἰκογε-
νειακῶς εἰς Whitman,
Μας. ἔνθα διατηρεῖ
ὑποδηματοποικα-
θαριστήριον, ἐργα-
ζόμενος λίαν εὐδοκί-
μως. Εἶναι ἐκ τῶν
πρωτοπόρων μεια-
ναστῶν καὶ τῶν ἰ-
δρυτῶν τοῦ Συν-
δέσμου. Φιλήσυχος
καὶ μετριοπαθῆς ἐ-
κτιμᾶται ὑπὸ πάν-
των.

ΒΑΣΙΛ. Ι. ΓΚΙΖΩΤΗΣ τέκνον του Κριμηνίου. Έγεννήθη τῷ 1895, 5 Ἀπριλίου. Διακρίνεται διὰ τὴν μόρφωσίν του καὶ τὸ εὐστροφον τοῦ πνεύματός του, τιμηθεὶς καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ δι' ἀνωτέρου ἀξιώματος.

Εἶναι the best dressed Man in Brockton. Ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τοῦ Συνδέσμου Κριμηνιωτῶν.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ Κ. ΛΙΑΜΑΔΗΣ ἐκ Κριμηνίου Ἀρχιμανδρίτης, ἐφημέριος ἤδη τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Schenectady N. Y. Πτυχιούχος τῆς Θεολογίας διακρίνεται διὰ τὴν χρηστότητα τοῦ ἡθους του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὑπηρετῶν εἰς τὴν Ἱερὸν Μητρόπολιν Κοβαλλίς κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον ἀπήχθη ὡς ὁμηρος. Πρωτοστατεῖ ἐν Η. Π. εἰς κάθε φιλανθρωπικὴν κίνησιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ.

Δ/νις ΜΑΡΙΑ Ι. ΜΑ-
ΝΟΥΣΗ ἐκ Κριμηνίου Βοσ-
ου ἐκλεγείσα μεταξὺ πολλῶν
ὑποψηφίων τὴν 25 Μαρτί-
ου 1932 εἰς ἐπιβλητικὴν
ἑορτὴν τῆς Ἑλληνικῆς Πα-
ροικίας τοῦ Σάν Λουί
«Μις Ἑλλάς».

Ἡ δ/νις Μ. Μανούση ἔ-
τυχεν ἑλληνοπρεποῦς καὶ ἑ-
πιμελοῦς μορφώσεως φροντί-
δι τῶν Γονέων τῆς. Ἀποτε-
λεῖ πρότυπον φιλοστόργου κό-
ρης καὶ διακρίνεται διὰ τὴν
οἰκοκυρικὴν ἀφοσίωσίν τῆς.
Διατηρεῖ ζωνηροῦς τοὺς δε-
σμοὺς μετὰ τῆς ἰδιαιτέρας τῆς
πατρίδος.

Ἐπεραγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα
καὶ κάθε Ἑλληνικὸν καὶ ἰ-
διαιτέρως νοσταλγεῖ τὸ Κρι-
μηνιον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
υἱὸς τοῦ Μιχαήλ καὶ Σουλτάνος γεν-
νηθεὶς ἐν Κριμηνίῳ τῷ 1878, μετὰ τῆς
συζύγου τοῦ ΠΑΝΑΓΙΟΥΣ τοῦ γέν-
νους Τζοβαλέκη ἐκ Κριμηνίου. Ὁ Δημ.
Νενόπουλος μετηγάστειυσεν εἰς Η. Π.
τῷ 1916 ἢ δὲ σύζυγός του τῷ 1922.
Ἐκτιμῶνται ὑφ' ὅλης τῆς παροικίας
διὰ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτήρα των
καὶ τὸ φιλόξενον τοῦ οἴκου των. Δια-
κρίνεται ὁ κ. Νενόπουλος διὰ τὴν μόρ-
φωσίν του, τὴν ἐργατικότητά του καὶ
φιλοπατριαν του. Συντηρῶν τοὺς γέρονς
γονεῖς του καὶ ἀποκαταστήσας τὴν
θυγατέρα του μορφώνει ἤδη τὸν υἱόν
του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ Σύν-
δεσμος πολλάκις παρέδωκε τὰ ἡνία
τῆς διοικήσεως εἰς αὐτόν ἤδη δε τυγ-
χάνει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικ. Συμ-
βουλίου.

ΓΕΩΡΓ. ΤΖΟΥΒΑΛΕΚΗΣ. Ἐγεννήθη ἐν Κριμηνίῳ τῷ 1892. Ἀπεφοίτησε τοῦ Πεντατοξίου Ἑλλ. Σχολείου Κριμηνίου μετέβη μετὰ τοῦ πατρὸς του εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀργότερον δὲ κατὰ τὸ 1909 μετηνάστευσεν εἰς Ἀμερικὴν ὁπόθεν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γενέτειραν κατὰ τὸ 1914 καὶ κατετάχθη εἰς τὸν ἑλλην. στρατόν. Ἀπελύθη μετὰ 10μηνον ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου ὡς προστάτης οἱ ὠγενείας. Κατὰ τὸ 1915 ἐπανέκαμψεν πάλιν εἰς Ἀμερικὴν. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀδελφῶν του ἐπεδόθη εἰς ἐπιχειρήσεις διατηρῶν ἰσπιατόριον φαγητοῦ ἐν Santa Ana Cal. Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Συνδέσμου.

ΑΝΑΣΤΑΣ. ΧΡΥΣΙΚΟΣ. Γεννηθεὶς ἐν Κριμηνίῳ ἐν ἔτει 1890, Ἰουλίου 17. Μετηνάστευσεν εἰς τὰς Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς Ἰουλίου 15 τοῦ ἔτους 1910. Ἐπὶ 23 ὁλόκληρα ἔτη μὲ κόπους καὶ αὐταπάρησιν κατώρθωσε νὰ καθέξῃ ἐπιζήλιον κοινωνικὴν θέσιν μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανικοῦ κόσμου, καὶ Ἑλλήνων. Ὑπεῖρε ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου Κριμηνιωτῶν καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλονται πολλὰ διὰ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Συνδέσμου. Διατηρεῖ ἐργοστάσιον βαφικῆς, ἀναγνωρισμένης φήμης καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Whittman Mfg Co. Εἶναι μέλος πολλῶν Ἀμερικαν. καὶ Ἑλλ. σωματείων καὶ ἀξιωματοῦχος πολλῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Ι. ΨΙΛΕΚΑ μετὰ τοῦ
συζύγου της κ. ΗΛ. ΨΙΛΕΚΑ καὶ τῶν
δύο νεαρῶν βλαστῶν της Βασιλείου καὶ
Δημητρίου, γεννηθεῖσα ἐν Ροδοχωρίῳ
καὶ μεταναστεύσασα εἰς Ἡ. Π. τῆ 1914.

Ἐπὶ ἤρξεν ἡ πρωτοπόρος τοῦ γυναικεί-
ου φύλου τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος της
πρὸς πᾶσαν πρόοδον καὶ πρότυπον φι-
λοσόφου μητρός. Ἀφωσιώθη εἰς τὴν
ἀνατροφὴν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν τέ-
κνων της, ὅσον ὀλίγαι μητέρες, βοη-
θουμένη ὑπὸ ἀξίου καὶ φιλοπροόδου
συζύγου, διακριθέντος διὰ τὴν ἐπαγγελ-
ματικὴν ἰκανότητα καὶ ἐντιμότητα.

Ἡ Κυρία Ἀναστασία Ψιλέκα τιμᾶ-
ται σήμερον παρ' ὀλοκλήρου τῆς Κοι-
ωνίας τοῦ Brockton ἀναδειχθεῖσα εἰς
τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀντιπροέδρου τῆς Φι-
λοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν ἐν
Brockton Mass.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΕΛΙΠΗΣ. Έγεννήθη εν Κριμαίῳ τὴν 24ην Ὀκτ. 1892. Ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς του δι' Ἀμερικὴν τὴν 5ην Μαρτίου 1905. Ἦ ἔμφυτος εὐφυΐα του δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκδηλωθῆ ὥστε νὰ διακριθῆ μετὰ τῶν πρωτοπόρων μεταναστῶν καὶ νὰ γίνῃ ὑποστηρικτὴς πάντων τῶν μετέπειτα νεοαφικνουμένων. Ἐπεδόθη εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Ἦδη εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀσφαλ. Ἐταιρίας New York Life Insurance Co. Γραμματεὺς τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Watertown, Mass μέλος τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς ὀργανώσεως ΑΗΕΡΑ. καὶ ἀντιπρόσωπος Ἐταιρίας χονδρικῆς πωλήσεως Καφέδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΑΡΔΑΚΗΣ. Ἐδέκτον τέκνον τοῦ Κριμαίου. Ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν λαβὼν μέρος εἰς τὰς κυριώτερας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διακριθεὶς ὡς ὑπαξιωματικὸς τοῦ Ἴππικοῦ. Ἐτιμήθη μὲ τὸ παράσημον τοῦ πολεμικοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν γενναϊότητά του κατὰ τὰς μάχας. Ἀφυκηρετήσας ἀνεχώρησε εἰς Ἀμερικὴν (Η. Π.) τῷ 1922.

Διέπλευσεν δις τὸν Ὀκεανόν, ἤδη δὲ εὐρίσκειται εἰς Κριμαίῳ, προτιθέμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Η. Π. μετὰ ἐξάμηνον.

Μεταξὺ τῶν ἀρίστων Κριμησιῶν τῶν διαβιούντων εἰς τὴν πόλιν Brockton Mass ἐπίσημον θέσιν κατέχει ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΧΑΔΑΒΑΣ. Εἰς νεαρὰν ἡλικίαν ἀριχθεὶς εἰς τὰς Η. Π. κατώρθωσε διὰ τῆς φιλεργίας του καὶ τῆς τιμιότητός του νὰ ἐξελιχθῆ εἰς πρώτης τάξεως ἔμπορον πρὸς καύχημα ὅλων τῶν ἑλλήνων τῆς πόλεώς μας καὶ ἰδιαίτερος τῶν συμπατριωτῶν μας. Τιμῶντες δὲ οἱ συμπατριῶτες μας ὄλας αὐτὰς τὰς ἀρετὰς τὸν ἀνέδειξαν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ταμίου. Ἐγεννήθη ἐν Κριμησίῳ ἐν ἔτει 1890 Ἀπριλίου 21, ἀφίχθη δὲ εἰς τὰς Η. Π. τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1916 Ὀκτωβρίου 15.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ἐγεννήθη ἐν Κριμησίῳ τῷ 1891. Μετηνάστευσεν τὰ πρῶτον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῷ 1907. Κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον κατέταγῃ εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Στρατὸν ἀπηρετήσας εὐφήμως ὑπὸ τὴν Ἀστερόεσσαν. Διετέλεσεν ἐργοδότης ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν μεγάλην ἐταιρίαν ὑποδηματοποιίας M. Elawn. Ἐφρόντισε διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν του. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν γενέτειραν ἐνυμφεύθη καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν μετὰ τῆς συζύγου του.

Διατηρεῖ καλὴν ἐπιχίσησιν ὑποδηματοποιίας εἰς Rosendale Mass.

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΒΙΖΑΣ. Έγεννήθη εν Κομη-
νίω τῷ 1896. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1909 εἰς
ἡλικίαν 14 ἐτῶν. Διελθὼν τὰ στάδια τοῦ μετανα-
στευτικοῦ βίου δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀναδικαθῆ μεταξὺ
τῶν ἀρίστων. Κατετάγη ἐκ τῶν πρώτων ὡς ἑθε-
λοντῆς εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Στρατὸν. Διακρι-
θεὶς διὰ τὸ ἦθος καὶ τὸ στρατιωτικὸν παράστημα
μετεφέρθη τιμητικῶς εἰς ἰδιότερον σῶμα ἀποτε-
λέσαν τὴν Φρουρὰν τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Τιμῶν τὸ
ἑλληνικὸν ὄνομα ἐτιμήθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπα-
ξιωματικοῦ. Εἶναι μέλος τῆς μεγάλης Ἀμερικανι-
κῆς Λιγεῶνος. Μέλος τῆς ἑλλην. Κοινότητος
BROCKTON, ἐνθα διατηρεῖ ἰδιόκτητον κατάστημα
ὀλοδηματοποιίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΙΑΕΚΑΣ. Έγεννήθη εν Κομη-
νίω τῷ 1893. Μετέβη εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς τῷ 1909.
Διὰ τῆς φιλεργίας του καὶ τοῦ θατικοῦ χαρακτή-
ρος του κατάρθωσε νὰ καταλάβῃ θέσιν Ἐργοστα-
σιάρχου, εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλεῖτερα Ἐργοστάσια
ὀλοδηματοποιίας. Κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον
κατετάγη εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Στρατὸν μεταξὺ
τῶν πρώτων ἑθελοντῶν. Ὑπηρετήσας ἐπὶ μίαν ἑ-
ξαετίαν διεκρίθη καὶ ἐτιμήθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ
ὀλαξιωματικοῦ. Τυχχάνη ἐπίλεκτον μέλος τοῦ
Μεγάλου Ἀμερικανικοῦ Σωματείου ΕΙΛΣ, ἐνθουρ-
μος θιασώτης τοῦ Συνδέσμου «Μάγας Ἀλέξανδρος»
καὶ μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Λιγεῶνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ἐκ Κριμηνίου, γεννηθεὶς τῷ 1891. Ἀπεφοί-
τησε τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου μεθ' ὃ μετὰ τοῦ
πατρὸς του ἐταξείδευσεν εἰς Ἅγιον Ὄρος.
Ἀργότερον ἐταξείδευσεν εἰς Κων/πολιν. Κα-
ταταγείς εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ὑπη-
ρετήσας τὴν θητείαν του ἀπελύθη ἀναχωρή-
σας μετ' ἄλλων εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1915. Ἐκ
τῆς Ἀμερικῆς ἐπέστρεψεν εἰς Κριμηνίον τῷ
1925 ἔνθα ἔκτοτε παραμένει. Ἐταμήθη ὑπὸ
τῶν συγχωρίων του διὰ τῆς ἀναθέσεως τῶν
Προεδρικῶν καθηκόντων (1927) ἐπὶ τῆς προε-
δρείας του δὲ γέγοντο σοβαρὰ Κοινοτικά ἔργα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΛΙΑΜΑΔΗΣ,
γεννηθεὶς ἐν Κριμηνίῳ τῷ 1892. Ἐ-
ταξείδευσε τὸ πρῶτον εἰς Κων/πολιν,
τῷ 1909 δὲ ἀφίκετο εἰς Ἀμερικὴν ἔν-
θα τῷ 1922 ἐνυμφεύθη εἰς Λόσελ
Μασ. τὴν Πηνελόπην Μπουκουβάλα ἐκ
Τσουρχλίου. Ἀπέκτησεν υἱὸν τῇ 14 Σε-
πτεμ. 1923 εἰς Βρόκτον Μασ. καὶ τῷ
1932 ἐπέστρεψεν οἰκογενειακῶς εἰς Κρι-
μηνίον ἔνθα καὶ εὕρισκεται σήμερον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΗΛ. ΨΙΑΚΑΣ. Έγεννήθη
ἐν Brockton Mass τῷ 1915. Ἀπεφοίτησε
τοῦ πεντατοξίου Ἑλλην. Σχολείου τῆς Κοι-
νότητος Brockton ὡς καὶ τοῦ Ἀμερικανι-
κοῦ Γυμνασίου High School. Ἐνεργόφη
πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του, εἰς τὸ
North Easton University. Τυχάνει μέλος
τῆς Ἑλληνο—Ἀμερικῆς Ὀργανώσεως τῶν
νέων «Υἱοὶ τοῦ Περικλέους».

ἈΝΝ. ΗΛ. ΨΙΑΚΑΣ. Έγεννήθη ἐν
Brockton Mass τῷ 1916. Ἀπεφοίτησε τοῦ
πεντατοξίου Ἑλλην. Σχολείου τῆς Κοινοτή-
τος Brockton Mass. Φοιτῶ ἤδη εἰς τὸ Ἀ-
μερικανικὸν Γυμνάσιον High School. Μέ-
λος τῆς Ὀρχήστρας τοῦ High School καὶ
πρωτοπαίκτης τοῦ Basket Ball τοῦ Brockton
Mass.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Έγεννήθη εν Κορυμφίω τῷ 1889. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1907 ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα τῷ 1912 καὶ πάλιν ἐπανακάμψας εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἐργασίας του. Διακρίνεται διὰ τὴν φιλεργίαν του καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἐντιμότητα. Εἶναι εἰς ἕκ τῶν καλύτερων μεταναστῶν. Εἶναι δὲ ἐγγεγραμμένος εἰς πολλὰ Ἀμερικανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα, καὶ μέλος ἐπίλεκτον τοῦ Συνδέσμου «Μέγας Ἀλέξανδρος».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ. Έγεννήθη ἐν Κορυμφίῳ τῷ 1883. Τῷ 1907 ἀνεχώρησε διὰ Κων)πολιν. Τῷ 1909 ἐπέστη πρὸς Ἀμερικὴν. Ἀπὸ τοῦ 1911 τοῖς διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικόν. Δι' ὀλίγα ἔτη ἔφερεν εἰς Ἀμερικὴν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, τὴν ὅποιαν μετὰ διετίαν ἔστειλεν πάλιν εἰς τὴν γενέτειραν. Διακρίνεται διὰ τὴν φιλεργίαν. Ἡ τύχη τὸν ἐπεφύλαξε πολλὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας χάρις εἰς τὰ ἔξοχα ψυχικὰ προτερήματα του ἐνίκησε.

Ἀπολαύει πολλῆς ἐκτιμήσεως ὡς πρότυπον καλοῦ οἰκογενειάρχου. Οἱ δεσμοὶ μετὰ τῆς πατρίδος εἶναι ζωηροὶ, ἡ δὲ φιλογένεια του παροιμοιώδης.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΑΣ. ΨΙΛΕΚΑΣ, ἐκ Κομη-
νίου ἐκ τῶν δραστηριοτέρων παραγόντων
τῆς γενετικῆς. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συν-
δέσμου καὶ ἐκλεκτὸν μέλος. Ἦδη εἰς τὸ
χωρίον τῆς τῆς ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου τοῦ
σχολείου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ
Κοινοτικοῦ συμβούλου. Διακρίνεται διὰ τὰς
πρωτοβουλίας τῆς προόδου τοῦ χωρίου. Ἐκ
τῶν καλλιτέρων πρώτων μεταναστῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔ. ΤΣΙΟΛΙΑΣ, τέκνον
τοῦ Κομηνίου, ἐκ τῶν πρώτων μετανα-
στῶν. Εὐτυχῆσας τὰ κερδίσει εἰς Η. Π. Ἀ-
μερικῆς ἐπέστρεψε εἰς τὴν γενέτειραν τῷ
1927 ἔνθα ἔκτοτε διομένει, ἀνεγείρας διὰ
τῶν μόχθων του οἰκοδομὴν εἰς Θεσσαλονί-
κην. Ἐ χρημάτισε πρόεδρος κατ' ἐπισημί-
αυ τοῦ Συνδέσμου, ἐργασθεὶς δραστη-
ρίως.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΩΡ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ. Ἐκ τῶν πρώτων μεταναστῶν τοῦ Κρημνίου εἰς Ἀμερικὴν (1902). Ἐπανακάμψας εἰς τὴν γενέτειραν τῷ 1908 ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ αὐτοκίνητον ἐπιβατικόν, τὸ πρῶτον εἰσαχθὲν εἰς Μακεδονίαν. Ἐκ τῶν δυσμενῶν ὅμως ἐργατικῶν καὶ βιωτικῶν συνθηκῶν εἶχε προσβληθῆ ἡ ὑγεία του καὶ ἀπέθανεν.

ΑΓΓΙΣΙΛΑΟΣ Γ. ΧΑΤΖΗΣ. Ἐγεννήθη ἐν Manchester N. H. τῷ 1911. Εἰς μικρὰν ἡλικίαν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα μετὰ τῆς Μητρός του. Μετὰ ἐτῶν διαμονῆς ἐν Κρημνίῳ ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1926. Κατόρθωσε διὰ τῆς φιλοεργίας καὶ τῶν ἐξόχων προτερημάτων του νὰ ἀναδειχθῆ ὡς εἰς ἓκ τῶν καλύτερων νεαρῶν μεταναστῶν.

ΘΩΜΑΣ ΣΑΛΛΑΜΑΝΗΣ. Έγεννήθη ἐν Κοιμητίῳ. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν, ἔνθα ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς διαφόρους ἐργασίας. Διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιμέλειαν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἀμερικανικῆς γλώσσης. Διατηρεῖ πολυτελέστατον Ζαχαροπλαστεῖον εἰς Waltham. Ἀπολαύει πολλῶν συμπαθειῶν μεταξὺ Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἐλθὼν πρὸς ἑτῶν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα ἐνυμφεύθη καὶ ἐπανέκαμψεν πάλιν εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἐργασίας του, εἶναι μέλος τῆς Ἑλληνο—Ἀμερικῆς ὀργανώσεως ΑΗΕΡΑ, καὶ ἐπίλεκτον μέλος τοῦ Συνδέσμου «Μέγας Ἀλέξανδρος».

ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Έγεννήθη εἰς Ἀηδόνια Γρεβενῶν. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν. Ἐπιστρέψας μετὰ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν πατρίδα ἔγινε γομβρὸς Κοιμητίου νυμφευθεὶς τὴν Καν Οὐρανίαν τοῦ γένους Δελιβοῦ. Ὑπηρέτησε κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Στρατὸν διακριθεὶς. Εἶναι τακτικὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου. Διατηρεῖ μόνος του ἱαν εὐδοκίμως Πίλοκαθαριστήριον εἰς Taunton Mass. Διακρίνεται διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐντιμότητα καὶ τὸν φιλήσυχον χαρακτῆρα του.

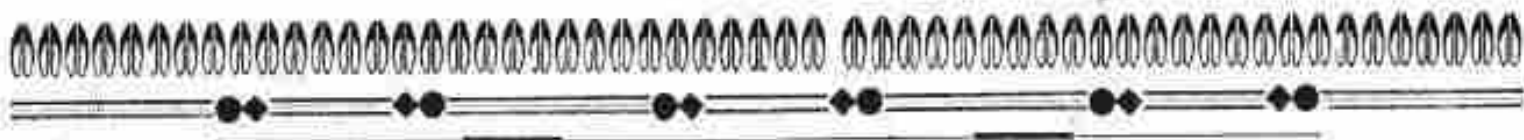
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΟΥΛΗΣ. Έγεννήθη έν Κοιμηνίω τῷ 1895. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν τῷ 1915. Κατόρθωσε διὰ τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του νὰ καταλάβῃ ἐπίσημον θέσιν μεταξὺ Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων, ἰδιαιτέρως δὲ μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του. Τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τοὺς ἐν Κοιμηνίῳ οἰκείους του παραμένει ἀμείωτον. Εἶναι ἀπὸ τοὺς ὀλίγους οἱ ὅποιοι ἀπαξ ἐγγραφέντες μέλη εἰς τὸν Σύνδεσμον οὐδέποτε παρέλειψαν τὰς πρὸς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. Μέλος τῆς Ὁργανώσεως ΑΗΕΡΑ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Haverhill.

ΘΩΜΑΣ ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ. Έγεννήθη έν Κοιμηνίῳ τῷ 1915. Εἶναι λοχαγὸς τοῦ δευτέρου λόχου τῆς Σχολῆς Abraham Lincoln λοβῶν τὸ πρῶτον λαχεῖον κατὰ τὸν διαγωνισμόν τοῦ ἔτους 1933. Διακρίνεται διὰ τὸ ἀρενωπὸν παράστημα καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἦθος.

Μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ Βρόκτον, Μασ. εἰς ὑπαίθριον οἰκογενειακὴν ἐκδρομὴν των. Οἱ πλεῖστοι τῶν διακρινομένων εἶναι Ἀνασελιτσιῶται, ἐκ Κριμηνίου, Λούβρης, Ροδοχωρίου, Πενταλόφου, Πλάζουμης καὶ ἄλλων χωρίων.

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΚΡΙΜΗΝΙΟΝ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ - Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ - ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΗΤΟΙΚΟΙ - Ο ΜΠΡΑΪΜ ΤΖΑΤΙΟΣ
ΑΙ ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΤΩΝ - Τ' ΑΡΓΑΣΤΗΡΙΑ, - ΤΑ "ΜΑΓΑΖΙΑ, - Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ - Η ΞΕΝΙΤΙΑ - ΟΙ ΚΥΡΑΤΖΗΔΕΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΚΡΙΜΗΝΙΟΝ είναι από τα νεώτερα χωρία της περιφέρειας, τὸ νεώτερον ἴσως ὄλων εἰς τὴν κτίσιν καὶ τὸν σχηματισμὸν του. Ὁ χώρος τὸν ὁποῖον σήμερον κατέχει ἀνήκεν ἀρχικῶς εἰς τὸ γαιτονικὸν χωρίον Ροδοχώριον, πρῶην Ραδοβίστιον, τοῦ ὁποῖου καὶ σήμερον ἐξάρτημα ἔδαφικὸν παρουσιάζεται.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ. Τὰ τῆς κτίσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ χωρίου δὲν εἶναι ἱστορικῶς μεμαρτυρημένα, καθ' ὅσον οὐδὲν Ἀρχεῖον εἰτηρήθη.

Ἐπιήρουν βεβαίως στοιχεῖα ἱστορικὰ εἰς διάφορα ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς, ἀλλὰ ταῦτα ἐξηφανίσθησαν ἢ κατεσιράφησαν μετ'

ἄλλων σημειώσεων διὰ τὸν φόβον τῶν Τούρκων ἢ ἐλησημονήθησαν εἰς κρύπτας καὶ διὰ τοῦ χρόνου ἐφθάθησαν. Ὅσα λοιπὸν περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ χωρίου ἀναφέρμεν μόνον ἐκ τῆς ζώσης παραδόσεως εἶναι γνωστὰ καὶ διὰ ταύτης μεταδίδονται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐκ παραδόσεως ἱστορίαν τοῦ χωρίου.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΟΙΚΙΣΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΗΟΚΡΙΜΗΝΙ. Οἱ πρῶτοι οἰκισταὶ καὶ κάτοικοι τοῦ Κριμηνίου ἦλθον ἐκ τοῦ παλαιότερου χωρίου «Παληοκρμηλί» κειμένου ἐπὶ τοῦ ὄροσπεδίου τῶν

Ὀντρίων, ὄροσειρᾶς τοῦ Βοΐου ὄρους ἐπὶ τῆς Β. Δ. πλευρᾶς τῆς Ἰππειο—Μακεδονικῆς μεθορίου γραμμῆς.

Βασανιζόμενοι καὶ κατατυραννούμενοι ἀπὸ τὰς συχνὰς ἐπιδρομὰς τῶν Τουρκαλβανῶν οἱ κάτοικοι Παληοκρημηνίου ἐξήτησαν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ Τσιφλικίου, Μπέην Ἰμπραΐμ Τσάτσον, νὰ τοὺς ἐξεύρη ἄλλοῦ τόπον ἀπόμεινον διὰ νέαν ζωὴν κοινοτικὴν. Ὁ Μπέης ἔχων εἰς τὴν κατοχὴν του καὶ τὸ Ροδοχώριον ἐπρότεινεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἔλθουν καὶ ἐγκατασταθῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ροδοχωρίου. Κατ' ἄλλην παράδοσιν τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τοὺς κατοίκους Παληοκρημηνίου ἔκαμαν ὀλίγοι κάτοικοι Ροδοχωρίου.

Οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ χώρου τοῦ κατεχομένου σήμερον ὑπὸ τοῦ Κρημηνίου ἤθελον νὰ ἐξαγοράσωσι τὸν τόπον των ἀπὸ τὸν Μπέην. Πρὸς διευκόλυνσίν των εἰς τὸ οικονομικὸν μέρος ἐπρότειναν εἰς τοὺς εὐπορωτέρους κατοίκους τοῦ Παληοκρημηνίου νὰ ἔλθουν νὰ κατοικήσουσιν εἰς τὸν χώρον τοῦτον ἀφοῦ λάβουν μέρος καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐξαγορὰν τοῦ νέου χωρίου.

Εἴτε οὕτως ἢ ἄλλως ἔχει τὸ ζήτημα γεγονὸς εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι 10—15

οἰκογένειαι τοῦ Παληοκρημηνίου κατήλθον καὶ ἐγκατεσιτάθησαν εἰς τὸν χώρον τοῦτον καλλιεργούμενον τότε ὑπὸ κατοίκων τοῦ Ροδοχωρίου, ὅπου ἐκτὸς τοῦ ἐξωκκλησίου τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, δὲν ὑπῆρχον παρὰ καλύβαι τῶν καλλιεργητῶν διεσπαρμέναι ἀνὰ τοὺς ὄρους καὶ δένδρα περὶ τὴν ἐκκλησίαν αἰωνόβια, ἐξ ὧν ἓνα ἀκόμη σώζεται εἰς τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου μέχρι σήμερον, ὡς ἡ «Ἱερὰ δρῦς» ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκάν τῆς ὁποίας διαδοχικῶς σκαζόμεναι, ἔρχονται καὶ παρέρχονται αἱ γενεαὶ Κρημηνίου.

Οὕτω ἐκτίσθη περὶ τὸ 1770—80 ὁ πρῶτος γεωργο-κτηνοτροφικὸς συνοικισμὸς λαβὼν εὐλόγως τὸ ὄνομα Κρημηνιον εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρώτης καταγωγῆς τῶν οἰκιστῶν του.

Μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὰ δένδρα χρησιμεύοντα διὰ τὴν στέγασιν τῶν πρώτων κατοικιῶν, ἤρχισαν νὰ ἀραιοῦνται καὶ νὰ δίδουν τόπον εἰς μονορόφους κατοικίας τοῦ νέου συνοικισμοῦ.

Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐκδοχὴ ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων οἰκιστῶν νὰ ἦσαν καὶ κάτοικοι Ροδοχωρίου. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ὁ νέος συνοικισμὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα Κρημηνίου

νιον, μαρτυρεῖ δὲ οἱ ἐκ Παληοκριμηνίου ἐλθόντες ἦσαν περισσότεροι καὶ επικρατέστεροι.

Καὶ μετὰ τὴν κτίσιν τοῦ νέου συνοικισμοῦ οἱ κάτοικοι Ροδοχωρίου ἐξηκολούθησαν νὰ ἐορτάζουν τὴν εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου καθιερωθεῖσαν πανηγυριν, καθ' ἣν μόσχοι καὶ κριοὶ εὐτραφεῖς ἐθυσιάζοντο καὶ προσεφέροντο ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τοὺς ἐκ τῶν πέριξ προσερχομένους εὐλαβεῖς προσκυνητὰς καὶ πανηγυριστὰς.

Κατὰ μαρτυρίαν τοῦ ἀμνήστου Παπασεραφεῖμ Ἡγουμένου τῆς Ἰερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διδασκάλου ἐν Κριμηνίῳ, ἐκ τῶν πρώτων οικιστῶν ἐκ Παληοκριμηνίου ἦσαν: Ὁ Ἀδαμόπικος, ὁ Μαυρογιάννης, ὁ Δρέγκας, ὁ Γατσούλης. Ἄλλη ἀφήγησις φέρει τούτους ὡς ἐκ Ροῖοχωρίου δῆθεν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΕΡΟ Μετὰ τινα ἔτη νέοι οικιστὰὶ ἤλθον καὶ προσετέθησαν εἰς τὸν νέον τοῦτον συνοικισμόν. Οἱ δεύτεροι οὗτοι οικιστὰὶ ἤλθον ἀπὸ τὸν Τσέρον, διὰ τοὺς ἰδίους λόγους. Ἐνοχλούμενοι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Τσέρου κειμένου ὑπεράνω τοῦ Διλόφου, (πρώην Λιμποχόβου) πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Δοτσικοῦ, ἐκ τῶν

ἐπιδρομῶν τῶν Τουρκαλβανῶν, ἐγκατέλειψαν οἱ εὐπορώτεροι τὸ χωρίον των καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὰ κάτω εἰς ἀναζήτησιν καταφυγίου.

Διῆλθον ἐκ Κριμηνίου ὅπου οἱ κάτοικοι τούτου ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς φιλοξένως, τοὺς ἐπληροφόρησαν τὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ χωρίου καὶ τοὺς ἐπρότειναν νὰ μείνουν καὶ αὐτοὶ μαζὶ των. Ὅσοι ἐδέχθησαν παρέμειναν καὶ ἔλαβον γαίας πρὸς καλλιέργειαν.

Οἱ λοιποὶ κατηυθύνθησαν πρὸς Σέλιτσαν νῦν Ἐράτυραν, πρὸς Βιτώλια κ. λ. π.

Οἱ κυριώτεροι τῶν ἐκ Τσέρου ἐλθόντων ἦσαν: οἱ Ψιλικαῖοι, οἱ Παπανωταῖοι, οἱ Καραμχαῖοι, οἱ Παπαβασιλαῖοι, ὁ Βασίλαγας κ. λ. π.

ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΞ Προϊόντος τοῦ χρόνου ἤρχισε τὸ χωρίον συμπληρούμενον ἀπὸ τὰ πέριξ χωριά διὰ τῶν σχέσεων καὶ τῶν συνοικεσίων. Πολλοὶ προσήρχοντο εἰς Κριμήνιον χάριν τῶν τέκνων των τὰ ὁποῖα ἐφοίτουν εἰς τὸ μοναδικὸν ἀνὰ τὴν περιοχὴν σχολεῖον.

Ο ΜΠΡΑΪΜΗΣ. Ἡ πρώτη βρῦσις ἢ ὁποῖα ἐκίσθη κοινοτικῇ δαπάνῃ εἶναι ἡ βρῦσις «Μπραΐμι».

Οἱ πρώτοι κάτοικοι εἰς ἐνδειξιν εὐγνω-

μοσύνης και εις ανάμνησιν τοῦ Μπέη ὁ ὁποῖος τοὺς ἔφερε εἰς τὸν νέον τοῦτον τόπον τῆς ἡσυχίας, ὠνόμασαν τὴν βρῦσιν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Τσιφλικιούχου των, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχον ἐνωρὶς ἐξαγοράσῃ τὸ χωρίον.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ Αἱ πρῶται κατοικίαι τῶν κατοίκων ἦσαν καλύβαι πετρώκτιστοι σκεπασμέναις μὲ πλάκαις ἢ μὲ «ἀκραις» κορμῶν δένδρων.

Δὲν ἐβράδυναν ὅμως αἱ καλύβαι νὰ γίνουν μονόροφοι καὶ διόροφοι κατοικίαι κεραιμοσκεπεῖς μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ἀνώτερα κέντρα τῆς ζωῆς. Πόρταις σιδηρένιες ἢ ξύλινες εἰδικῆς ἀσφαλείας, παράθυρα μικρὰ μὲ σιδηρὰ κιγκλιδώματα καὶ μπαλκόνια μὲ πολεμίστρες, ἦσαν τὰ γνωρίσματα ἀσφαλείας τῶν σπητιῶν, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον καὶ ὡς καταφύγια ἀσφαλείας πολλῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὰς συχνὰς ληστρικὰς ἐπιδρομὰς.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΑΣΧΟΛΙΑΙ Αἱ πρῶται βιωτικαὶ ἀσχολίαι των ἦσαν γεωργικαὶ καὶ κτηνοτροφικαί. Μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀνέπτυξαν τὰς πρῶτας τέχνας, τὴν ξυλουργικὴν, τὴν οἰκοδομικὴν, τὴν ὑπτικὴν, αἱ δὲ γυναῖκες

τὴν ὑφαντουργίαν δι' οἰκιακῶν ἀργαλειῶν.

Βραδύτερον ἤρχισε τὸ ἐμπόριον μὲ τὰ μακρυνὰ ἐμπορικὰ κέντρα, τὴν Κων/πολιν καὶ τὰ Ἰωάννινα ὁπόθεν ἐπρομηθεύοντο διάφορα εἶδη ρουχισμοῦ, σιρότια, γαϊτάνια, τσαπάρια, καὶ τὸ πρῶτον ὑφασμα τὰ «ἀλατζάδια» τὰ μανδήλια τῆς «Βιέννας» τὸ λουλάκι διὰ νὰ βάφουν τὸ «σιγκοῦνι».

ΤΑ ΑΡΓΑΣΤΗΡΙΑ Τὰ πρῶτα ἐμπορικὰ μαγαζιά ἐλέγοντο «Ἀργαστήσια» διότι ἦσαν μᾶλλον τόπος ἐργασίας, παρὰ ἐμπορικὰ μαγαζιά. Τὰ «Ἀργαστήρια» αὐτὰ κρατοῦσαν οἱ ἐμπορορράπται ὅπου καθήμενοι σταυροπόδι μπρὸς σένα «τεζάχι» (χαμηλὴ τράπεζα) ἔροβον χονδρὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικεῖα φορέματα ἢ κεντοῦσαν τὰ ἀντιριά, ταῖς κάπαις τὰ γιλέκια τὰ «ζιακέια» μὲ τὴ χρυσολουτριά, ἢ ἔκοβαν «τὰ νιουλαμάδια». Εἶδος τοιοῦτου Ἀργαστηρίου ἐσώζετο μέχρι πρὸ 10—15 ἐτῶν τοῦ Γέρον Θωμᾶ Σαλαμάνη.

ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ Βραδύτερον τὰ «Ἀργαστήρια» ἔγιναν «μαγαζιά» διότι ἤρχισαν νὰ πωλοῦν διάφορα ἐμπορικὰ εἶδη. Οἱ «τερζήδες» περιέπεσαν εἰς δευτέραν μοῖραν παραχωρήσαντες τὴν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὸ «μπακάλη» ὁ ὁποῖος πωλεῖ ἓνα γρὸς πι-

πέρι σιὸ χονωειδὲς «ἀστράτσο» βάζει μισὴ ὀκά γάζι σιὸ «γαζερὸ» 100 δράμια λάδι σιὸ «λαδερόν» τὰ ὁποῖα ἀφοῦ φύγει ἡ γυναῖκα τὰ γράφει μὲ μεγάλην προσοχὴν σιὸ «τεφτέρ».

Ἡ ΠΡΩΤῆ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Ὡς πρῶτον καθῆκον των οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἐθεώρησαν τὸ καθῆκον πρὸς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἤξιωσε νὰ κάμουν τὸ νέο χωριὸ των. Εἰς τὴν θέσιν ἐνθα ἦτο τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου τὸ ὁποῖον ἤρχισεν νὰ μὴ τοὺς χωρεῖ, ἀνήγειραν νέον ναὸν περὶ τὰ τέλη τοῦ 18 αἰῶνος ἀφιερῶσαντες αὐτὸν εἰς μνήμην τοῦ Ἰδίου Ἁγίου πολιούχου πλέον καὶ προστάτου τοῦ νέου χωρίου.

Τὸ ΠΡΩΤὸν ΣΧΟΛΕῖΟΝ Μετὰ τὸ καθῆκον πρὸς τὸν Θεὸν ἐσκέφθησαν τὸ καθῆκον πρὸς τὸ Ἔθνος πρὸς τὰ Γράμματα.

Ἰδρυσαν τὸ πρῶτον Σχολεῖον ἐναντι τῆς ἐκκλησίας, διώροφον, μέγαν μὲ προπύλαια, μὲ δωμάτιον διὰ τὸν Διδάσκαλον ἐντὸς τοῦ Σχολεῖου. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο διετηρήθη δαπάναις τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι ἐνεπνέοντο ἀπὸ ἑνα θεόπνευστον ξῆλον ὑπὲρ τοῦ Σχολεῖου. Τὸ ὄνειρον τῶν πατέρων μας ἐκείνων ἦτο: ποῖος καὶ ποῦ εἶναι ὁ καλύτερος διδάσκαλος διὰ νὰ τὸν

φέρουν σιὸ Κριμήνιον νὰ διδάξῃ τὰ παιδιὰ των ἀμείβοντες αὐτὸν γενναιοφρόνως.

Τόση ἦτο ἡ φήμη τοῦ Σχολεῖου Κριμηνίου ὥστε καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ἐστελνον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των νὰ μάθουν γράμματα σιὸ Κριμήνι. Παπαχαρίτων ἐκ Λευκοθέας, Κ. Ζησόπουλος ἐκ Τσοτλίου, Παν. Παπαδόπουλος ἐκ Ροδοχωρίου, κ. λ. π. ἐμαθήτευσαν εἰς Κριμήνιον.

Ἡ ΞΕΝΙΤΙΑ Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ χωρίου, ἡ αὐξησης τοῦ πληθυσμοῦ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἔφερε τὴν ξενιτιά καὶ τὸν μεταναστευτισμὸν. Οἱ πόροι τοῦ χωρίου δὲν ἔφθανον νὰ θρέψουν ὅλους. Αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαι ἡ ἐπαφὴ μὲ μεγάλα κέντρα ἐδημιούργησαν τοὺς «ξενιτεμένους» οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν σιὸ Ἅγιον ὄρος ὡς ξυλουργοὶ, ζωγράφοι, χρυσοχόοι, τεχνῖται. Βραδύτερον ἤρχισαν νὰ ξενιτεύονται εἰς Κων]πολιν ὡς κτίσται, ξυλουργοὶ, τέκτονες, ἀρχιτέκτονες, ἔμποροι.

Οἱ ΚΥΡΑΤΖΗΔΕΣ. Τὸ ρεῦμα τῶν ξενιτεμένων καὶ ἡ ἔλλειψις τότε τακτικῆς συγκοινωνίας ταχ)κῆς ἐδημιούργησε τοὺς περιφήμους «Κυρατζήδες» γνωστότεροι τῶν ὁποίων ἦσαν κατ' ἀρχὴν ὁ Γκούρας, ὁ Λουκάς, ὁ Κολοβός, πρὸς Ἅγιον ὄρος, καὶ

βραδύτερον διὰ Κων)πολιν ὁ Κ. Γατσούλης, γνωστὸς ὡς «Κουντζής», καὶ ὁ Γ. Ντινόπικος μεταβαίνων ἀπαξ μόνον τοῦ ἔτους κατὰ τὸν Ἰανουάριον μεταφέρων τὰ «λουκάνικα».

Οἱ κυρατζήδες οὗτοι προσέφερον πολυτίμους ὑπηρεσίας. Αὐτοὶ διὰ τῶν γνωριμιῶν τῶν ὠδήγησαν τοὺς περισσότερους ἐκ τῶν νέων τοῦ χωρίου εἰς Κων(πολιν). Αὐτοὶ ἦσαν αἱ φορηταὶ τράπεζαι τῆς ἐποχῆς, μεταφέροντες σταῖς τραναῖς τῶν σακούλες κρυμμένας στὰ «κεμέρια» τὰ πολλὰ «χασλίκια» ἐκ Κων(πόλεως πὸν ἐπί δεκαετηρίδας ὀλοκλήρους ἦσαν οἱ μόνοι πόροι ζωῆς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Αὐτοὶ ἔδιδαν ταῖς «πόλτσους» στὸ σπῖτη τοῦ ξενιτεμένου πὸν ἦτο εἶδος προκαταβολῆς, εἶδος πιστώσεως πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ξενιτεμένου, πᾶσιν τὸ ὅποιον ἐπλήρωνε κατόπιν ὁ ἄνδρας τῆς στήν Κων)πολι. Οἱ κυρατζήδες οὗτοι μετέβαινον εἰς Κων)πολιν καὶ ἤρχοντο τετράκις τοῦ ἔτους φέροντες τὰ πολλὰ «ἀμανέτια».

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Τῷ 1868 κατεδαφίζεται ἡ παλαιὰ ἐκκλησία καὶ κτιζεται νέα εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς ἡ ὁποία κοσμεῖται καὶ πλουτίζεται μὲ τὸν νέον ἐκκλησιαστικὸν διάκοσμον καὶ τὴν ζωγραφικὴν τῶν «Ἀγιοριτῶν» χάρις εἰς τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας φέρουν ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους διάφοροι τεχνῖται καὶ ζωγράφοι τοῦ χωρίου καὶ τῶν πέριξ. Θεωρεῖται ἡ ἐκκλησία Κριμηνίου ἀπὸ τὰς καλλιτέρας τῆς περιφερείας καὶ τὰς καλλίτερον συντηρουμένης.

Λειτουργοὶ διακονίσαντες καὶ λειτουργήσαντες ἐν αὐτῇ μὲ ζῆλον θεόπνευστον ὑπῆρξαν οἱ ἀείμνηστοι ἱερεῖς τοῦ ἰδίου χωρίου Ἰον) Παπανικόλας (Παποβύζας) ὁ «ἄπάνω» 2ον) Παπανικόλας (Παπαδημητρίου) ὁ «κάτω» ὡς ἐλέγοντο τότε πρὸς διάκρισιν ἐκ τῆς συνωνυμίας.

Σήμερον λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας ἐφημερεύων μετὰ ζήλου πρὸς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ αἰδουσιώτατος Παπαθωμᾶς Χαντζάρας χαίρων πολλῆς ἐκτιμήσεως.

ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΩΝ

Α. Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ - ΛΙΧΜΑΛΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ ΔΥΟ ΕΞ ΑΥΤΩΝ

Β. ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΛΙΧΜΑΛΟΣΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Γ. ΑΛΛΑΙ ΔΗΤΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ τῆς ιστορίας τοῦ χωρίου κατέχουν αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Τουρκαλβανῶν, οἱ ὁποῖοι ὡς νόμον τῶν εἶχον τῇ «πάλλα» τῶν καὶ ὡς σκοπὸν τὸ «πλιάτσικο». Ἐξεκατρίσθησαν οἱ ἀτυχεῖς πατέρες μας διὰ νὰ εὑρουν ἡσυχον καταφύγιον... Καὶ ὁμοῦ οὐτε εἰς τὸ νέον τοῦτο χωρίον ἀπέφυγον τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Τουρκαλβανικῶν συμμοριῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτραπέμενοι τοῦ προορισμοῦ τῶν τῆς περιφρουρήσεως τῆς Ἑλληνο-τουρκικῆς μεθορίου προέβαινον εἰς λεηλασίαν καὶ τυραννίαν τῶν χριστιανῶν τῆς περιοχῆς. Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897 δὲν ἔκχυσαν αἱ δαίφθοροι ἐπιδρομαὶ τῶν Τουρκαλβανῶν. Ὁ πλοῦτος τὸν ὁποῖον εἶχον ἀποκτήσῃ καὶ οἱ κάτοικοι Κριμηνίου ὑπῆρξε αἰτία τῶν ἐπιδρομῶν.

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αὕτη ἐγένετο τὴν 4ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1862

Ὁ Ἄλβινος λήσταρχος Σιέμη ἐπέδραμε κατὰ τοῦ Κριμηνίου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ μὲ 32 συμμορίτας. Ἄλλοι κατηυθύνθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν προχόντων Νικολάου Τσόλια καὶ Μιχαὴλ Σιάργκαβου καὶ ἄλλοι εἰς τὸ Σχολεῖον. Εὐρόντες τὸν Νικόλαον Τσόλιαν νὰ «ξανασέρνῃ» τὰ κεραμίδια καὶ κτεροχόμενον ἀπὸ τὸν «φεγγίτα» τῆ σκαίλα, τὸν ἐκυροβόλησαν καὶ τὸν ἔτριψαν κάτω νεκρὸν.

Ὁ Μιχαὴλ Σιάργκαβος ἠμύνθη τὸν γείτονά του γενναιότατα πυροβολῶν κατὰ τῶν Ἄλβανῶν ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας του. Φεύγων ὁ Σιέμης ἀδελφὸς τοῦ Σιέμη καὶ ὑπαρχηγὸς τῆς συμμορίας, ἐφονεύθη καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὸν εὐτυχον σκοπευτὴν Δῆμον Μελέτην. Οἱ λησταὶ πρὸς ἐκδίκησιν διὰ τὸν φόνον τοῦ πρώτου τῶν «καλλικαριοῦ» ἀπήγαγον ἐκ τοῦ Σχολείου ὄλα τὰ παιδιὰ ἐν ὄλῳ 42.

Ἦτο τραγικῶς γραφικὴ ἡ πορεία τῶν ἀδῶων αὐτῶν ὑπάρξεων πορευομένων τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. Ἔως ἐκεῖ εἶχον ἐκλάβῃ

τήν κορείαν ὡς ἀτλοῦν «περίπατον». Ὅταν πέ-
ρασαν τὸ «Παληούρι» πρὸς τὸ «Τομπούρ» ὀ-
γες φόβου κατέλαβε τὰ μεγαλείτερα, ὡς ἀφηγοῦν-
ται ὅσοι ζοῦν ἀκόμη στὸ χωριό. Στὸν Τσαρά-
κι ἔμειναν δύο ἡμέρας. Ἐκεῖθεν ὠδηγήθησαν εἰς
«Λυκοκρέμασμα».

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἦσαν: Θωμᾶς Κατσά-
νος, Ἀργύριος Παλάσσας, Ἀναστάσιος Κατσά-
νος, Θωμᾶς Παπαγεωργίου, Θωμᾶς Βασιλειάδης,
Νικόλαος Ντινόπουλος, Βασ. Βασιλειάδης, Δη-
μήτριος Κλίφας. Ἡ αιχμαλωσία τῶν μαθητῶν
διήρκεσε 4 ἡμέρας, μέχρις οὗ το χωριὸν διὰ
γενικοῦ συναγεροῦ ἔμασε καὶ ἔστειλε ὡς «λύ-
τρα» περὶ τὰς 75 χιλιάδας γρόσια. Ὅλα τὰ
παιδιά ἐπέστρεψαν σῶα πλὴν δύο ἀποκεφαλισθέν-
τα, ὁ Λάζαρος Ν. Τσιόλιας καὶ Κωνσταντῖνος
Μιχ. Σιάργκαβος. Ὁ αἰμοχαρὴς Σιέμης διέταξε
καὶ ἔθεσαν τὰς κεφαλὰς τῶν μικρῶν εἰς τὰς
ἰδίας «χαρτοθήκας» τῶν καὶ εἰς ἐκδίκησιν τὰς
ἔστειλεν εἰς τοὺς πατέρας τῶν στὸ χωριό.

Ἀπερίγραπτος ὁ θρῆνος καὶ κόπτος τῶν
μητέρων καὶ τῶν πατέρων ὅταν ἤρχοντο τὰ παι-
διά ἀπὸ τὴν αιχμαλωσία. Ἡ Μάνα ζητοῦσε τὸ
παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ Μάνα.

Αἱ μητέρες μὲ σπαραγμοὺς ἀνέμενον στὴν
ἄκρη τοῦ χωριοῦ νὰ ἀνοίξουν ταῖς χαρτοθήκας
νὰ ἀναγνωρίσουν τὰς κεφαλὰς.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν γερῶν φωνῶν ἐπρό-
βαλε ἡ ἄρχοντικὴ φροσιγνομία τοῦ προύχοντος
Μιχαὴλ Σιάργκαβου διὰ νὰ καθησυχίση ταῖς
δυστυχίας μητέρες: Γυναῖκες! ἄδικα κλαίτε. Τὰ
κεφάλια εἶναι τῶν παιδιῶν μας.

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δευτέρα ἐπιδρομὴ σημαντικὴ ἔγινε πάλιν ὑπὸ
συμμορίας τουρκαλβανῶν ὑπὸ τὸν Σιέμην, τὴν
ἡμέραν τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν ὥραν τῆς Β'.
Ἀναστάσεως. Γυναῖκες καὶ ἄνδρες εὐρέσθησαν
στὴν Ἐκκλησίᾳ. Πολλοὶ ἐκλείσθησαν ἐντὸς τῆς
ἐκκλησίας μόλις ἀντιελήφθησαν ὅτι τὸ «αὐτὸν»
γέμισε ἀπὸ ληστὰς. Πολλοὶ διὰ τῆς ὀπισθίας πόρ-
τας τοῦ Ἁγίου Βήματος τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας,
ἔφυγον. Ὁ Γέρω—Γατσούλης φεύγων διὰ τὴν
γλυτώση ἐγκατέλειπε τὴν φλωκάτη κάπα του τὴν
ὀποῖαν τραβοῦσαν οἱ ἄλβανοί.

Οἱ συμμορίται πῆραν σκλάβους τὸν τότε
κυραϊζὴν Γκούραν, τὸν Χρ. Σκερκέμην, Ἰωάν.
Σκερκέμην, τὴν Τριανταφυλλιά τῆς «Νίκας» καὶ
τὴν Κατερίναν Χαντζάρα. Ἐφόνευσαν δὲ παρὰ
τὸ σάιτη τοῦ Μούμου τὸν φεύγοντα Γεώργιον
Τσαρδάκη. Τοὺς σκλάβους ὠδήγησαν μακρὰν
εἰς δασώδη λιμέρια. Αἱ γυναῖκες σταλεῖσαι νὰ μύ-
σουν «τσάκνα» κατώρθωσαν νὰ φύγουν. Καὶ οἱ
ἄνδρες τὰς ἠκολούθησαν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ φρου-
ρὸς τῶν ἐκκιμᾶτο. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ λύτρα εἶχον
σταλῆ.

ἌΛΛΑΙ ΜΙΚΡΟΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Καὶ ἄλλαι μικροεπιδρομαὶ πολλαὶ ἐσημειώθησαν
μέχρι τοῦ 1897 τὰς ὁποίας ἔλλειψαι χώρου παρα-
θέτομεν συντόμως.

Ἡ Αἰχμαλωσία τῆς ΔΕΣΠΩΣ. Συμμορία
ὑπὸ τὸν Σιέμην ἐπιδρομοῦσα εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ Παναγιώτη Γκασάνη καὶ ἠχμαλώτισε τὴν
νύφη του Λέσπα Γ'. Γκασάνη κόρη τοῦ Παπαδη-
μητρίου. Τὴν ὠδήγησαν εἰς τὸν «Καστελιάνο». Τὴν

εκρατήσαν σκλάβον επί 40 ημέρας, έως ότου ο Παπαδημήτρης τήν ελεύρωσε. Υπάρχει έκτοτε το τραγούδι της «Λέσπικς» αδωμένον κατά το Πάσχα.

ΦΟΝΟΣ ΠΑΝΑΓ. ΓΚΑΣΑΝΗ. Ένας γύφτος δνόματι Τσιγκέλ έχων λόγους προσωπικής εκδικήσεως ήμιαλώτισε τόν Παναγ. Γκασάνη και τόν εφόνευσε παρά τήν όδόν προς Άγ. Άθανάσιον ένθα σώζονται ακόμη λείψανα του τάφου εις τήν κορυφογραμμήν έν μέση όδω.

Ο ίδιος γύφτος Τσιγκέλ απειράσθη να αίμαλωτήση παρά τήν Πραμόρτσα τόν Γεώργιον Θεοδοσιάδην. Ούτος τήν ίδίαν περίου εποχήν ήμιαλωτίσθη παρά τό «Ταμπούρ» από τόν Καπετάν Τζιτζινίκο και Τσανάκαν, οι όποιοι αφού έλαβον ώλύτρα 130 λίρας τόν άφισαν ελεύθερον έντός όλίγων ώρων δωρίσαντες εις αυτόν ένα μιτζέτι «κάλικος» για τό χαϊρλίδικο....

Έτέρα συμμορία υπό τόν «Ρουμेलιώτην» επέδραμε και πήρε σκλάβον τόν έμπορον Θωμά Παπαγεωργίου, τόν όποιον εξηγώρασε άδρα ο πατήρ του Παπαγεώργης.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΓΙΑ. Τήν ημέρα της Υπαπαντής εισήλθεν από απήνι του Παπανικόλα ο φοβερός Μπόγιας εκ Σιζαχίου. Ούτος ζητών χρήματα ήτο έτοιμος να φονεύση τόν Παπα όταν αίφνιδίως ήλθεν στο σπίτι ο Ξίνης,

και ούτος εκ Σιζαχίου, ο όποιος ειπεν στον Μπόγια. Μη τόν φονεύεις σν. Έχω όροκο να τόν σκοτώσω εγώ τόν Παπα.

Και έν τω ο Ξίνης έκαμνε δήθεν πως θα κόψη τό κεφάλι του Παπα έτερος σύντροφός του με τόν όποιον ειχε προσυνανηθη, έσκότωσε τόν Μπόγια με τό τσικούρι. Ταύτα εξήλασσοντο μεταξύ του 1870—1880.

Κατά τό έτος 1897 έγινετο απόπειρα αίμαλωσίης του Γεωργίου Κατσιάνου έντός της οικίας του.

Περί τήν δύσαν του ήλιου συμμορία ληστών της περιφερείας εισήλθεν στον χωριό και έθεσε πυρ εις τήν πόρταν του Π. Κατσιάνου τόν όποιον εξήτουν. Εύτυχως οι κάτοικοι της Λούβρης πληροφορηθέντες τά της ληστείας από τόν οικει καταφυγόντα Νικόλ. Κολοβόν, εξήλθον μέχοι της «Μούζικας» όπου έβαλαν κάποιον γύφτον να παίξη με ένα «μουρί» (πνευστόν μουσικόν όργανον εκ χαλκού) ένα στρατιωτικόν έμβατήριον.

Τά καραούλια άκούσαντα τήν νύτα τό έμβατήριον εξέλαβον τουτο ως σάλπιγμα τακτικού Στρατού ερχομένου εις Κεμήνιον. Άμέσως ειδοποίησαν τους ληστές και έφυγον εγκαταλείψαντες τήν θύραν καιομένην.

Οι μαθηταί και αι μαθήτριαι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κριμνηνίου μετὸν διευθυντὴν τοῦ Σχολείου κ. Ἄλεξ. Παπανικολάου.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΠΟΧΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΚΜΗΣ — ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ του είκοστου αἰῶνος ἡ Κοινότης Κριμνηίου χάρις εἰς τὴν «Ξε-νικά» καὶ τὸν μεταναστευτισμὸν, ἐγνώ-ρισε μίαν ἐποχὴν ἀμῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινο-τικῆς προόδου.

Διακρινόμενοι οἱ πατέρες μας διὰ τὰς φιλο-προοδευτικὰς τάσεις των καὶ ἐπιδεικτικοὶ πολιτι-σμοῦ ἐπιστρέφοντες ἐκ Κων]πόλεως εἰς τὸ χω-ριὸν δὲν ἔφερον μόνον πλοῦτον πολὺν ἄλλὰ καὶ πολιτισμὸν ἀνώτερον καὶ φιλογένειαν καὶ κοινω-νικὴν ἀλληλεγγύην καὶ πρωτίστως τὸν ζῆλον πρὸς τὰ γράμματα πρὸς τὸ Σχολεῖον. Αἱ γυναῖκες των αἱ ὅποιαι τοὺς ἠκολούθουν εἰς Κων]πολιν ἐπι-στρέφουσαι ἔφερον τὸν οἰκιακὸν πολιτισμὸν εἰς τὸ σπίτι τοῦ χωριοῦ. Ἐκτίσθησαν πλείστα σπί-τια πολυτελέστατα.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν οἱ πατέρες μας διὰ

τῆς φιλογενείας των καὶ τῆς ὁμονοίας χάριν τῶν γενικωτέρων ἀναγκῶν τοῦ χωριοῦ συνεσωματώ-θησαν καὶ συνεσπειρώθησαν περίξ τῶν Σωμα-τείων των «Υπαπαντῆ» «Τρεῖς Ἱεράρχαι» καὶ τελευταῖον περίξ τῆς «Ἀδελφότητός» των. Διὰ τῶν ἐράνων καὶ τῶν εἰσφορῶν των ἔκτισαν κοι-νοτικά σπίτια, οἱ κόροι των ὁποίων ἐχρησίμευ-σαν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων τοῦ Σχολεῖου Κριμνηίου καὶ βραδύτερον διὰ τὴν ἀ-νέγερσιν τοῦ σημερινοῦ Λιδακτηρίου.

Τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ αἱ εἰσφοραὶ των καὶ ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου Τσοτυλίου δὲν ὑπῆρξαν μικραί. Ὁ Θεοδόσιος Μ. Θεοδοσιάδης ἐπὶ 12]ε-τίαν ἐχρημάτισε ἡμισθος Ταμίας χάριν τοῦ Γυμνασίου Τσοτυλίου.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ. Τῷ 1904 κατεδι-φίσθη τὸ παλαιὸν Σχολεῖον καὶ ἐτέθη ὁ θεμέ-

Τὸ καλλιμάχηρον Σχολεῖον εἰς τὸ δυτικὸν τῆς εὐρυχώρου πλα-
τείας Κρηνίσι ἐστραμμένον πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔναντι ἀκριβῶς
τῆς ἐκκλησίας. Ἀνηγέρθη ἀποκλειστικῶς δαπάνῃ τῶν Κρηνηνι-
τῶν (1904). Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει μεγάλη αἴθουσα τελετῶν, αἴθουσα
συνεδριάσεων καὶ γραφεῖον Κοινότητος αἴθουσα βιβλιοθήκης καὶ
δύο αἴθουσαι παρεδύσεων.

λιος λίθος του Νέου Λιδακτηρίου το όποιον εν-
τός 6 μηνών ανηγέρθη δια χρημάτων εκ Κων-
σταντινουπόλεως καλλιμάραρον και περικαλλές,
επιβλητικόν και μεγαλοπρεπές, δσον ουδέν ξετρον
εις τα περίε την εποχήν εκείνην και σήμεραν
ισως. Την επιστάσαν ειχεν ο Θωμάς Κα-
τοῦνος την δὲ ἐπέλεσαν ομάς λιμπρών κτιστών
ἐξ Ἁγίου Κοσμά (Τοιράκι) ὑπὸ τὸν περιφη-
μον λιθοξόον Βογγεαν. Ἐστοίχισαν ἐν συνόλω λί-
θως χροῦας 400.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥ ΔΡΑΣΙΣ

Τὸ χωρίον Κριμήνιον δὲν ὑπέστησε και εις
ἐθνικὴν δραῖαν. Ἐβλήθησε τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶ-
να μὲ ζῆλον ἐνθεον και πατριωτισμὸν φλογερὸν.
Πάντοτε προθύμως και φιλοξένως ἐδέχθη και ἐθε-
ψε τὰ ἀνταρτικὰ σώματα.

Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσα
διηύθυνε τὴν ὄλην ἐθνικὴν προσπάθειαν μὲ συνέ-
σιν και πατριωτισμὸν.

Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπέελεσαν τότε οἱ: Ἀργύριος
Τσιόλιας, Νικόλαος Νινόπουλος, Ρίζος Κατοῦνος,
Θωμάς Παπαγεωργίου, Λίμπρος Ψιλέκας, και
Κωνσταντίνος Παπανικολάου Διευθυντὴς τοῦ Σχο-
λείου τότε χρησιμεύων ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-
τροπῆς πολῦτιμος.

Ο ΑΘΛΟΣ ΤΗΣ Μ. ΤΡΙΤΗΣ ΤΟΥ 1906

Ἐπιτροπὴ και κάτοικοι ἀνέλαβον και ἔφερον
εις πέρας ἓνα πραγματικὸν «ἄθλον» συντελεσθέντα
τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Τρίτης τοῦ Πάσχα
τοῦ 1906.

Μία ομάδα πρώην ἀνταρτικῶν ὑπὸ τὸν Μιχάλην
Γκαβόν ἐκτραπέσαι τοῦ ἀρχικοῦ ἐθνικοῦ και ἱεροῦ
προορισμοῦ τῆς εἶχε μετατραπῆ εις ληστοσυμμορ-
αν, λυμαινομένη τὴν περιφέρειαν και ἀτιμάζουσα
τὸν Μακεδονικὸν Ἁγῶνα. Ὁ Καπετὰν Ζιάκας
ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ὁποίου εἶχον ἀποσκασθῆ εἶχεν
ἀποκηρύξει τούτους και εἶχεν δώσει διαταγὴν νὰ
τοὺς φονεύσῃαι αἱ κατὰ τόπους ἐπιτροπαὶ τοῦ
Μακεδονικοῦ Ἁγῶνος.

Τὴν ομάδα ἀπέελεσαν οἱ ἑξῆς: Μιχάλης Γκα-
βός ἦτο πραγματι μονόφθαλμος, ἐκ Βοχωρίνης,
Ἀναστάσιος Καλύβας και Βαγκέλης Πακαμήλιος
ἐκ Πενταλόφου, Ν.κ. Γκάρας ἀπὸ τὸ Βιβίστι,
και κάποιος Ἀλέξιος ἀπὸ τὴν Τίστα.

Εὐρεθέντες εις Βαντικὸ ὀλίγας ἡμέρας ἐνω-
ρίτερον εἶχον δηλώσει ἐν τῇ εὐθυμίᾳ των, διὰ θὰ
ἐκαιον τὸ Κριμήνιον ἀν δὲν τοὺς ἐδέχεται. Τὴν
Μ. Τρίτην ἐκ Βοχωρίνης ἔστασαν τὸ παιδί Νικό-
λα Τσιόλια νὰ εἰδοποιήσῃ εις Κριμήνιον διὰ τὸ
ἀπόγευμα θὰ ἤρχοντο. Ὁ ἀγγελιοφόρος ἐζήτησε
τὸ κλειδί τῆς ἐκκλησίας νὰ κτυπήσῃ τὴν καμπάνα
νὰ εἰθῆ ὁ ἀγορφυλάξ Δημήτριος Μυλωνᾶς, τὸν
ὁποῖον ἐζήτηι ἑπιμότως ὁ «Ἀρχηγός» νὰ ἔμφα-
νισθῆ τάχιστα ἐνώπιον του. Σκοπὸς των ἦτο
νὰ συλλάβουν και περιορίσουν τὸν ἀτρόμητον
αὐτὸν Ἀγορφυλάκα τὸν ὁποῖον ἐφοβοῦντο.

Τὸ κλειδί δὲν ἐδόθη. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο
ἀλλὰ ἡ Ἐπιτροπὴ εἶπεν εις τὸν ἀγγελιοφό-
ρον τοῦτον διὰ τοῦ Ἀργυρίου Τσιόλια νὰ τοὺς
πῆ νὰ μὴ εἰθουν «διότι ἀν εἰθουν, ἐτόνισεν ὁ
ὕψαυχην Ἀργύρης, θὰ τοὺς βαρέσωμεν!».

Μετὰ πάροδον ὀλίγων ὥρων ψυχὴ δὲν ἐφαί-

νετο τὰς πρῶτας ἀπογευματινὰς ὥρας στοὺς δρόμους. Οἱ κάτοικοι μικροὶ μεγάλοι προαισθανόμενοι ὅτι κατὰ τὸ ἔκτακτον θὰ συνέβαινε σὸ χωρὶ εἶχον κλεισθῆ ἔντος τῶν οἰκιῶν των. Ἐξ ἀφορμῆς μίᾳ βροχῆς εἶχον ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀσχολίας των ἀνὰ τὰς ἀμπέλους οἱ χωρικοὶ καὶ οὕτω κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν οὐδεὶς εὐρέθη εἰς τοὺς ἀγρούς.

Αἰφνης ἡ ὁμάς τῶν ληστανταρτῶν ἀνεφάνη εἰς τὸ «Δελιβάδικο ἀλώνι» πνέουσα ἐκδίχων διὰ τὴν προσβολήν, νὰ μὴ γείνουν δεκτοί.

Ψυχὴ ζωσα δὲν ἀνεφαίνετο στὴν πλατεῖα. Ἐνας μόνον ἄνθρωπος ἐκινεῖτο μεταξὺ Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας, ζητῶντας τὸ κλειδί νὰ ἀνέλθῃ σὸ «καμπαναριό» διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ βαρὺ καθῆκον. Αὐτὸς ἦτο ὁ Μῆτρος ὁ Μυλωνᾶς.

Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἡ ὁμάς τῶν ληστανταρτῶν εὐρίσκετο εἰς τὴν πλατεῖαν σὸ «ἀλάν» ὑβρίζουσα καὶ καταρωμένη θεοὺς καὶ δαίμονας διότι οἱ «ἄτιμοι» οἱ Κριμητιῶτες δὲν τοὺς ἀνοίγουν. «Μωραίνει κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι». Εὐτυχῶς εὐρέθη τὸ μέσον διὰ νὰ μωρανοῦν. Δύο ἄσχοι κρασί ἦσαν ἀφημένοι κάτω σὸ «μπουνάρο» τῆς ἐκκλησίας ἀνήκοντες εἰς βλάχους πολλῆς ἐξαφανισθέντας ἐκ τοῦ φόβου των. Μὲ τὴν κάμα σχίζουν τὰ δερμάτια καὶ ροφοῦν κύπτοντες οἶνον ἐπιθανάσιον.....

Ζαλισθέντες ἤρχισαν τὴν συνέχειαν τοῦ ἔβριολογίου των. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Καλόβας ἀπειροῦσάτο νὰ ἀνέλθῃ τὴν αὐλὴν τοῦ καταστήματος Ρίλου Κατσάνου μίᾳ σφαίρα τοῦ βραχυκάνου γκαρὰ τοῦ Μυλωνᾶ ἀπὸ τὸν γυναικωνίτη τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἔριψεν ἀπνον κάτω.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλη σφαίρα ἔριπτε ἀπνον κάτω τὸν Γκάρα ἐκ τῶν ὑπισθεν κτυπηθέντα ἀπὸ τὸν Νικόλαον Κολοβὸν καθ' ἣν στιγμὴν εἰρωνεύετο τὸν Ρίλου Κατσάνου διὰ τὴν «ἀφλογισίαν» τοῦ ὄπλου του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γκαβὸς προστατενόμενος

Ὁ κίδεο. ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ
ἐφημέριος ἤδη τῆς Ἐκκλησίας Κριμητιῶν
ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν.

ἀπὸ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου καὶ ἦτο ἔμπροσθεν τοῦ καταστήματος τοῦ Ρ. Κατσάνου, ἐδοκίμασε νὰ τραβήξῃ τὸ πιῶμα τοῦ Καλύβα, ὁπότε ἐδέχθη ἀπὸ τὸν πῦστοχον Μυλωνᾶν μίαν σφαίραν εἰς τὸν μηρόν. Τοῦτο ἤρρησε διὰ νὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν τόσον αὐτὸν ὅσον καὶ τοὺς δύο ἄλλους, τὸν Ἀλέξ. καὶ τὸν Βαγκέλ. Συνητηθήσαν εἰς τὸν δρόμον πρὸς τὴν γέφυραν στὰ «καίτω ἀμπέλια» οἱ τρεῖς των μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Μήτρου Μυλωνᾶ ὀνόματι Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἀκούσας τοὺς πυροβολισμοὺς ἔκλεισε τὸν Μύλο καὶ ἤρχετο στὸ χωριὸ νὰ μάθῃ τί συμβαίνει. Τὸν ἀνεγνώρισαν καὶ τὸν πῆραν μαζὶ των διὰ νὰ τὸν φονεύσουν. Μόλις διήλθον τὴν γέφυραν ὁ μὲν Γκαβὸς χωλαίνων ἔλαβε τὸ μανοκάτι κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ χεῖριν συντομίας συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Βαγκέλι. Ὁ Ἀλέξις ἔχων δεμένο τὸν Μιχαήλ ἔκαμε τὸν ἀνήφορο. Στὴν κορυφὴν συνητηθήσαν μὲ τὸν ἀγροφύλακα Λού-

βρης κάποιον Ἰωάννην συγγενὴ τοῦ Μυλωνᾶ. Οὗτος προσποιηθεὶς τὸν φίλον, κατώρθωσε νὰ φονεύσῃ διὰ τοῦ ὄπλου του τὸν Ἀλέξ. σώζων οὕτω τὸν Μιχαήλ.

Μετὰ πάροδον 3—4 μηνῶν οἱ ὑπολειφθέντες λησταντάρται ἐφονεύθησαν εἰς τὸ χωριὸν Δέλνο ὑπὸ τοῦ καπετὰν Τσιάρα (Γεωργίου Σααραμαγκᾶ) ἐκτελοῦντος διαταγὴν τοῦ Κέντρου.

Πρὸς στιγμὴν ἐκ παρεξηγήσεως καὶ ἀσυγγνώστου ἀγνοίας εἶχεν ἀποσταλῆ ὑπὸ τοῦ κέντρου ὁ καπετὰν Καροπούλης νὰ κάψῃ τὸ «βουλγαρικόν» χωριὸν Κομήτιον διὰ τὸν φόνον τῶν Ἀνταρτῶν. Εἶχεν διαδοθῆ εἰς Ἀθήνας ἐκ πληροφοριῶν τοῦ τύπου ἐσφαλμένων, ὅτι οἱ ἀντάρται οὗτοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν βουλγάρων τοῦ χωρίου τούτου, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου. Φθάσας τὴν ἑλληνοτουρκικὴν μεθόριον ὁ Καπετὰν Καροπούλης ἐπληροφορήθη ποῖα ἦτο ἡ ἀλήθεια.

Γυναῖκες Κριμηνίου χορεύουσαι τὸν Πασχαλιῆτικο χορὸ εἰς τὸ ἐξωκκλήσι "Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι. Μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος τῆς διακαινησίμου εἰς τὸ ἐξωκκλήσι γίνεται λειτουργία καὶ μετ' αὐτὴν γλέντι καὶ χορὸς. Κατ' ἔθιμον αἱ γυναῖκες φέρουν τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐνδυμασίας «παλαιᾶς ἐποχῆς» καὶ κοσμήματα «παφτάδια» ἀργυρᾶ καὶ «φλωριᾶ» χρυσᾶ.

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΩΣ ΕΧΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΠΟΙΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ-ΛΙ ΡΙΧΟΛΙΡΙ ΤΩΝ-ΛΙ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Ο ΖΗΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΚΡΗΜΙΝΙΩΤΑΙ ΕΝ ΚΟΖΑΝΗ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ,

Η ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΣΑ ΝΕΟΔΑΙΑ-ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΤΟ ΚΡΙΜΗΝΙΟΝ σήμερον δὲν ἔχει τὴν παλαιὰν αἰγλήν του. Ἐχασε τὴν πρώτην ἀκμήν του ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκπαρισμοῦ τῶν τέκνων του ποὺ ἀποτελεῖ ἀληθῆ κοινοτικὴν ἀφαιμαξίν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας τῆς γενικῆς οικονομικῆς κρίσεως. Ἡ γῆ τὴν ὅποιον κατέχει εἶναι ἀνεπαρκῆς καὶ ἀκατάλληλος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, ἡ ὅποια μόνη ἐξ ὅλων τῶν ἀσχολιῶν θά ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ καὶ συντηρήσῃ τὸν πληθυσμὸν τοῦ χωρίου μας.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΟΙ ΑΠΟΜΑΧΟΙ... Σήμερον παραμένουν εἰς τὸ χωρίον ἐλάχιστοι ἐξασκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπορίου, τοῦ

ἐργολήπτου, τοῦ ξυλουργοῦ, τοῦ ράπτου κ.λ.π' χάρις εἰς τὴν γαιτνίασιν τῆς ἐβδομαδιαίας ἀγορᾶς Τσοτυλίου μετὰ τῆς ὁποίας συναλλάσσονται. Οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων σήμερον εἶναι οἱ ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς, οἱ γέροντες γονεῖς τῶν εἰς Ἀμερικὴν, Κων)πολιν, Θεσ)νικὴν, Κοζάνην κλπ. ἐργαζομένων τέκνων τοῦ Κριμηνίου. Αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦν τοὺς ἀνδρας ἐξ αἰτίας τῶν ἀπουσιαζόντων μεταναστῶν. Κυρία ἀσχολία ἐπαγγελματικὴ τῶν κατοίκων εἶναι ἡ ἀμπελοργία καὶ ἡ οἰκόσιτος κτηνοτροφία. Τὴν παράδοσιν τῆς γεωργίας διατηροῦν μετὰ ζήλευτῆς προσηλώσεως ὁ Γεώργιος

Βασιλειάδης, ὁ δεσμώτης οὗτος τῆς «Γραμματικοῦ» καὶ ὁ Γούσιας Γατσούλης, οἱ μόνον διατηροῦντες «ξενύαρι» κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον. Τὸν δεσμὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους διατηρεῖ ὁ Νικ. Κυρατζόπουλος, σεμνὸς γόνος μιᾶς «ἀγιορειτικῆς» οἰκογενείας. Διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας προπαρασκευάζονται εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Βελᾶς» Ἡπειροῦ οἱ Δημήτριος Βασιλειάδης καὶ Φώτιος Μανούσης, οἱ ὅποιοι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀποτελέσουν τοὺς πρώτους ἱερεῖς ἀποφοίτους Ἱερατικῆς Σχολῆς. Τὴν κοινοτικὴν συγκοινωνίαν δι' αὐτοκινήτου τηρεῖ ὁ ἐπιδέξιος σοφὸς Γρηγόριος Τζουβαλέκης λαν φιλοτίμος ἐξυπηρετῶν τὸ Κριμῆνιον καὶ τὰ περίξ χωρία ἐκτελῶν τὴν ἐπιβατικὴν συγκοινωνίαν αὐθημερὸν μετὰ τῆς Κοζάνης καὶ Θεσ)νίκης.

Δύο ὑδρομυλοὶ παρὰ τὸν ποταμὸν Πραμόρτσα, ὁ ἓνας τοῦ Γεωργίου Βασιλειάδου καὶ ὁ ἕτερος τοῦ Δημητρίου Παπανικολάου, κινούμενοι τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀνοιξιν μετὰ τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ, χρησιμεύουν διὰ τὴν ἄλεσιν τῶν δημητριακῶν περισσότερον τῶν περίξ χωρίων καὶ ὀλιγώτερον τῶν κατοικῶν Κριμηνίου, οἱ ὅποιοι ἐξοδεύουν συνήθως ἄλευρα Κυλινδρομύλων Γρεβενῶν καὶ

Κοζάνης.

Ἡ διατροφή τῶν κατοίκων εἶναι λιτή. Τὰς περισσότερας ἡμέρας διέρχονται μετὰ «πέτουρα», τὰ «τραχανάδια», τὸ «μπάτζιο» ποὺ ἀποτελεῖ τὸ προχειρότερον φαγητὸν καὶ ταῖς «πῆτταις». Κρέας ἀγοράζουν αἱ εὐπορώτεροι οἰκογένειαι κατὰ Σάββατον. Κρεοφαγία γενικὴ παρατηρεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Παναγίας, ὅποτε θυσιάζονται χοῖροι σιτευτοὶ, ἄμνοι καὶ «μανάρια» τοῦ γάλακτος καὶ ρέει οἶνος ἀφθονος.

Αἱ ὑπερπατρίδος ὑπηρεσίαι

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ὅτι τὸ Κριμῆνιον ἐστειλεν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐκστρατείας πολλὰ τῶν τέκνων του, τὰ ὅποια διεκρίθησαν καὶ ἐτιμήθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὀπλίται.

Ἐλαβον μέρος εἰς τὰς περισσότερας ἐκστρατείας, πολλοὶ τούτων ἐτραυματίσθησαν καὶ τρεῖς προσέφερον τὴν ζωὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης Πατρίδος. Εἶναι οὗτοι οἱ νέοι Τριαντάφυλλος Κολούσιας, Μιχαὴλ Μυλωνᾶς καὶ Ματθαῖος Παπαθωμᾶς. Ὅλοι σχεδὸν οἱ νεώτεροι κάτοικοι ὑπῆρξαν ὑπαξιωματικοὶ ἢ ὀπλίται διακριθέντες, 4 δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐφεδροὶ ἀξιωματι-

κοί. Σήμερον ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Στράτευμα
λίαν εὐφήμως ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππι-
κοῦ ὁ Δημ. Γατσούλης τιμῶν τὴν γενέ-
τειράν του, ὁ Παναγιώτης Σάββα Νενό-
πουλος ὑπηρετεῖ εὐδοκίμως ὡς ὑπαξιωματικὸς
τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὸν Ναύ-
σταθμον.

Ὁ ΣΗΛΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐπίδοσιν ἐξαιρετικὴν πρὸς τὰ γράμμα-
τα ἐσημείωσεν τὸ Κριμήνιον. Πατέρες καὶ
ἀδελφοὶ ἐμόχθησαν καὶ μοχθοῦν διὰ τὰ
σπουδάσουν τὰ τέκνα των. Πολλοὶ ἐτελειο-
φοίτησαν τὸ Γυμνάσιον Τσοτυλίου, ἄλλοι
Διδασκαλεῖα Κοζάνης ἢ Θεσ[ν]ίκης καὶ με-
ρικαὶ ἠκολούθησαν ἀνωτέρας σπουδᾶς καὶ
ἐπιστήμας.

Διδασκάλους ἀνέδειξε τὸ Κριμήνιον ἀρ-
κετοὺς ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτος, διδάξας μᾶ-
λιστα ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν, ὑπῆρξεν ὁ πα-
λαιμαχος τῶν γραμμάτων σκαπανεὺς Κων-
σταντῖνος Παπανικολάου παρὰ πάντων τι-
μώμενος σήμερον διὰ τὸ γόνιμον ἔργον του
ἐν τῷ Σχολείῳ Κριμηνίου. Νεωτέρους δι-
δασκάλους διακρινομένους διὰ τὴν θετικὴν
των μόρφωσιν καὶ τὸν χρηστὸν χαρακτῆρα
των, ἀνέδειξε τὸ Κριμήνιον τοὺς Ἀλέξανδρον
Κ. Παπανικολάου, Γεώργιον Κ. Παπανικολά-

ου, Φώτιον Δ. Παπανικολάου, Δημοσθένην
Δ. Παπανικολάου, Λάζαρον Γκόγκον (γαμ-
βρὸς Κριμηνίου) καὶ Κωνσταντῖνον Παλασ-
σόπουλον.

ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΑΙ ΕΝ ΚΟΖΑΝΗ Οἱ πλησι-
έστεροι πρὸς τὴν γενέτειραν των εἶναι οἱ ἐν
Κοζάνῃ διαένοντες Κριμηνεῖς. Πρῶτος
ἐγκατασταθεὶς ἐν Κοζάνῃ ὑπῆρξεν ὁ ξυλουργ-
γὸς Θωμᾶς Τσατσόπουλος ἀπὸ 15ετίας μόχ-
θῶν εὐφήμως ἐν Κοζάνῃ. Μετὰ τοὺς πολέ-
μους ἐγκατεστάθησαν καὶ ἐργάζονται ἐν Κο-
ζάνῃ εὐφήμως οἱ: Μιλτιάδης Τζουβαλέκης
καὶ Κωνστ. Νπινόπουλος Ζαχαροπλάσται,
Σταῦρος Θεοδοσιάδης καὶ Δημ. Γκαβανᾶς
(γαμβρὸς Κριμηνίου) Δημοσιογράφοι, Πέτρος
Τσατσόπουλος καθηγητὴς τῶν Μαθηματι-
κῶν, καὶ Φώτιος Τσατσόπουλος ξυλουργὸς.

ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΑΙ ΕΝ ΘΕΣ[Ν]ΙΚΗ Κυρίως
ἐν Θεσ[ν]ίκῃ ἐγκατεστάθησαν οἱ Κριμηνεῖς
μετὰ τοὺς πολέμους. Ἐν Θεσ[ν]ίκῃ πολλοὶ
Κριμηνεῖς ἔχουν κτηματικὴν περιουσίαν δι-
αμένοντες ἐν Κριμηνίῳ ἢ μοχθοῦντες ἐν
Ἄμερικῇ. Τὸν πυρῆνα τῆς παροικίας τῶν ἐκ
Κριμηνίου εἰς Θεσ[ν]ίκην ἀπετέλεσαν ὁ Ἰω-
άννης Δελιβός ἀργυραμοιβὸς ἀπὸ τριακοντα-
ετίας καὶ ὁ Ἄναστάσιος Κατσάνος ὡς ἐμπο-

ρομεσίτης. Ἐκολούθησεν ὁ Χρῆστος Κατσάνος, ὁ ὁποῖος ἤδη ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κτηματομεσίτου. Ἄλλοι ἐκ Κριμηνίου διαμένοντες εἰς Θεσφνίκην εἶναι: ὁ Ἀλέξανδρος Κοκούλης Γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου, ὁ Ἀπόστολος Κοκούλης Ταμίας τοῦ Δήμου Θεσφνίκης, ὁ Κων. Βασιλειάδης χημικὸς, βοηθὸς Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ Παναγιώτης Κ. Παπανικολάου τυπογράφος, καὶ Θεοχάρης Θεοδοσιάδης κτίστης.

Ἐν Γρεβενοῖς διαμένει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Θωμᾶς Κατσάνος οἰκογενειακῶς ἐμπορευόμενος εὐφῆμω: μετὰ τῶν υἱῶν του Ἀθανασίου καὶ Θεμιστοκλέους.

Εἰς Σέρρας διαμένει ἐργαζόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Ἀπόστολος Γατσούλης δημιουργήσας οἰκογένειαν.

Η ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΝΕΟΛΑΙΑ Σπουδάζουσι σήμερον εἰς τὰ πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσφνίκης ὡς καὶ εἰς ἄλλα διάφορα Σχολεῖα Μέσης Ἐκπαίδευσεως οἱ κάτωθι νέοι: Νικόλαος Ε. Μάνος διανύων τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσφνίκης.

Κωνσταντῖνος Ρ. Κατσάνος διανύων τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν Νομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσφνίκης.

Εὐθύμιος Θ. Τσατσόπουλος φοιτητὴς τῆς γεωπονίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσφνίκης.

Κωνσταντῖνος Δ. Νενόπουλος φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Λάμπρος Γ. Σκερκέμης μαθητὴς τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ Διδασκαλείου Δημ. Ἐκπαίδευσεως ἐν Κοζάνῃ.

Δημήτριος Ν. Νενόπουλος, Κωνστ. Α. Ψιλέκας Παναγιώτης Δ. Βασιλειάδης, Ἀνδρέας Φ. Μανούσης μαθηταὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ Τσοτυλίου.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΑΡΧΑΙ

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Κριμηνίου καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν διαφόρων ἄλλων Ἀρχῶν ἀποτελοῦν συνήθως εἰ τὰ πρῶτα φέροντες κοινοτικοὶ παράγοντες.

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον σήμερον καὶ τὰ Προεδρεῖ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Σχολικῶν Ἀρχῶν ἔχουν ὡς ἐξῆς :

Α' ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

- 1) Γεώργιος Σκερκέμης Πρόεδρος
- 2) Γεώργιος Βασιλειάδης Σύμβουλος
- 3) Ἰωάννης Παπαδημητρίου »
- 4) Ἀριστείδης Κατσάνος »
- 5) Στέφανος Δελχιδὸς »

Β' ΕΚΚΛΗΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1) Παπαθωμᾶς Χαντζάρας Πρόεδρος

- 2) Γεώργιος Σκερκέμης μέλος
 - 3) Χρήστος Τζίκκας »
 - 4) Χαράλαμπος Ψιλέκας ταμίας
 - 5) Δημήτριος Παπανικολάου μέλος
- Γ' ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

- 1) Νικόλαος Γιατόλιας Πρόεδρος
- 2) 'Αθανάσιος Κουλούσιας μέλος
- 3) Κων.τίνος Κουρατζόπουλος »
- 4) 'Ιωάννης Χαριζώνας ταμίας

- 5) 'Αλέξανδρος Παπανικολάου Γραμ.
- Δ' ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ

- 1) 'Αθανάσιος Παπαβύζης Πρόεδρος
 - 2) 'Ιωάννης Παπαδημητρίου μέλος
 - 3) Γεώργιος Βασιλειάδης »
 - 4) Χαράλαμπος Ψιλέκας ταμίας
 - 5) 'Αλέξανδρος Παπανικολάου Γραμ.
- 1) Κων. Παλασσόπουλος Γραμ. Κων.
2) Κων. Παπανικολάου Γραμματεὺς
'Εκκλησ. 'Επιτροπῆς.

Κριμηνιώται επιστρέφοντες ἐκ τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου (ἔσοχης) εἰς τὸ χωρίον των

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

Είναι αγνώστον πότε ιδρύθη τὸ πρῶτον σχολεῖον. Εἶναι δμως βέβαιον ὅτι ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ συνδικισμοῦ εἰ κάποιαι ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῶν γραμμάτων, διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν γεροντοτέρων τοῦ χωρίου ἐνθυμήθη νὰ ὑπῆρξε ἐποχὴ ἄνευ σχολείου καὶ γραμμάτων. Καὶ κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν γερόντων τύχων τὸ πρῶτον σχολεῖον ἐλειτούργει εἰς τὸν νόρθημα τῆς ἐκκλησίας, ἐμάνθανον δὲ τὰ παιδιὰ τὴν αἰγιγνωσιν μὲ βάσιν τὴν ὁμιλίαν, τὸ ψαλτήριον καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Ἐδίδασκε δὲ εἰς διδάσκαλος Νικόλαος Μοῦμος ὀνομαζόμενος. Ἀργότερον ιδρύθη διδακτήριον καὶ τοῦτο πρὸ ὀγδοηκονταετίας περίπου, ἰδρύονται τὰς τάξεις Δημοτ. σχολείου Πρώτη Δευτέρα Τρίτη καὶ Τετάρτη, διδάσκουν δὲ διδάσκαλοι ἀρκετὰ ἐγγράμματοι ὅχι μόνον αἰγιγνωσιν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ γραφὴν, ἀλλὰ Θεσηκευτικὰ Γεωγραφίαν Ἱστορίαν κ.τ.λ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1893 τὸ σχολεῖον λειτουργεῖ μὲ ἑξὶ τάξεις καὶ διδάσκονται εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ στοιχειώδη μαθήματα. Διορίζονται δύο διδάσκαλοι ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ βοηθὸς του. Τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰου-

λιου ἐκάστου ἔτους συνήρχετο ἡ Σχολικὴ Ἐφορεῖα καὶ διορίζει τοὺς διδασκάλους διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην καὶ ἐντεῦθεν ἐδίδαξαν εἰ κάτωθι διδάσκαλοι προσερχόμενοι ἐκ τῶν σχολείων Κω [πόλεως, τοῦ γυμνασίου Ταστυλίου καὶ Διδασκαλείων τοῦ κράτους.

Πρῶτοι διδασκάντες ὑπῆρξαν οἱ ἀείμνηστοι Παπανικόλας (Παποβέζας), ὁ Ν. Ραιζώνης ἐκ Κριμηνίου, ὁ Παπασεραφεῖμ Κονδροκόωτας ἐκ Πενταλόφου, ὁ Δ. Λιάπης ἐκ Σαρμπάδων.

Τούτους διεδέχθησαν μετέπειτα εἰ κάτωθι: **Κω [τίνος Πητριανικόλας**, ἐδίδαξεν ἐπὶ 16 ἔτη, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν δὲ αὐτοῦ ἐδίδασκον οἱ διδάσκαλοι Παν. Παπακωνσταντίνου ἐκ Κωνστανταίου, Κω [τίνος Παπαδόπουλος ἐκ Ατυκοθέας, Σωτήρης Σωτηρόπουλος ἐκ Καστορίας καὶ Ρωξάνη Δόδουρα ἐκ Κοζάνης. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ σχολεῖον ἐλειτούργει μὲ ἑξὶ τάξεις ἤτοι δὲ ἐν τῷ σχολείῳ εἰσηγμένη ἡ ὀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος.

Δημήτριος Σουκαριῆς ἐκ Βλαχονίης, ἐδίδαξεν ἐπὶ 2 ἔτη (1908—1910) μὲ βοηθοὺς τὰς

διδασκαλίσσας Στεφανίαν Σφίκα και Θεοδώραν Κόκκα.

Ἀνδρέας Παπαθανασίου ἐκ Σκαλοχωρίου, ἐδίδαξεν ἐπὶ δύο ἔτη (1910—1912) μὲ βοήθου; τὴν διδασκάλισσαν Κασσιανὴ Τραχήλη.

Ἀθανάσιος Χατζόπουλος ἐκ Λαμπανίτης ἐδίδαξε ἐπὶ ἓν ἔτος μὲ βοήθου; τὴν διδασκάλισσαν Ἑλένη Παπαδοπούλου. Ἄπαντες οἱ ὡς ἄνω διευθύνται και διδάσκαλοι εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον και ἐπιμέλειαν ἀνυψώσαντες τὸ σχολεῖον εἰς μεγάλην περιότην.

Ἀπὸ τοῦ 1916 και ἐντεῦθεν τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναλαμβάνει τὸ Κράτος και τὸ σχολεῖον εἰσέρχεται εἰς νέαν περίοδον, διότι εἰσάγεται ἐν αὐτῷ ἡ Ἑσβαρμανὴ μέθοδος, διδάσκονται δὲ ἡ Γυμναστικὴ ἡ Χειροτεχνία ἡ Ὀδικὴ και ἄλλα μαθήματα.

Ἰάων]εῖνος Τσακμακίδης, ἐδίδαξεν ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τοῦ 1916 μέχρι τοῦ 1919. Εἶναι ὁ διδάσκαλος, ὅστις εἰσήγαγε τὴν Ἑσβαρμανὴν μέθο-

δου και εἰργάσθη μὲ ζῆλον. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπηρετήσαν οἱ διδάσκαλοι Ἀργύριος Δέντισουρας και Θεοδώρα Κόκκα.

Ἀλέξανδρος Πικνικολάου, διεύθυνει τὸ σχολεῖον Κριμνηίου ἀπὸ τοῦ 1919 και ἐντεῦθεν. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐξικολουθεῖ τὸ Ἑσβαρμανὸν σύστημα. Τελευταίως δὲ γίνονται προσπάθειαι πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῷ σχολεῖῳ τῶν νέων ἰδεῶν τοῦ Σχολεῖου ἐργασίας. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Διευθυντοῦ τούτου ἰδρύθησαν προσκοικαι ὁμάδες, ἐπλουτίσθη τὸ σχολεῖον μὲ ἀφθονίαν δποπτικῶν μέσων, ὀργάνων φυσικῆς, γεωμετρίας και ἄλλων διὰ δωρεῶν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συλλόγου Κριμνηιωτῶν «ὁ Μ. Ἀλέξανδρος». Ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τούτου ὑπηρετήσαν οἱ διδάσκαλοι Θεοδώρα Κόκκα, Λάζαρος Ἀλεξίου, Ἀναστασία Πασιώτα, Βασίλειος Παπαδόπουλος και Χαρίσιος Παπαδόπουλος.

Α. Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 29369

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1926

Π Ρ Ο Σ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ (ΚΟΖΑΝΗΣ)

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐπληροφορήθη τὴν σύν-
τονον καὶ φιλότιμον προσπάθειαν τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ καλοῦ Σωματεί-
ου αὐτῆς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν παντοδαπῶν
ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων τοῦ συνοικισμοῦ δι'
ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων ἐν αὐτῷ χάριν
τῆς ἠθικῆς προόδου τῶν κατοίκων συμπολιτῶν
σας.

Ἡ παράλληλος αὐτῆν δράσις πρὸς τοὺς ἀν-
τοὺς σκοποὺς τῆς Κοινότητος, καὶ τοῦ Συλλό-
γου Κριμνίου ἐνοῦσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲλας τὰς
ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἐμφανίζει ζηλευτὸν
παράδειγμα πρὸς μίμησιν πασῶν τῶν Κοινοτή-
των καὶ τῶν λοιπῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομι-
κῶν ὀργανισμῶν εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Νόμος
ἐνεπισητέθη ὅπως διὰ τῶν ἰδίων ἠθικῶν καὶ
ὀλικῶν δυνάμεων καὶ μέσων θεραπεύσων τὰς
κοινωνικὰς ἀνάγκας τῶν καὶ ἐξυπηρετήσουν ἄ-

ποτελεσματικῶς τὰ τοπικά τῶν συμφέροντα καὶ
ἰδίου σκοποῦς.

Τὴν ἐκπολιτιστικὴν καὶ πατριωτικὴν ταύτην
δράσιν καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἐπαινοῦν-
τες συγχάρομεν ἅπαντας διὰ τὰς φιλοτίμους ἐνερ-
γείας καὶ προσπάθειας τῶν ὁπλῶν τῶν ὁποίων
ἀποδεικνύονται ἄξιοι τῆς τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύ-
νης τῶν συμπολιτῶν τῶν.

Ἡ παροῦσα γὰ ἀνακοινωθῆ εἰς τὸ Κοινο-
τικὸν Συμβούλιον, τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὰ μέ-
λη τῆς Κοινότητος.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΣΗΥΡΙΑΩΝΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις αὐθημερὸν
(Τ. Σ.) Ὁ Τριμητάρχης
Ὑπουργοῦ

ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΚΡΙΜΗΝΙΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1923-ΜΕΧΡΙ 1933

ΔΑΠΑΝΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

1923—1ον Ὁ δρόμος ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ χωριοῦ μέχρι τῆς γεφύρας συνολικοῦ μήκους 1600 μέτρων καὶ 2 μέτρων πλάτους ἀξίας (65000) ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

2ον Λι δύο κεντρικαὶ καὶ παράλληλοι ἀρτηρίαι αἱ διασχίζουσαι τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο συνολικοῦ μήκους 800 μέτρων καὶ πλάτους 2 δύο μέτρων, ἀξίας (14500) δεκατεσσάρων χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν.

3ον Ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία ἀπὸ Τσοτύλιον εἰς Κριμηνίον δαπάναις τῆς Κοινότητος διὰ τὴν κοπὴν καὶ μεταφορὰν εἰς τὸν τόπον τῶν τῶν στύλων, τοῦ σύρματος ἐκ Σόροβιτε, ἀγορᾶς τῆς μηχανῆς καὶ διατροφῆς τοῦ συνεργείου ἐγκαταστάσεως, συνολικῆς δαπάνης (5000) πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

1924—1ον Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ Νικ. Τσιόλια μέχρι Γεωργ. Τσαρδάκη μήκους ἑκατὸν τριάκοντα μέτρων 130 μ. καὶ πλάτους 2 δύο μέτρων ἀξίας συνολικῆς τεσσάρων χιλιάδων καὶ ἑπτακοσίων 4700 δραχμῶν.

2ον. Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς πλατείας μέ-

χοι τοῦ Ἀλεξ. Παπαγεωργίου τέσσαρα τῆς ὁδοῦ, μήκους ἑξήκοντα μέτρων 60 μ. καὶ πλάτους 1,50 ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἀξίας χιλίων ἑπτακοσίων (1700) δραχμῶν
3ον Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ κήκου τῆς ἐκκλησίας μέχρι νεκροταφείου περιῖκου μήκους 300 τριακοσίων μέτρων καὶ πλάτ. 2 δύο μέτρων ἀξίας 4 τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν.

4ον Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς πλατείας μέχρι Γεωργίου Θεοδοσιάδου μήκους πενήκοντα 50 μέτρων καὶ πλάτους 2 μέτρων ἀξίας δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν.

1925—1ον Λι ἑθελουσίας προσωπικῆς ἐργασίας ὁ δρόμος πρὸς τὸ Ροδοχώριον διὰ τῆς κατασκευῆς γεφύρας ξυλίνης εἰς τὴν θέσιν «Δρακουμπλή» καὶ τμήματος ὁδοῦ μέχρι τῆς θέσεως («Γκῆ») «Γόης» διατεθέντων περὶ τὰ 90 ἑννεήκοντα ἡμερομίσθια.

2ον Ἡ ἀμαξιτὴ ἀπὸ Κριμηνίου πρὸς Τσοτύλιον μέχρι τῆς θέσεως «Μεγάλῃ Ράχη» διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν ἔργων (γέφυραι, τείχη κ.λ.π.) ὡς καὶ τῶν ἐκχωματώσεων καὶ ἐπαχωματώσεων, διατεθέντων περὶ τὰ 400 τετρακόσια ἡμερομίσθια πρὸς

τουτο. Τα ανωτέρω έργα εξετελέσθησαν δι' έθελουσίας προσωπικής εργασίας των κατοίκων Κοιμητίου πριν ή το Κράτος επιβάλλει διά Νόμου την προσωπικήν εργασίαν προς εκτέλεσιν παρομοίων έργων. Διά των έργων τουτων απέσπασεν ή Κοινότης και την ευαρέσκειαν του τότε Υπουργού των έσωτερικών κ. Σπυρίδωνος, και προκάλεσεν εύμενή σχόλια σύμπαντος του Αθηναϊκού τύπου, συστήσαντος επί τη εύκαιρία όπως σύμψασαι οι Κοινότητες του Κράτους μιμηθώσι το παράδειγμα Κοιμητίου, ίνα λυθή το Έπαρχιακόν Συγκοινωνιακόν πρόβλημα.

1926—1ον Έ τεχνική συμπλήρωσις της επί του ποταμού γεφύρας διά διαπλατύνσεως ταύτης εις 50 εκατοστών εκατέρωθεν εκ μπετόν άρμυ και κυγκλίδων σιδηρών διά την άνετον κυκλοφορίαν των αυτοκινήτων, στοιχίσασα (42000) τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας δραχμάς.

1927—1928—1ον Δι' ύποχρεωτικής προσωπικής εργασίας κατεσκευάσθησαν ο δρόμος προς την Βουχωρίαν μετά των απαιτήτων τεχνικών έργων.

2ον Έ διεύρυνσις του διά μέσου των άμπέλων δρόμου «Δραγασιās» μέχρι τέρματος αυτού.

3ον Τμήμα του δρόμου προς Άγιον Αθανάσιον από της θέσεως «Γεροδημος» («Καραδημος»).

4ον Βραχίονα της άμαξιτής οδού προς

Τσοτύλιον από της θέσεως «Πέτρου άμπέλι» μέχρι «χωράφι του Κωντζή» προς διευκόλυνσιν της δι' αυτοκινήτων συγκοινωνίας.

1929—1ον Έ διεύρυνσις της προς Κορυφήν φερούσης οδού από της θέσεως «Ντελιβάδικο άλώνι» μέχρι της διακλαδώσεως της προς Βουχωρίαν οδού, διά προσωπικής ύποχρεωτικής εργασίας.

2ον Έ Ισοπέδωσις του Νεκροταφείου.

3ον Έ κατασκευή της γεφύρας επί της οδού προς Βουχωρίαν και εν τη θέσει «Βουχωρινιώτικος λάκκος» στοιχίσασα περί τας πεντακοσίας 500 δραχμάς.

1930—1931—1ον Έ οδός από του Γ. Χατζή μέχρι Πλατείας μήκους είκοσι μέτρων και πλάτους (2) δύο μέτρων αξίας (400) τετρακοσίων δραχμών.

2ον Έ οδός από Άλεξ. Παπαγεωργίου μέχρι Γεωργίου Σκερκέμη μήκους (60) εξήκοντα μέτρων και πλάτους 1.50 αξίας (2000) δύο χιλιάδων δραχμών.

3ον Έ οδός από Γεωρ. Σκερκέμη μέχρι Κωνστ. Παπαβύζα μήκους έβδομήκοντα (70) μέτρων και πλάτους (2) δύο μέτρων αξίας (2500) δύο χιλιάδων πεντακοσίων.

4ον Έ οδός από Κωνστ. Ντινοπούλου μέχρι Γρηγορίου Τζιουβαλέκη μήκους (60) εξήκοντα μέτρων αξίας (2400) δύο χιλιάδων και τετρακοσίων, πλάτους δε (2) δύο μέτρων.

5ον Έ οδός από του κήπου Φωτίου

Παπαγεωργίου μέχρι Θεοδώρου Τσατσοπούλου (πρώην Χατζιούλα) μήκους (25) είκοσι πέντε μέτρων και πλάτους (2) δύο μέτρων αξίας χιλίων 1000 δραχμών. 8ον 'Η όδός προς «Δραγασιάν» από της οίκίας Δημ. Βασιλειάδου μέχρι της άμπέλου 'Αργυρίου Παλάσα μήκους (200) διακοσίων μέτρων και πλάτους (2) δύο μέτρων αξίας (8000) οκτώ χιλιάδων δραχμών.

7ον 'Η κατασκευή της στέγης του Κωδωνοστασίου στοιχίσασα (14000) δέκα τέσσαρας χιλιάδας δραχμάς.

8ον 'Η άλλαγή του παλαιού συστήματος ύδρευσεως (κιούγκια) δια σιδηρών σωλήνων 1 1/2 ίντς της βρύσης «Δεληβ.1» μήκους (200) διακοσίων μέτρων, στοιχίσασα περί τας (15000) δέκα πέντε χιλιάδας ροιχμός. 'Η ανέωξις των χανδαίων έγινετο δια προσωπικής εργασίας.

1932—1933—1ον Διά προσωπικής εργασίας ή γέφυρα εν τῇ θέσει «Σταθμός» (Κούλια).

2ον 'Η έρευνα προς άνεύρεσιν ύδατος προς ενίσχυσιν της κεντρικής βρύσεως διατεθέντων προς τουτο περί τας (150) εκατόν πενήκοντα ημερομισθια προσωπικής εργασίας.

3ον Διά την τροποποίησιν της τοποθετήσεως των σωλήνων της βρύσης εν τῇ θέσει «Μάνα» διατέθησαν ογδοήκοντα ημερομισθια προσωπικής εργασίας.

4ον Δι' έρευναν προς άνεύρεσιν ύδατος

εν τῇ θέσει «'Αγία Μαρίνα» διατέθησαν (40) τεσσαράκοντα ημερομισθια προσωπικής εργασίας.

5ον Διά δαπάνης ΞΞ (6000) περίπου χιλιάδων δραχμών του εν Κριμηνίω «Προοδευτικού Συλλόγου Κρημινιωτών» και (40) τεσσαράκοντα περίπου ημερομισθίων προσωπικής εργασίας κατασκευάσθη εν τῇ θέσει «Σταθμός» («Κούλια») παρά την γέφυραν, βρύση εκ του ύδατος της παλαιᾶς «Γκούβιας».

6ον Διά την κατασκευήν της οδοῦ από της Γωνίας Δημ. Βασιλειάδου μέχρι του γκαράζ Γρηγ. Τζουβαλέκη μήκους (38) τριάκοντα οκτώ μέτρων και πλάτους τεσσάρων (4) μέτρων αξίας τριών 3 χιλιάδων δραχμών.

7ον Διά την κατασκευήν του δρόμου περίξ της 'Εκκλησίας μήκους (70) εβδομήκοντα μέτρων και πλάτους (2) δύο μέτρων αξίας (2800) δύο χιλιάδων οκτακοσίων δραχμών.

8ον Διά την κατασκευήν του δρόμου εμπροσθεν της οικίας 'Ελισσαίου Μάνου μήκους (25) είκοσι πέντε μέτρων και πλάτους τεσσάρων (4) μέτρων αξίας 2 δισχιλίων δραχμών.

9ον Προς Ισοπέδωσιν του Νεκροταφείου κατασκευάσθη τοίχος (σέτι) μήκους (25) είκοσι πέντε μέτρων αξίας (200) διακοσίων δραχμών.

10ον Διά το περιτοίχισμα του σχολικού κήπου περίξ της 'Εκκλησίας διατέθησαν

(80) ἐξήκοντα ἡμερομίσθια προσωπικῆς ἐργασίας. Διὰ δὲ τὴν κάλυψιν τοῦ τοίχου διὰ μπετόν ἀρμε καὶ σιδηρῶν κυκλίδων καὶ περιφραξίν διὰ δικτυωτοῦ ἔδαπανήθησαν τρισχ(λιαί (3000) δραχμαί. 11ον Ἡ μετατροπὴ τοῦ λάκκου Τασλένας ἀπὸ τῆς οἰκίας Ἰωάν. Τσιόλια μέχρι τοῦ κήπου Τασόλα, εἰς πραγματικὴν λεωφόρον διὰ κατασκευῆς θολωτῆς ὑπονόμου ἑνὸς καὶ ἡμισσεως 1 1/2 τετραγωνικοῦ μέτρου κοιλώματος πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων μήκους (80) ὄγδοῦντα μέτρων καὶ ἡ περιουλλογὴ τοῦ ὑδατος τῆς βρύσεως «Μπραίμι» καὶ ἡ διὰ σιδηρῶν σωλήνων διοχέτευσις αὐτοῦ εἰς τὴν νεοσι κατασκευασθεῖσαν βρύσιν παρὰ τὸν κήπον Γ. Κουλούσια, ἐστοίχισε περὶ τὰς (40000) τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμῶν. Ἡ δαπάνη αὕτη διτέθη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συλλόγου Κρημνιωτῶν «ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος» πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ὠνομάσθη καὶ ὁ νέος δρόμος καὶ ἡ βρύσις μετὰ τῆς ἀρκετὰ μεγάλης πλατείας, ὁδὸς, βρύσις καὶ πλατεία «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου». Εὐγενῶς παρεχώρησαν χάριν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ τούτου ἔργου 1ον, ὁ μὲν Θωμᾶς Κατσᾶνος τὸν κήπον του, οἱ δὲ ἑξάδελφοι Εὐστάθιος Π. Ντινόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Ν. Ντινόπουλος, μέρος τοῦ κήπου των, τῆς πάλαι οἰκίας Ἐλισσάβετ Ζάμπρον. Ὑπολείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πλατείας

τμήμα τοῦ κήπου τῶν ἀδελφῶν Θωμᾶ καὶ Εὐσταθίου Καραμίχα καὶ ὁ κήπος Θωμᾶ Παπαζιώγα τῶν ὁποίων ἀλλίξεται καὶ ἀναμένεται ἡ εὐγενῆς χειρονομία.

Μέρος δὲ τοῦ κήπου του χάριν τοῦ νέου δρόμου πάνυ εὐγενῶς προσέφερεν ὁ κ. Κων(στ)ῖνος Παπανικολάου καὶ ὁ κ. Ἐλισσαῖος Μάνος.

12ον Βρύση μετὰ Λεκάνης εἰς Γεροδήμου (Καραδήμου) ἐκ μπετόν ἀρμε Δρ. 1000.

Αἱ Νεαὶ Τοπωνυμίαι Κοινοτήτος Κριμνησίου

Παλιὰ

Παλιούριον
 Νκαλμάνια
 Νκόι
 Τσιόραβος
 Μοῦτας κορί
 Βρέλ μπεστιργιά
 Πάτκα
 Καραδήμος
 Γραμμένη μπεστιργιά
 Βοχωρνιότικος λάκκος
 Ἰμπραήμης
 Νκούβα

Νεαὶ

Παλιούριον
 Πολύραγον
 Γόης
 Σκοπιὰ
 Σταθμὸς
 Καληθέα
 Τέγμα
 Γεροδήμος
 Γραμμένη
 Βαθύλακκος
 Μ. Ἀλέξανδρος
 Νέα βρύση

Ὁ ἀείδιμος
ΠΑΡΗΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Οικονόμος, ἐπὶ σειράν πολλῶν ἐτῶν ἐφημερεύσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κριμηνίου μετ' εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως.

Ὁ ἀείμνηστος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΛΙΒΟΣ

Εὐεργέτης Κριμηνίου ἐκ τῶν μεγαλειτέρων, μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ὁ ἀείμνηστος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΜΟΣ

Ὑπῆρξεν μία ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία καὶ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἀδελφότητος ἐν Κων)πόλει.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Θ. ΨΙΛΕΚΑΣ

*Υπαξιωματικός εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας φιλόστοργος καὶ ἐνάρετος υἱὸς καὶ φίλεργος ἐπαγγελματίας.

ΚΩΝΣΤ. ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

*Υπαξιωματικός εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπιδεικνύων ζῆλον διὰ τὴν σωματειακὴν κίνησιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

*Υπαξιωματικός εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἤδη Διευθυντῆς Δημ. Σχολείου Μεσολάκκου (Γρεβενά)

ΕΠΑΜΕΙΚΩΝΔΑΣ Σ. ΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

"Εφ. αξιωματικός εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἤδη ἔμπορος ἐν Θεσ)νίκῃ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ρ. ΚΟΚΟΥΛΑΣ

"Εφ. αξιωματικός πεζ. λαμπρῶς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἤδη Γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου Θεσ)νίκης.

ΦΩΤΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

"Εφ. ὀπλίτης εὐφήμου στρατ. ὑπηρεσίας, ἤδη Διευθυντῆς τοῦ Δημ. Σχολείου Κορυφῆς, ἀσχολούμενος ἐπιτυχῶς εἰς τὴν λογοτεχνίαν.

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Απόφοιτος τοῦ Γυμνασίου
Κοζάνης, ἤδη Φοιτητὴς τῆς
ιατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστη-
μίῳ Ἀθηνῶν.

ΚΩΝΣΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΩΔΗΣ
Χημικός, βοηθὸς καθη-
γητοῦ ἐν τῷ Πανεπι-
στημίῳ Θεσσαλονίκης.

ΚΩΝΣΤ. Ρ. ΚΑΤΑΡΝΟΣ
Τελειόφοιτος τῶν νομικῶν
-πολιτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

Ἐκ τῶν ΔΩΡΗΤΩΝ τοῦ Κρι-
μηνοῦ ὁ κ. Θωμᾶς Κατσᾶνος
συνέδρασε τὸ διομᾶ του μὲ τὴν
ἀνάγειρσιν τοῦ Σχολεῖου διὰ
τῆς ἐπιμελοῦς καὶ ἐντίμου ἐπι-
στιασίας ἣ ὁποία τοῦ εἶχε ἀνατε-
θῆ ὑπὸ τῆς Κοινότητος.

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΘΕΟΔΟΣΙΔΗΣ

Διευθυντῆς τῆς «Βορείου Ἑλλά-
δος» καὶ ἑφεδρος ἀξιωματικὸς
εδφῆμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας
λαβῶν μέρος εἰς τὰς ἐθνικὰς
ἐκστρατείας, Μακεδονίας, Θράκης,
Μικρασίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ

Χρηματίας Πρόεδρος τῆς
Κοινότητος ἐπὶ σειράν ἐτῶν
συντέλεσε διὰ τῆς δραστη-
ριότητος ἣ ὁποία τὸν διακρίνει
εἰς τὴν προώθησιν τῶν κοινο-
τικῶν πραγμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΡΔΑΚΗΣ

Ύπαξιωματικός του ίππικού εὐφήμου πολεμικῆς ὑπηρεσίας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΨΙΛΕΚΑΣ

Ύπαξιωματικός του πυρηνικοῦ εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἦδη ἐκ τῶν προοδευτικωτέρων παραγόντων τοῦ χωρίου.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

ΜΙΛΑΤΙΔΗΣ - ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

Ἀμφότεροι ὑπαξιωματικοὶ εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἦδη ἐκ τῶν προοδευτικωτέρων παραγόντων τοῦ χωρίου.

(Ἐξ ἀριστερῶν). Καθήμενοι: **Δημ. Βασιλειάδης** ὑπαξιωματικός, **Κωνστ. Κοτρούκας** στρατιώτης. Ὀρθοί: **Γεώργ. Βασιλειάδης** ὑποδεκανεὺς. Οἱ ἄλλοι δύο εἶναι περιχωρήτοι συνάδελφοί των. Ὁ κ. Βασιλειάδης εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους ὑπαξιωματικούς Κρητηνίου τοῦ 82ου Συντάγματος πεζικοῦ Λειψίτης εὐφήμου στρατ. ὑπηρεσίας, ἤδη σπουδαστὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Βαλῆς Ἡπείρου. Ὁ Δημ. Κοτρούκας ἀπέθανε προσβληθεὶς ἀπὸ τὰς κακουχίας τοῦ ἀνταρτικοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὸν ὅποιον τὰ βουνὰ τοῦ Μοριχόβου ἐγνώρισαν τὴν λεβεντιάν του. Προδοθεὶς συνελήφθη παρὰ τὴν Φλώριναν καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὰς φυλακὰς Μοναστηρίου μέχρι τοῦ Τουρκοῦ Συντάγματος. Ὁ κ. Γ. Βασιλειάδης ὡς ὑποδεκανεὺς τοῦ Ἑλλην. Στρατοῦ ἔσχε τὴν ἱστορικὴν τιμὴν νὰ φρουρήσῃ τὴν Κων]πολιν κατὰ τὴν κατοχὴν, ἀφήσας αἰματηρὰ ἶχνη τῆς διαβάσεώς του ἀπὸ τὴν Πόλιν τῶν ὀνείρων.

ΜΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
(μετά της συζύγου του)
Διευθυντής του Δημοτ.
Σχολείου Κριμηνίου, εύ-
φημου έσωσχολικής δράσεως.

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ήδη συνταξιούχος απολαύ-
ων εκτιμήσεως και σεβα-
σμού διά τὸ έργον του έν
τῷ Σχολείῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διευθυντής Δημοτ. Σχολεί-
ου Βουχωρίνης, ενδιαφερόμε-
νος διά τὰ κοινά τοῦ χωρίου.

ΤΟΠΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ ΝΕΑΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Νεόνυμφαι με τὰς ἐορταστικὰς στολάς των ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὰ ἐξοκλήσια μίαν ἐορτάσιμον ἡμέραν τῆς ἀνοίξεως κρατοῦσαι ἐς τὰς χεῖρας, τὸν «Μάη» κατὰ πατροπαράδοτον ἔθιμον τοῦ τόπου. Τὸν κλάδον αὐτὸν κρεμοῦν ἐς τὴν εἰσοδον τοῦ σπιτιοῦ, ἀφοῦ ἀποχαιρετήσῃ ἢ μὴ τὴν ἄλλη μετὴν συνήθη εὐχή: «κι' τ' χρόν καλὸκροῦ». Ὡς βλέπει κανεὶς παρὰ τὸν καλπασμὸν μετὸν ὁποῖον ἡ μόδα ἐκπορθεῖ τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ χωρὶά ἐξοστρακίζουσα τὰς τοπικὰς στολάς, ἢ γούνα, ἢ ποδιά, τὸ ἀσιμοζούναρο μετὰ τὰ «παφτάδια» καὶ τὰ κεντήματα κρατοῦν τῇ θέσει των ἀκόμη, ἐμφανιζόμενα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατὰ τὰς ἐορτὰς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΥΡΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(πρώτος ἐξ ἀριστερῶν)

ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ὁ κ. Νικόλαος Κυρατζόπουλος εἶναι ὁ μόνος παραμένων εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἤρχισαν οἱ πατέρες τῶν τριῶν οἰκογενειῶν τῶν Χρυσογόων, τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν.

Κρατῶν τὴν ἀναστιάσιμον λαμπάδα ἐν πολιτικῇ περιβολῇ συνοδεύεται ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐν Κορναῖς, ἐνθα διατηρεῖ ἐμπορογραφεῖον.

Τιμᾶται ὁ κ. Κυρατζόπουλος ἀπὸ τὸν ἱερατικὸν κόσμον τοῦ Ἁγ. Ὄρους διὰ τὸν φιλόχριστον χαρακτῆρα του καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἐντιμότητα.

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΣΚΕΡΚΕΜΗΣ

Τελειόφοιτος του Διδασκαλείου Κοζάνης με εύλογον σχολικήν σταδιοδρομίαν και κλίνει προς την καλλιτεχνίαν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ρ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ

Υπαξιωματικός πυρικού εὐφήμου πολεμικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκ τῶν προοδευτικωτέρων παραγόντων τοῦ χωρίου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΤΖΙΟΥΒΑΛΕΚΗΣ

Υπαξιωματικός πυρικού εὐφήμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκ τῶν προοδευτικωτέρων ἐπαγγελματιῶν ἐν Κοζάνῃ.

ΑΠΟ ΤΑ "ΡΟΚΗΤΕΡΙΑ", ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Ἐξ ἐριστερῶν : Χαρ. Χατζάνας, Γρηγόριος Τζουβαλέκης, Γεώργιος Κατσάνος, Ἰωάν. Χατζώνας, μὲ ταῖς φουστανέλαις οἱ δύο ἄκρατοι ἀδελφοὶ ὡς «Λιάπηδες» καὶ μὲ τὰ ἀνταρπικά μανδύα οἱ δύο μεσαῖοι ὡς «καπεταναῖοι». Ποῖος ἔμεινε παιδί στο χωριό καὶ δὲν νιύθηκε τῇ φουστανέλα τὴν ἡμέρα τοῦ «Ἀ' βασιλῆ» καὶ δὲν γύρισε στὰ σπῖτια τραγοδῶντας «Ἀρχιμητιά Πρωτοχροσιά» «Γιὰ βάλει τὸ χεράκι σου στὸν ἀγγυρό σου τζέπη...» καὶ «ἡ Μάνα πῶχει τὸν υἱό...».

ΔΟΣΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΕΡ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΠΕΣΟΝΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

† ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΖΙΑΣ

Υπηρετών ως στρατιώτης εις τὸ 5ον Σύνταγμα I Μεραρχίας ἔπεσεν ὑπὲρ Πατρίδος εἰς Ἀϊδίλιον Μ. Ἀσίας τῷ 1919 τμῶν τὴν γενέτειράν του.

† ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ

Υπηρετών ως χωροφύλαξ ἐν Μικρασίᾳ ἔπεσε τῷ 1922 ὑπὲρ Πατρίδος, τμῶν τὴν γενέτειράν του. Εἶναι υἱὸς τοῦ ἐφημερίου Κριμηνίου αἰδ. Παπαθωμᾶ.

† ΜΙΧΑΗΛ Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

Υπηρετών ως στρατιώτης εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον εἰς τὴν Μεραρχίαν Σερβῶν ἔπεσεν εἰς Δοϊράνην τῷ 1918 ὑπὲρ Πατρίδος, τμῶν τὴν γενέτειράν του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΛΟΥΣΙΑΣ Ο ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ...

Ποιός δὲν γνωρίζει τὸν συμπαθῆ καλλιτέχνην φωτογράφον Κρημηνίου κ. Ἀθανάσιον Κολούσιαν; Περιουσιῶν φωτογράφος εἶνε τὸ κύριον ἐπάγγελμά του, ἀλλὰ δὲν ἄρκεῖται μόνον εἰς τοῦτο. Φάσει φιλόπικρος, ἐφευρετικὸς, πολυμήχανος καὶ πολυτεχνίτης; ὁ κ. Α. Κολούσιος κατόρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰς ἐπαγγελματικὰς εἰδικότητας καὶ πολλοὺς πόρους ζωῆς.

Τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς στὰ «πάτω χωριά» «βγάζει παρόδες» μὲ τὸν φακόν· τὰς καθημερινὰς ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ κλείεται στὸ δωμάτιο καὶ ὁ Θανάσης ὁ φωτογράφος γίνεται Μίστορας—Θανάσης πὺ βγάζει παρόδες μὲ τὸ «μαλὰ καὶ τὸ μιστρί» καὶ τὸ «σκεπάρι» ἐν ἀνάγκῃ....

Εἶνε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸς περισσοτέρας σχέσεις καὶ τὰς περισσοτέρας γνωριμίας καὶ τὴν ἀειξίτητον φαντασίαν. Γνωρίζει καὶ διηγεῖται ἱστορίας καὶ μυθιστορίας ἐκ τοῦ φυσικοῦ πὺ δποιος ταῖς ἀκούει ἐκπλήσσεται. Συνεργάτης τῆς «Βορείου Ἑλλάδος» στὸ φωτογραφικὸν μέρος.

Εἶναι σήμερον φωτογράφος, πρώην ἐπιχειρηματίας κινηματογράφου, ἀμπλουργὸς ἐν Κρημνίῳ, γνωρίζων πρακτικὰ τὴν γεωπονίαν καὶ τὰ «γυαιτροσόφια» ὄλα, σφαιτῆς, ξυλουργό:, ἱστοριολόγος, ψαράς, καὶ ὄλλῃον τι Κοραμίχας....

Ὁ κεντρικὸς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Κρι-
μηγίου «Ἅγιος Εὐστάθιος» κείμενος
εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωρίου.

Ὁ γέρων Λουκᾶς Πα-
πακολλάου εὐτυχῆσας ἂν
ἀπολαύση καὶ δυσεγγόνους
ἀπέθανε πρὸ διετίας εἰς με-
γάλην ἡλικίαν.
Ἠργάσθη κοινωφελῶς διὰ
τὸ Κριμήμιον.

Διακρίνεται κά-
θημένη ἡ κ. Γλυ-
κερία Χαρ. Χρυ-
σογού διδασκάλισ-
σα, πιτυχοῖχος τοῦ
Διδασκαλείου Κο-
ζάνης. Περὶ αὐτὴν
ὄρθιος ὁ κ. Ἀριστο-
τέλης Σακαλῆς, σύ-
ζυγός της, δημοδι-
δάσκαλος πιτυχοῦ-
χος. Ἡ πρώτη τέ-
κνον τοῦ Κριμηλί-
ου, ὁ δεύτερος γαμ-
βρός αὐτοῦ. Ὑπε-
ρετοῦν ἀμφότεροι
εἰς σχολεῖον τῆς
Καστορίας κατέχον-
τες ἐξαιρετικὴν θέ-
σιν εἰς τὸν δημοσι-
οὔπαλληλικὸν κλά-
δον.

Διακρίνεται πρώτος ὁ κ. Ἡρακλῆς Νενόπουλος ἔμπορος.

Βιοπαλαίσας ἐπὶ πολιτείαν εἰς Ν. Ἀφρικήν ηὐτύχησε νὰ κερδίσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γενέτειραν ἔνθα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Τριανταφύλλου διατηροῦν καταστήματα ἐν Κριμηνίῳ καὶ Τσοτυλίῳ.

Δεύτερος ὁ κ. Θεοχάρης Καραμπέρης ἀνεψιός τούτων ἐπ' ἀδελφῇ, ὀδοντίατρος, πτυχιούχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μας, ἐργαζόμενος εὐδοκίμως ἐν Τσοτυλίῳ κ.λ.π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

172 Θάλασσα μικροκυματούσα
πῆρες τὰ μάτια π' ἀγαπούσα...
Καὶ καθὼς φεύγει τὸ καρῶσι
τρανή φωτιά μέσα μου ἀνάβει.

Καὶ μόνο βλέπω στὸ ἀγνοδεῖλι
ποῦ ἀργοσαλεύει ἓνα μαντήλι,
σιγᾶ κι' ἀνάλαφρα σὰ χᾶδι
τρανοῦ καύμοῦ, μικρὸ σημάδι.

Σκυρτή, στεκᾶμενη στὴν ἄκρη
ομίγω στὸ κύμα σου τὰ δάκρυα.
Θάλασσα μικροκυματούσα
πῆρες τὰ μάτια π' ἀγαπούσα.

.....
Στὸ περιγιάλι ὄρθη, μονάχη,
βουβοὶ μὲ τραγουδοῦν βράχοι...

ΔΙΑΛΕΚΤΗ Ι. ΖΕΥΓΩΛΗ

ΜΑΥΡΟΣ ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Χαρήμερα ξεκίνησα, παρόωρα γυρίζω.
Βρίσκω τὸ σπίτι(ν)έρημο, τὴν πόρτα ἀραχιασμένη,
χορταριασμένη τὴν αὐλή, ἀσκάλιστο τὸν κήπο.
Τὰ μῆλα ἀπάνω στὴ μηλιά χλωμά, μαραγκιασμένα.
Σέρνω τὰ μαύρα γόνατα στῆς μάννας μου τὸ μνήμα'
δὲ βλέπω τάφου σημαδιά, νὰ βρῶ τὰ κόκκαλά της.
Σὰν ἀετὸς, ποῦ διαν βιῶ τὴν κατοικιά του(ν)ᾄθεια
ψάχνει σπηλιὰς, ψάχνει ροιζιά και δὲ βολεῖ τοῦ μαύρου
καὶ κάθεται στὸν βράχο του νὰ ρυάζεται τοῦ κάκου,
ογαρρίζοντας ὄσπου κι' αὐτὰ τὰ νύχια του νὰ πέσουν,
ὅμοια και γὼ τὸ λάκκο μου θὰ σκάψω μὲ τὰ νύχια,
νὰ γείρω γιὰ νὰ κοιμηθῶ και πιά νὰ μὴν ξυπνήσω.
'Αηδόνια, χελιδόνια μου, τοὺς πόνους σας χαρίζω,
νὰ τραγουδάτε τὴν αὐγήν, νὰ ψέλνετε τὸ βράδυ:
Πῶς πᾶν στὴ μαύρη ξενιτειά και πῶς γυρνοῦν στὸν
[" Ἄδη.

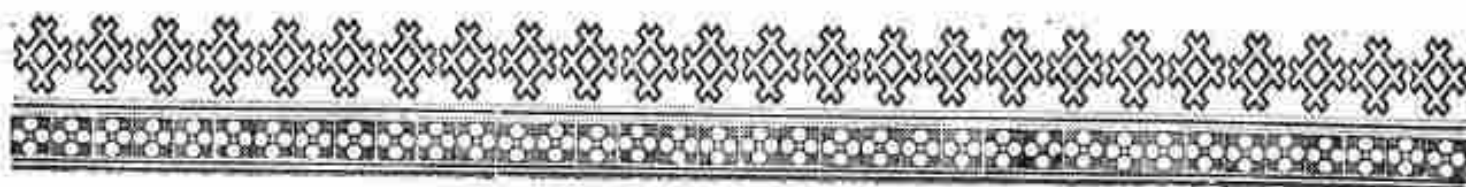
(Τῆς ξενιτειᾶς καὶ τοῦ θανάτου)

Γ. ΠΟΒΛΑΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

- Νύφ χειρὶς πιθιρά κι' ἡ γευμάρα χωρὶς κα-
πίστρ δὲν ἔχει προυντυλή.
- Οὐδ' ἄλλο εἶναι κλειδουνιὰ τοῦ σπιτί.
- Γυναίκα, ἄλλογου κι' τρέξαι ξένα χέρια μὴ δίντς.
- Τὰ πούλλα τὰ χέρια μὲν γιὰ ν' πῆτα δὲν καλά.

- Ὅποιους ρουτάει δὲ χάν.
- Χτύπη τοῦ μευρὸ νὰ γέν ζευρλόττειρος.
- Ἄν δὲν ἴδεις τοῦ χειρότερου δὲ θμᾶσι τοῦ καλί-
τερου.
- Κάλια καλή ὄριξ παρα καλὸ φαί.

ΟΙ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΜΟΝΑΧΙΚΟΝ κέντρον εργασίας και ἐμπορίου ἢ Κων)πολις τότε δὲν ἦτο δυνατὸν πρῶτὰ νὰ προσελκύσῃ τὸ ρεῦμα τοῦ μεταναστευτισμοῦ τῶν κατοίκων Κριμηνίου, τοῦ ὁποίου οἱ τεχνῖται μέγχι πινὸς μετέβαινον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος: Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ μετανάστευσις πρὸς Κων)πολιν, πρὸς τὴν «Πόλι» ὡς λέγεται καὶ σήμερον ἀκόμη, θὰ ἤρχισε πρὸ 80ετίας. Οἱ πρῶτοι μετανάσται μας πρὸς Κων)πολιν ἦσαν παιδιὰ, ἀνήλικα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς «ξένα» πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα ἢ πλησίον καλφάδων ποὺ ἔκτισον τότε τοὺς πρώτους μεγάλους «μινάδες» εἰς τὴν Πόλι. Ἔργαζόμενοι οἱ μικροὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πόρων τῆς ζωῆς

τῶν ἐμαθῆτευον συγχρόνως ὡς βοηθοὶ—ἐμποροὶ, ὡς κτίσται, ὡς ξυλουργοί.

Μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὰ μικροτυραννόμενα αὐτὰ παιδιὰ χάρις εἰς τὴν ἐμφυτον κλίσιν καὶ τὴν ἐλίβλεψιν τῶν καλῶν κηδεμόνων τῶν, βγήκαν καὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ὀνομαστοί, οἱ περίφημοι ἐκεῖνοι «καλφάδες», οἱ πρακτικοὶ ἀρχιτέκτονες, οἱ περιζήτητοι ἐργολάβοι καὶ τεχνῖται, οἱ ὁποῖοι ἔκτισαν τὰ μεγαλύτερα μέγαρα τῆς Πόλις. Οἱ κυριώτεροι τούτων ὑπῆρξαν οἱ ἐξῆς: Κωνσταντῖνος Δελιβός, Ἀργύριος Παλάσσας, Θωμᾶς Σιάργκαβος, Τριαντ. Γατσούλης, Παῦλος Καραμπέρης, Ἄθαν. Παπαδημητρίου, Βασίλειος Σκερχέμης, Βασίλειος Βαξεβανόπουλος, Κωνσταντ. Πετρόπουλος. Ἐκ τῶν νεω-

τέρων οἱ ὅποιοι ἐσυνέχισαν τὴν παράδοσιν ὑπῆρξαν οἱ Νικόλαος Δελιβός, Κωνσταντῖνος Λιαμάδης, Κωνστ. Τζήκας, Ἀθανάσιος Παπαβύζας, Δημήτριος Παπανικολάου, Λάμπρος Ψιλέκας κλπ. Ἐλάχιστοι μαθητεύσαντες εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα μεγάλα, ἀνεδείχθησαν καλοὶ ἔμποροι, ὡς ὁ Κωνσταντῖνος Κωσταντινίδης, ὁ Μιχαήλ Νενόπουλος καὶ Παναγιώτης Νενόπουλος, ἤδη ἐκ τῶν μεγαλοκτηματιῶν τῆς Κων)πόλεως.

Ζῶντες καὶ βιοπαλαίοντες ἐν Κων)πόλει οἱ πατέρες μας παντοῦ καὶ πάντοτε ἔζησαν καὶ ἐκινήθησαν ἐν τῇ πλαισίῳ τῆς Μακεδονικῆς παραδόσεως, μὴ λησμονοῦντες καὶ τὸν γενικώτερον σκοπὸν τῆς ξενιτιάς καὶ τὸν ἀνώτερον προορισμὸν τοῦ κερδιζομένου χρήματος καὶ τοῦ δημιουργουμένου πλούτου. Προκόπτοντες καὶ πλουτίζοντες ἤρχισαν νὰ σκέπτονται καὶ νὰ θεραπεύουν τὰς κοινοικίας καὶ σχολικὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου των, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν λησμονοῦν. Κτίζοντες τὰ καλλιμάρμαρα μέγαρα τῶν μπέηδων, τῶν μεγιστάνων τῆς Τουρκίας, ἀπέκτησαν διὰ τῶν γνωριμιῶν των σημαντικὴν ἐπιρροὴν ἐξικνουμένην μέχρι αὐτῶν τῶν σουλτανικῶν θαλάμων. Τὴν ἐπιρροὴν αὐτὴν ἐξεμεταλλεύθησαν ἐπωφελῶς ὑ-

πὲρ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ Ἀγιάσματος τοῦ Μεφᾶ Μειντιάν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ ἐνδιαφέρον πατριωτικὸν ἐπέδειξαν καὶ χρήμα ἀφθονὸν ἐκ τοῦ ὑστερήματός των προσέφερον. Ἐκ τῶν παλαιότερων ὁ Θεοδόσιος Θεοδοσιάδης καὶ ὁ Χρῆστος Σκερκέμης καὶ εὐεργέται τοῦ Ἀγιάσματος ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἐπὶ τούτῳ πίναξ μέχρι σήμερον ἀναφέρει ἐντὸς τῆς αἴθουσας τοῦ Σχολείου τοῦ Ἀγιάσματος ἐν Κων)πόλει.

Ἐκ τῶν νεωτέρων Δωρητῆς τοῦ Ἀγιάσματος φέρεται ὁ Εὐστάθιος Βαξιβανόπουλος, κατασκευάσας καλλιμάρμαρον τὴ βρύση τοῦ «ἡγιασμένου ὕδατος».

Ἡ ἐπιρροὴ αὐτὴ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ ἰδρῦσουν καὶ διατηρήσουν ἐν μέσῳ τῶν Τούρκων τὰ κοινωφελῆ Σωματεῖα των, σκοπὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ συγκέντρωσις χρημάτων πρὸς ἀνάγειν τοῦ σημερινοῦ Σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ καὶ νὰ ἔλθουν ἐν γένει ἀρωγοὶ τῆς Κοινότητος εἰς τὰς διαφόρους σχολικὰς, ἐκκλησιαστικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς ἀνάγκας. Διὰ τῶν συνδρομῶν των τούτων καὶ τῶν ἐράνων ἐδημιούργησαν ἀκίνητον περιουσίαν ἐκ τριῶν οἰκιῶν ὑπὲρ τῆς Κοινότητος τὰ ἔσοδα τῶν ὁποίων ἐχρησιμο-

ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΟΙ ΚΡΙΜΗΝΙΩΤΑΙ ΚΑΛΦΑΔΕΣ ΣΤΗ ΠΟΛΗ

ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ-

Α' ΣΕΙΡΑ ΚΑΘΗΜΕΝΟΙ: 1 και 2 ἔργα-
τες Κοῦρδοι, 3 Θωμᾶς Παπανικολάου,
4 Γεώργ. Χατζῆς, 5 Κωνστ. Καραδη-
μος, 6 Ἰωάν. Θεοδοσιάδης, 7 Κοῦρδος
ἐργάτης.

Β' ΣΕΙΡΑ: 1 Δημήτρ. Θεοδοσιάδης,
2 Ἀνάστης ἀπὸ τῆ Μάδητο, 3 Κώ-
στας Μακαγκὸς ἀπὸ τῆ Σέλιτοα, 4
Ἀργύρ. Παλάσος, 5 Ἀντώνιος ἀρ-
χιτέκτων ἀπὸ τὴν Κων)πολη, 6 Στέφ.
Δελιβές, 7 Κων. Δελιβές, 8. Θωμᾶς
Χάτσιος, 9 Δημήτρ. Δελιβές, 10
Κων. Λικμάδης, 11 Παναγιώτης Τσε-
λεπή, 12 Τριαντ. Σαλαμάνης.

Γ' ΣΕΙΡΑ: 1 Δημ. Μπανιώτης (Λού-
βρη), 2 Σῆσος Χατζῆς, 3 ἄγνωστος
ἀπὸ τῆ Μάδητο, 4 Δημ. Μπάγκας
(Κωνστανταῖκο), 6 Πετρήν Ἀρμένιος,
6. Νίκος Χαρβάτης (Σέρβια), 7 ἄγνω-
στος ἀπὸ τῆ Μάδητο, 8 Φώτιος Τσελ-
κας (Ροδοχώρι), Νικέλ. Δελιβές, 10
Ἰωάν. Μεῦμος, 11 Χρ. Τζήκας, 12
Δημήτ. Παπανικολάου.

Δ' ΣΕΙΡΑ: 1 Διαμάντης (Βαντοικόν),
2 Δημήτρ. Φιλιόπουλος (Τσοῦλι), 3
Ματθαῖος Παπαδόπουλος (Κριμῆνι),
4 Τριαντ. Μεῦμος, 5 ἄγνωστος ἀπὸ
τὴν Κων)πολη, 6 Κωστ. Τζινάτας, 7
Παναγ. Τσιόλιας (Κριμῆνι), 8 Ἄθαν.
Παπαβίζας, 9 ἄγνωστος ἀπὸ τὸ Σει-
ρῆνι, 10 Ἰωάν. Κόκκινος, 11 Δημήτ.
Τσιμπέπουλος (Δεβρεδνίστα), 12 ἄγνω-
στος ἀπὸ τῆ Μάδητο.

ποιήθησαν διὰ τὰς σχολικὰς καὶ λοιπὰς ἀνάγκας.

Ἐκ τῶν ἐν Κων)πόλει Κριμηνιωτῶν ἐξέχουσιν θέσιν κατέχει ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀειμνήστου Κάλφα Κωνσταντίνου Δελιβοῦ ἀναδειχθέντος Εὐεργέτου τῆς Κοινότητος διὰ δύο βρύσεων καλλιμαρμάρων διὰ τῶν ὁποίων ἐπροίκισε τὴν γενέτειραν του, δαπανήσας πρὸς τοῦτο 300 λίρας χρυσᾶς. Οὗτος ἐχρημάτισε καὶ μέλος τῆς Μακεδον. Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος μέχρι τοῦ θανάτου του, τιμηθεὶς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς παροικίας τῶν Κριμηνιωτῶν.

Πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τὸ μεταναστευτικὸν ῥεῦμα τῶν Κριμηνιωτῶν πρὸς τὴν Πόλι ἀνεκόπη, διότι εἶχεν ἤδη στραφῆ τὸ ῥεῦμα τοῦτο, πρὸς τὸν Νέον Κόσμον, πρὸς τὴν Ἀμερικὴν.

Σήμερον τὴν ἐν Κων)πόλει παροικίαν τῶν Κριμηνιωτῶν ἀποτελοῦν ἐλάχιστοι διαμένοντες ἐκεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μετὰ τῶν οικογενειῶν των, τιμῶντες τὴν Μακεδονικὴν καταγωγὴν των διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἀναδείξεως. Μερικοὶ τούτων ἀσχολοῦνται μὲ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐλάχιστοι δὲ μὲ τὰς οἰκοδομικὰς διατηροῦντες τὴν οἰκοδομικὴν

παράδοσιν τῶν ἐκλιπόντων «καλφάδων».

Εἶναι οὗτοι: Κων)σταντίνος καὶ υἱὸς του Λέανδρος Κωνσταντινίδης Ἐκτελωνισταὶ, Παναγιώτης Νενόπουλος πρῶην παντοπώλης καὶ νῦν μεγαλοκτηματίας, Ἀδελφοὶ Βαξεβανοπούλου, Κωνσταντίνος καὶ Εὐστάθιος ἔμποροι εἰδῶν πολυτελείας, Θωμᾶς Γατσούλης λογιστῆς, Θωμᾶς Παπαζιώγας ἔμπορος, Νικόλαος Καραμπέρης λογιστῆς, Ἀγάπιος Μουταφτιόπουλος Διευθυντῆς Ἐργοστασίου Ἐπιπλοποιῆας, Στέφανος Δελιβὸς κτηματίας, Χρυσόστομος Τζηνέτας ἐστιάτωρ, Δημήτριος Παλάσσας ἐργολήπτης, οἰκοδομῶν, Σουλτάνα Πετροπούλου, Ἀνδρέας Χαριζώνας, Λάζαρος Μοῦμος ἐπιστάτης Ἐκκλησίας, Βασ. Τσόγας ἐργατικὸς.

Ἄπαντες ἐντίμως ἐπαγγελλόμενοι κατώρθωσαν χάρις εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς ἔφ'σιν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν νὰ καθέξουν ἐπίζηλον πράγματι κοινωνικὴν θέσιν ἐν Κων)πόλει συνεχίζοντες τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τῆς παροικίας, τιμῶντες τὰ ὀνόματα τούτων καὶ τὴν γενέτειραν πατρίδα των καὶ διατηροῦντες ζωηρὸν τὸν δεσμὸν μετὰ τοῦ Κριμηνίου.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΡΙΜΗΝΙΟΥ

- Οὐ ἄστρας μὲ τοῦ σακί κ' ἢ γυναίκα μὲ τὸ βιλὸν τὸν ξιπατῶν.
—"Ἀκουε' κι τὸν ἄλλον μὰ κι ἄπ τ ν' ἰδέα σ νὰ μὴ βγαίνετς.
—Πάλι νὰ πάθου χίλια ζαφάλια νὰ βάλου χίλιες γνώσεις.
—Οὐ Τιμπέλτετς πααίν μακρὰ κι οὐ οὐκνὸς διν πουλλί.
—Κάλια λάχανα μὲ οἴνια πάρα ζάχαρη μὲ γκρίνια.
—Σὰν τοῦ μπότ' μ βρῆκα κόσμου, σὰν τ' γιῶσ μ δὲ βρῆκα.
—Κατὰ τὸν κισὸ κι τὸν χουρό.
—Ἡ πουλλή ἢ δλιά τρώει τὸν ἀγά.
—Τοῦ κισὸ κοιμᾶται μὰ οὐ οὐκτὸς δὲν κοιμᾶται.
—Ἡ φτήνια τρώει τὸν παρά.
—Τοῦ βαρύτερου σκὼν τ' ἀλαφρότερου.
—"Ὅσου κι ἂν ξεπισι οὐ χριστὸ; πάλι ἴσια μὲ πέντα ἀγίοι ἀξίτς.
—"Ὅποιους δὲ θέλ ν' ἀκούσ τὰ βαρδύρια δὲν πααίν στοῦ μύλου.
—Διμένους γὰτ' ἄστρος σιγουριμένους νυκουκύρς.
—Μικρὸς διάουλος τρανὰ τσαρούχια.
—Κουβέντα κουβιντούλα τρώει οὐ λύκος τῆ βιντούλα.
—Ξέρε ἢ μάνα μ νὰ φκιάσ πῆτα μὰ δὲν ἔχει ἀλεφ.

ΠΟΙΗΜΑ

ΣΤΑΞΕΝΑ

Μισέεις γιὰ τὴν ξενιτιά κι μένω μοναχὴ μου
Σόρε παιδί μου σὶτὸ καλὸ κι σόρε σιτὴν ἀρχὴ μου
Τριανταφυλλένια ἢ σιράτα σου κρηνοσπαρμέν' ὁ δρόμος
γιὰ χάρι σου ν' ἀποβλοῦν κι τὰ λιθορία ἀκόρη.
Τὰ δάκρυά μου νὰ γένην διαμάντια σ' ὅ,τι ἀγγίσης
κι τὸ ποτῆρι τῆς χαρᾶς ποτὲ νὰ μὴ στραγγίσης.
Νὰ κινῆς κι νὰ ξεδιψᾷς; κι νὰ ναι πάντα γερᾶτο.
Σὰν νὰ ναι ἢ βροχὴ ἀπὸ ψηλά κι αὐτὸ νὰ ναι ἀπὸ κάτω.
Ἐκεῖ παιδί μου ποῦ θὰ πᾶς σὶτὰ μακρυνὸ σὶτὰ ξένα
Δύχτις κολλὰ κι ξόβεργες θὰ στήσουνε γιὰ σένα.
Ἡ ἑλπίδα μὲ τοὺς πόθους τῆς τὸ β.ὸς μὲ τὰ παλάτια.
Κ' ἢ ξεγυλάστρα ὁμορφιά μὲ τὰ γλυκὰ τῆς μάτια.
Ἡ ἑλπίδα μὲ τοὺς πόθους τῆς, ξεχνᾷ τὰ περασμένα
Κι θὰ ξεχᾶσης κάποτε μαζί μ' αὐτὰ κ' ἔμένα.
Τὸ βιδὸς μὲς τὰ παλάτια τοῦ τὴν περιφάνεια κρύβει.
Κι θὰ ντροπῆς γιὰ τὸ φτωχὸ τὸ πατριὸ καλύβι.
Κ' ἢ ξεγυλάστρα ὁμορφιά μ' ἕνα φιλι σὶτὸ σιόμα
Κάνει τὸ Νεῖδ ν' ἀπαρηθῆ κι τὴν Παιρίδα ἀκόμα!
Παιδί μου, ἂν τὴν μητέρα σου πάψη; νὰ τὴν θεμάσαι,
μὲ δέχως βαρυγκώμησι σιχαρμένους νάσαι.
Κ' ἂν τὸ φτωχὸ καλύβι μὲς ντροπῆ σου φέρνει ὡ; τόσο
Κι πάλι θάραι πρόθυμη σιχαρσησὴ νὰ δάσω.
Μ' ἂν τὴν Πατρίδα ἀπαρηθῆς ποῦ τὴν λατρεύουμ' ὄλοι.
Νῶναι ἢ ζαή σου ὄπου κι' ἂν πᾶς ἀγκάθια κι τριβόλοι,

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΠΟΘΕΣΙΜΗ ΙΚΕΦΕΘΝ

- "Ὅπου ἢ δόνομις κρηνοσπαρῆ, ἢ δικαιοσύνη δουλεύει.
—"Ὅταν οἱ καλοὶ φιλονικοῦν, οἱ κακοὶ εὐθίσκουν
εὐκαιρίαν.
—Τὸ μὴ προοδεῖν ἰσοδυναμῆ πρὸς τὸ ἀποπροοδεῖν.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ο Αστυνόμος.—Μπορείς να μου πῆς με ποιόν τρόπο κατώρθωσες να βουτήξεις τὸ πορτοφόλι τοῦ κυρίου μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο;

Ο Λωποδύτης.—'Αδύνατον, κύριε αστυνόμε, αὐτὸ εἶναι ἐπαγγελματικὸν μυστικόν.

Ο πελάτης.—Ὡστε μπορείτε νὰ μοῦ πῆτε ἀσφαλῶς τί θὰ μοῦ συμβῆ στὸ μέλλον;

Ο χαρτομάντις.—'Ασφαλῶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ με πληρώσητε προκαταβολικῶς. Δὲν ξέρει ποιὲ τί μπορεί νὰ συμβῆ μὲ τοῦ; πελάτας

Ο γιατρός.—Σὲ λίγες μέρες, ὁ ἄντρας σου θὰ εἶναι ἐντελῶς καλὰ καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ δουλέψῃ.

Η σύζυγος.—Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ, γιατρέ μου. Ἔως τώρα δὲν εἶχε δουλέψῃ οὔτε μιὰ μέρα στὴ ζωὴ του!

Τὴν ἡμέραν ποὺ πῆρε ὁ φοιτητὴς Τιμόθεος τὸ δίπλωμά του λέγει συγκινημένος εἰς ἓνα φίλον του ποὺ εἶχε πάρῃ ἐνωρίτερα τὸ δίπλωμα καὶ αὐτός.

—'Ενήστευσα καὶ ὑπέφερα πολλὰ διὰ νὰ μάθω. Καὶ ὁ ἀπαθὴς φίλος του.

—Τώρα ποὺ πῆρες τὸ δίπλωμά σου θὰ μάθῃς νὰ νηστεύῃς καλλίτερα....

—Ζητεῖς ναυαγοσωστικὸν βραβεῖον' πολὺ καλὰ ποῖον ἔσωσες;

—Τὸν ἑαυτὸν μου, προχθὲς ποὺ ἤμουν μεθυσμένος καὶ ἔπεσα 'στὴ θάλασσα...

—'Αἶ! καὶ τί εἶναι νὰ κάμῃ κανεὶς τὸν θηριοδαμαστῆ; ἐγὼ ἐμβῆκα μιὰ φορὰ εἰς κλουβί λεόντων!

—Μπᾶ! καὶ τί σ' ἔκαναν οἱ λέοντες;

—Τίποτε· δὲν ἦταν μέσα ὅταν ἐμβῆκα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὴν ἑφημερίδα «ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΣ» Κοζάνης τόσον διὰ τὴν προθυμίαν τῆς καταχωρήσεως δημοσιευμάτων τοῦ Συνδέσμου μας καὶ τῆς γενετήρας μας εἰς τὰς στήλας τῆς, ἔσον καὶ διὰ τὴν ἐκλεκτὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ τακτοποίησιν τῆς ὕλης τοῦ παρόντος «Λευκώματος Κριμηνίου» καὶ τὴν ἐπιμελημένην ἐμφάνισίν του.

Ἐντολῇ τοῦ Συνδέσμου «Μέγ. Ἀλέξανδρος»

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΒΙΖΑΣ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΝΕΝΟΠΟΥΛΟΣ γραμματεὺς
ΚΩΝ. ΧΑΔΑΒΑΣ ταμίας